

עיריית כפר-סבא

פרוטוקול מס' 10/04 – 8/15

מישיבת מועצה שלא מן המניין, מיום שני, כב' אדר תשס"ד (15/03/2004)

משתתפים:

יהודה בן-חמו – ראש העיר
 בנימין כברה - סגן ראש העיר
 משה אבן-חן - חבר המועצה
 עו"ד יעקב אוחיון – חבר המועצה
 עו"ד יפתח אלגוב - חבר המועצה
 גיא בן-גל – חבר המועצה
 יואל ברוך – חבר המועצה
 עו"ד עמוס גבריאל - חבר המועצה
 ד"ר סיימון גולדמן - חבר המועצה
 אבינועם גרנות – חבר המועצה
 ד"ר אהרון זיידנברג – חבר המועצה
 יצחק יואל – חברת המועצה
 רוח' אייל יוניאן – חבר המועצה
 אברהם מולה – חבר המועצה
 רינה פז – חברת המועצה
 שמעון פרץ – חבר המועצה
 ד"ר בוקי צייש – חבר המועצה
 ד"ר טל קוגמן – חברת המועצה

חסרים:

ד"ר אמיר גבע – חבר המועצה

נוכחים:

רוני פילבסקי - יועץ ראש העיר
 דני בוסטין - גזבר העירייה
 אליעזר פירשטיין - מבקר העירייה
 עו"ד רונית עובדיה - יועצת משפטית
 מיכל טל - מנהלת מזכירות העירייה
 ניצה שטרנהיים – מפקחת בתי"ס על יסודיים ממלכתיים לס' 1
 יעל אלתר – מפקחת על היועצות לס' 1
 טמירה קנור – מפקחת בתי ספר יסודיים ממלכתיים לס' 1
 חיה אלטרץ – מנהלת ביי"ס אוסישקין
 שלמה גור - ס/מנהלת השרות הפסיכולוגי לס' 1
 עפרה דונסקי – משנה למנכ"ל הסתדרות המורים לס' 1
 אריה זכלינסקי – יו"ר ועד הורים ביי"ס השרון
 עדי - נציגת התלמידים חט"ב בן צבי
 עו"ד נורמן פלאט – יועץ משפטי החברה הכלכלית לס' 4
 אלון וינגרטן – מנכ"ל החברה הכלכלית לס' 4

עיריית כפר-סבא

פרוטוקול מס' 8/15 – 10/04
מישיבת מועצה שלא מן המניין, מיום שני, כב' אדר תשס"ד (15/03/2004)

על סדר היום:

1. איחוד בתני הספר.
2. ועדות הרשות.
3. קביעת יום לישיבות ועדת כספים ושינוי שעת ישיבות מועצה
4. אישור חוזי חכירה אזור התעשייה.

יהודה בן-חמו: ערב טוב לכולם. אני מתכבד לפתוח את ישיבת המועצה, אני מבקש מראש בקשה מאוד מיוחדת. יש הרבה קהל, קצת קהל יותר מבחוץ, יהיה קשה אולי מבחינת הרעשים. אנחנו נאפשר לחברי המועצה להתבטא ואם יתאפשר נאפשר גם למועצת התלמידים של חטיבת בן צבי, רק אם יתאפשר עם הזמן. נאפשר גם לתלמידי, נציגי או נציגת תלמידי בן צבי לשאת דברים. נמצאים איתנו נציגי המנהלות, מפקחות גם של חטיבת בנינים וגם של יסודיים. כמובן נמצא לשמאלי דב רקוביץ מנהל אגף החינוך. אני רוצה לפי, כמובן בהסכמת חברי המועצה, שינוי בסדר היום מכיוון שבהזמנה שנשלחה אליכם, סדר היום, הסעיף של איחוד בתי הספר הוא מופיע כסעיף אחרון והייתי מבקש להעביר אותו כסעיף ראשון ורק לאחר מכן לדון ולא להלאות את האורחים בכל הסעיפים האחרים. במידה ויש הסכמה של פה אחד, נוכל לשנות את סדר היום. יש למישהו השגות על שאפשר לשנות את סדר היום? אנחנו נעביר את הסעיף מספר 6 כסעיף ראשון היום והנושא שעולה לדיון זה איחוד בתי הספר. כמה מילים בטרם אעביר את זכות הדיבור לאבינועם גרנות, יושב ראש ועדת החינוך ומחזיק תיק החינוך ולאחר מכן לדב רקוביץ מנהל אגף החינוך, הדיון הראשון יתקיים בנושא איחוד חטיבת הביניים. אני חייב, אני מציע שכל מי שלא, כל אנשי המקצוע שנמצאים פה לסעיפים האחרים, בישיבה הבאה. אני כבר מודיע מראש לסיימון, כי אני יודע שרצית להתבטא בנושא הזה של האישור, חוזה חקירה יעבור לישיבה הבאה, בסדר?

סיימון גולדמן: בסדר.

יהודה בן-חמו: אם יהיה לנו זמן נאשר את שאר הסעיפים האחרים. עמוס גבריאלי: יהודה, בעניין של החוזה, חוזה החכירה. כל עיכוב כזה מעכב בעצם את החתימה של הראשות מול החוכרים שם באזור בתעשייה?
יהודה בן-חמו: זה מה שאומרים לי עכשיו באוזן הימנית, אבל, אנשי המקצוע עמוס גבריאלי: זה בסדר, רק שאנחנו פה לא יכולים לתעתע בחוכרים אלף שנה. זה לדעתי צריך לדון היום אחרי הישיבה הזו.

1.א. איחוד בתי הספר – חטיבות ביניים:

יהודה בן-חמו: הנושא הראשון שיעלה גם במסגרת הדיון על איחוד בתי הספר זה איחוד החטיבה. כמה מילים לגבי הדיונים שיתקיימו גם אצלי וגם בועדת החינוך, יתקיימו דיונים בקרב כל הנוגעים בדבר מבחינתי, זה קרי, מנהלי בתי הספר, ועדי ההורים, מועצות התלמידים, הורים, אני מודע לכך שהנושא ... יתקיימו מספר מפגשים אצלי במשרד גם עם מנהלי בתי הספר, גם עם מועצות תלמידים, גם עם ועדי ההורים. הורים לא מעטים גם מחוץ לוועדי ההורים. הנושא הזה טעון, אני מודע לכך שהוא גורף מסביבו לא מעט תגובות לכאן ולכאן. מה שאני מבקש מחברי המועצה, נקיים את הדיון נשמע את אנשי המקצוע בטרם נשמע אתכם, לאחר מכן נשמע את הדיון ונאפשר גם כמו שאמרתי קודם לנציגים מבחוץ לשאת דברים באם הזמן יאפשר. אני ממעביר את זכות הדיבור לאבינועם גרנות ולאחר מכן לדב רקוביץ.

אבינועם גרנות: ערב טוב. מערכת החינוך החדשה התחילה את דרכה, אני אומר לצערי, בנושא שמעורר לא מעט מחלוקת, בכל מקום הוא מעורר מחלוקת, לא רק בכפר סבא וזה כאשר אנחנו נעמדנו מול הצורך לבדוק בצורה יסודית את האכלוס של בתי הספר, מה צפוי לשנים הבאות, מה צפוי לשנה הבאה ואגף החינוך עשה עבודת ניתוח ואיסוף נתונים, איסוף וניתוח נתונים במערכת החינוך בכלל, בבתי הספר היסודיים, בחטיבות, בתיכונים. אני לא נכנס פה לשום פרטי פרטים כי מנהל האגף דב רקוביץ, הוא יעשה את כל, את הצגת הנתונים, את הצגת המצב ומה, כי ה... הזה הוצג גם בפני ועדת החינוך. התהליך היה, אנחנו עכשיו מדברים רק על החטיבה. התהליך היה שהתקיימו, מה שלא יהיה, זה היה במקביל בשתי הישיבות שקיימנו, כל ישיבה בת 5 שעות בנושא בתי הספר, אנחנו כרגע מתמקדים בחטיבת בן צבי. התהליך של איסוף הנתונים נכון להיום התחיל מראשית השנה עם החילופים גם בראשות העיר, גם באגף החינוך וגם סליחה?

יצחק יואל: כשאתה אומר תחילת השנה, תחילת שנת הלימודים או שנה

אבינועם גרנות : לא, לא, לא. קצת יותר מאוחר, מנובמבר. לא, זה אפילו לא קלנדרי, פחות או יותר בתחילת השנה. בנובמבר, אחרי הבחירות, כשיהודה נכנס לתפקיד. או קי? האמת היא שדב נכנס לפניו לחפיפה וכבר כל הנתונים הועברו ממנהל האגף הקודם אמנון בר. לפני הועדה הוצגו נתונים, אני רק מספר מה התהליך. השתתפו בשתי ישיבות הועדות, בכל הקשור לחטיבת בן צבי, השתתפו גורמים שהוזמנו, השתתפו גם גורמים שלא הוזמנו, דיברו, זכות דיבור ניתנה לכולם, אנשים גם הציגו ניירות, ניירות עמדה כאלה ואחרים והועדה בדקה גם על סמך הנתונים של אגף החינוך. המפקחת על חטיבות הביניים או על היסודי נתנה את חוות דעתה וייצגה בכך את משרד החינוך. היו מנהלי חטיבות הביניים של כפר סבא כולם באחד משני הדיונים, נדמה לי שכל ה-5 היו. ועדי הורים מי שרצה התבטא, ועד ההורים העירוני. אני אישית נפגשתי עם נציגות של חטיבת בן צבי ביום שישי שעבר ביזמתי עם נציגות של הורים ותלמידים וזה לגבי התהליך. החלטת, עכשיו, ההחלטה שתיפול היום, במידה ותיפול החלטה חיובית לגבי מיזוג בתי הספר, בעיני היא ראשית התהליך האמיתי ואנחנו לא יכולנו להרשות לעצמנו לנהל ויכוחים בתוך חטיבת בן צבי או מחוץ לחטיבת בן צבי או באלון, לפני שיש החלטה. אני אישית חושב שזה תהליך פשוט שגוי ולא נכון כי ומה יהיה אם לא? אז בשביל מה לעורר את כל הילדים ואת כל המהומה? זה דבר אחד. כל הבירורים המקצועיים והענייניים נעשו עד לערב זה, זה דבר אחד. דבר שני, הויכוח על החטיבות, אגב, החלטת המועצה הראשונה, הועדה הראשונה, החלטה אני מתכוון המלצה, החלטה להמליץ הייתה ליצור 4 חטיבות במקום 5. היא לא נקבה, לא נקבנו בשום שם של חטיבה. בפעם השניה, וביקשנו מאגף החינוך להמליץ על איזו חטיבה תמוזג עם איזו. זה קרה בישיבה השניה שאגף החינוך המליץ על חטיבת בן צבי עם חטיבת אלון, זה דבר אחד. דבר שני, זמן הביצוע של ההחלטה הוא לראשית שנה הבאה. דבר שלישי, בנוסף לויכוח שהתנהל כבר 6 או 7 שנים סביב נושא החטיבות, אתם תראו או תשמעו על המספרים, אתם יכולתם גם לקרוא בכל החומר ורוב הנמצאים כאן גם מכירים את המספרים משנים קודמות וחלק לא. גם בויכוחים הקודמים עלו

אותן הבעיות שבעצם לכפר סבא אין לנו מספיק תלמידים במחזור כדי לקיים כמו שצריך 5 חטיבות. הדבר הזה הוא לא מאתמול ולא משלשום. השנה התחבר לנתון הזה מצב או התפתחות הרבה יותר חמורה, חמורה במירכאות, יכול להיות שאחרים יגידו שבעצם זאת ההחלטה הנכונה של ממשלת ישראל או של משרד החינוך, לשנות את שיטת התקצוב לחלוטין. באופן שכל חטיבה תקבל וכל בית ספר יסודי יקבלו שעות תקן בדיוק לפי מספר התלמידים שיש להם ולא לפי שום, מה? כן. עכשיו, בחטיבות זה היה קודם. עכשיו, יתרה מזו, הבהיר משרד החינוך באופן חד משמעי שמהר מאוד כל חריגה מעבר לתקן שיאושר לאותה חטיבה יצטרך ליפול על הראשות המקומית כי הוא לא יממן. עכשיו, השילוב הזה של שני הדברים הוא צריך להדליק אצל כולנו כנציגי ציבור אור אדום מי יממן ומי יחזיק 5 חטיבות בעתיד, א'. ב', יש כמובן עניינים פדגוגיים שקשורים בכך שאנחנו מאוד מאוד ממליצים על האיחוד שהוא בסופו של דבר יפעל לטובת החטיבות, החטיבות כולן של כפר סבא ולא רק של בן צבי. ההחלטה הייתה כמו שאמרתי, ההחלטה הייתה מותנית בהזרמת, בהכנת הבניין כמו שצריך לחטיבה המאוחדת בטיפול, זה לא צריכה להיות החלטה של ועדת חינוך, אבל בטיפול בכל נושא המורים מול הסתדרות המורים ובדברים שקשורים בהיערכות הנכונה למיזוג. אני רק רוצה לסיים את החלק שלי ולהגיד שני דברים. לגבי הבניין שיתפנה בעתיד, הוא לא חייב להתפנות מיידית כי יש פה מצב ששתי שכבות על פי הצעה שנשארות, שכבה אחת פורשת ויוצאת כבוגרי חטיבת בן צבי ואלה שיעלו לח' וט' הם יהיו בשלמותם חלק מהחטיבה הממוזגת. במשך לפחות שנה אחת החטיבה הממוזגת תהיה יותר גדולה כמובן מכל חטיבה אחרת בכפר סבא, אבל לאחר מכן, עם התפנות הבניינים, אנחנו נציע ונמליץ שהבניינים יעמדו לרשות מערכת החינוך בצורה יעילה ובצורה טובה ויפה. זה לגבי שימוש בבניינים. אני מוכרח לציין שאני כאיש חינוך, כמחנך, כמנהל, כמנהל לשעבר, התרגלתי לעשות רק דבר אחד וזה לפתוח בתי ספר חדשים. זה הייתה החגיגה שלי וזה היה מזל שלא לכל אחד יש אותו וזה אופרה אחרת, גם היא קשורה בבעיות, אבל בבעיות מסוג אחר ופה אנחנו מצאנו את עצמנו עומדים

מול העניין של סגירת והעברת בית ספר ומיזוגו עם בית ספר שכן וברור שלילדים יש את הקשר הנפשי שלהם עם בית הספר, ברור שלהוריים יש את הקשר שלהם וברור שחדר מורים נאמן לחטיבת בן צבי. הדבר היה ברור, היה ברור לי מלכתחילה מהרגע הראשון, מהשיחה הראשונה שהייתה לי עם ראש העיר ועם דב. יתרה מזו, אני מכיר את חטיבת בן צבי מכל מני זוויות, הכרתי את המנהל, הכרתי את חלק מהצוות הבכיר והכרתי את רוח החטיבה במשך השנים ואין לי ספק שכשמדברים על בית הספר בלי להתייחס לכלל הצד הארגוני, הכלכלי וכולי אנחנו מדברים על תהליך שהוא לא נעים ולא קשה ברגע הראשון. אין לי ספק שאם כולם יתנו יד במידה וההחלטה תעבור וכולם יתנו יד, זה יהיה תהליך בריא מבחינה חינוכית בתנאי שכולם יתנו יד מרגע שתהיה החלטה. הדבר האחרון, אני פונה אל חברי המועצה להחליט לכאן או לכאן היום. אני פונה אל חברי המועצה לא למצוא איזה שהיא דרך ביניים שבגלל שפה ועדת דברת או אחרים, לחפש עוד משהו שבעוד חודש או בעוד חודשיים, אולי בואו נסתכל על זה עוד פעם בשנה הבאה, לא בדקנו את כל הניירת וכולי אני לא מזלזל בכלום. אני לא מזלזל בנימוק של אף אחד, אני רק אומר, כל דחייה, מכיוון שאנחנו עוסקים פה בילדים שעכשיו דיברתי איתם בחוץ ואני מכיר אותם כבר מיום שישי שעבר, רק חלק קטן מהם, כיוון שאנחנו עוסקים בילדים, הם לא, נגיד את זה בצורה הפשוטה, לא מעניין אותם כל הסיפורים, דו"ח שושני, תקצוב בתי ספר, פיטורי מורים, כל הדברים האלה לא מעניינים אותם ולכן הם צריכים לדעת לכאן או לכאן, איפה הדבר הזה עומד. אם זה לא, ההמלצה שלי תהיה לא לגעת בסיפור כמה שנים. אי אפשר לחזור לעניין הזה כל שנה וכל שנה עם ההפגנות וכל שנה עם ועד ההורים וכל שנה סימני שאלה, זה לבד הורס את בתי הספר. זה נכון עוד יותר לסעיף השני, אני אומר עוד יותר בגלל שזה ילדים קטנים, אבל זה נכון גם לגבי ילדי חטיבה. ולכן אני מסכם את הצד שלי ואני אומר, אני פונה אל חברי המועצה, כמובן כל אחד ישקול, יחליט, ידבר, ישמע, אני פונה שנילך על הכן או הלא בצורה מוחלטת, שנצא מפה, שאנחנו כועדת חינוך ואתם וההורים וכל מי שצריך ידע בדיוק איפה העסק הזה עומד, אנחנו עדיין בשלב

טוב, אנחנו באמצע חודש מרץ, היום מתחילות כל ההיערכויות לתשס"ה כך שאנחנו עדיין לא מאחרים את המועד, עד כאן.

דב רקוביץ: ערב טוב לכולם. איתי נמצאות 3 מהאגף והן תעזורנה לי וגם תעננה על שאלות אם יהיה צורך. נמצאת פה אביטל פס הסגנית, אביבה איילון מהחינוך היסודי ועטרה בריל מהחינוך הממלכתי דתי, ונמצאות כאן שתיים שביקשתי מהן להגיע ואחת היא ניצה שטרנהיים שהיא מפקחת על החינוך העל יסודי בכפר סבא ויעל אלטר שהיא יועצת בכירה, מפקחת על היועצות באזור הזה. אני אנסה גם להתייחס לכמה דברים שעלו, אני מציג היום את הנתונים בפעם הרביעית ואני אעשה את זה לא באריכות כמו שעשיתי בועדות הקודמות, אבל אני כן אתייחס להערות שעלו, הערות שנאמרו על ידי חברים שונים בועדות השונות, חברי מועצה, חברי ועדה והם עלו תוך כדי הדיונים הקודמים והיו שאלות רבות שאני רוצה להציג כאן לחברי המועצה, לפחות חוט שני ולומר שהנושא הראשון שאני פותח פה כמנהל אגף, זה מאוד מתסכל, הוא איחוד או סגירת בתי ספר, כאשר נשאלו שאלות מאוד כבדות משקל

עמוס גבריאל: רק בשביל הסמנטיקה, מה ההבדל בין איחוד לסגירת בתי ספר? תסביר לי דב רקוביץ: אתה יודע מה? אני אענה לך רק בדבר אחד שאני חושב שהסמנטיקה לפעמים מאוד חשובה ואתה לפעמים יכול להראות דבר במושג שהוא נותן משמעות חיובית ומשמעות שלילית ולכן משתמשים בשני המושגים האלה, אבל מבחינתי אתה תבחר לבחור ב זה לא רק סמנטיקה. יש פה באמת מצב שאני אציג אותו ושגם נתתי לך בניירות והראיתי שברגע שיהיה איחוד של שני בתי ספר, ממה התועלות שיכולות להיות לצד הקשיים והכאב בסגירת מוסד אחד שהוא קיים ואני לא מקל ראש עמוס במצב קשה מאוד שסוגרים מוסד חינוכי. אני לא אמרתי שזה דבר קל או נעים לעשות את זה. שאלו אותי כמה שאלות ואני רוצה להתייחס אליהם כרגע לפני שאני פותח לגבי המצב הספציפי של חטיבות ביניים. קודם כל שאלו לגבי תכנית אב חינוכית והייתה שאלה למה עושים מהלכים מבלי ששוקלים את הנתונים ואת הדברים ואני לא אהיה ציני ולא סמנטי, יכולתי לומר שאף פעם

ההזדמנות היא איננה ותמיד אומרים שאולי צריך עוד נתונים ועוד ועדות ועוד שנים וכולי' והנושא הזה נדון, אני פה 12 שנה והנושא הזה אכן נדון לפחות 3 שנים בכפר סבא כאשר נוספו לזה באמת נתונים חדשים שאבינועם הציג כרגע. אבל אני רוצה לומר שגם בתועלות של תכנית אב חלופית שהתחלנו לעשות אותה עם בית ברל לפני 3 שנים, עם מכללת בית ברל, יש לי את המסקנות של התכנית, אז אחת המסקנות בהחלט מדברת על כך שיש היום קושי מאוד גדול לתלמיד במעברים, בשני מעברים מרכזיים שהוא עובר, במעבר הראשון שהוא עובר מכיתה ו' לז' והמעבר השני מכיתה ט' לכיתה י' ואמרנו שאחד הרווחים אם לקרוא לזה או אחת הדרכים שאנחנו יכולים באמצעות איחוד שתי חטיבות, זה מצב שתהיינה פה 4 חטיבות מול 4 תיכונים, ליצור מצב שבאמת הוא עדיף, הוא נכון יותר, שבו יהיה מעבר אחד בלבד מכיתה ו' כאשר הילדים, כל חטיבת ביניים, הילדים שילכו להמשיך ללמוד בתיכון מחטיבה מסוימת לתיכון מסוים, כאשר אורט שפירא נשאר כתיכון אזורי וכל אחד שירצה לפנות אליו יפנה אליו מרצונו. אז זה למשל דבר אחד שהיה חשוב להציג אותו כי הייתה פה התחלת תכנית אב והיא תמשיך, אבל

(דיבורים ברקע)

דב רקוביץ: לא, התכנית אב לא הייתה של ועדת חינוך. קודם כל, השתתפו בה אנשי חינוך מכל העיר, יותר מזה, בתכנית אב הזו השתתפו מורים ויועצים והשרות הפסיכולוגי ואנשים מתחום החינוך ואנשים ממכללת בית ברל והרבה מאוד אנשים אחרים וזה הייתה תכנית לדעתי שאם היא תמשיך יהיה בה רווח נקי לכפר סבא. לא. אני מדבר על מכללת בית ברל ולא על רוני אבירם. בעצם, הנושא הראשון שעומד על הפרק וממנו אי אפשר להתחמק זה נושא הדמוגרפיה. הנושא הדמוגרפי הוא הנושא המרכזי פה בכפר סבא ואפשר לבנות אותו בצורות שונות, אבל אי אפשר להתחמק ממנו כאשר יש ירידה במספר התלמידים, אנחנו מראים את זה בכל הנתונים שקיבלתם והירידה הזאת היא מובהקת. לצערנו הרב אנחנו גם הראינו שמבחינת גידול אכלוסיה עתידי שיכול להיות בכפר סבא מבלי לחלום חלומות באספמיא, יש שני

אזורים בלבד שבהם יש קרקע עתידיית שעשויה להיות קרקע מיושבת. אחד בצפון בן יהודה, השני זה באזור של סביוני הכפר, אבל גם שם הזכרתי את הנתון שמשרד החינוך מדבר על כך שבעצם כל 1,000 יחידות דיור בסך הכל מניבות בסביבות, בסוציו אקונומי שלנו בסביבות כיתה אחת בלבד, ככה שמבחינת הגידול העתידי אין גידול עתידי משמעותי באפשרויות של כפר סבא להתפתח והאוכלוסייה הולכת ומתבגרת, זה תהליך שאנחנו מכירים אותו וראינו אותו ואני הצגתי אותו, זה תהליך שקורה בכל השנים האחרונות. לאור המצב הזה, הדוגמא המוחשית ביותר היא הדוגמא של כפר סבא כאשר בחטיבות הביניים נבנו פה, יש פה 5 חטיבות ביניים כאשר 3 מהן היו בנויות מבחינת מבנה פיזי והיו בהן 3 שכבות אשר בכל שכבה היו 8 כיתות. שתי החטיבות האחרות, היו בהן 6 כיתות בשכבה כל אחת. נכון להיום מ-8 כיתות בשכבה, לפני כל תזוזה, לפני כל תנועה שאנחנו אמורים לעשות, לפני כל דבר, היום בכפר סבא המצב הוא שבכל חטיבה יש 5 כיתות בשכבה בלבד. כלומר, יש ירידה גדולה ביותר ורק, פה אני אתן רק מספר אחד, מתס"א לתס"ד ההבדל הוא בסך הכל בתלמידי החטיבות מ-3,213 תלמידים ל-2,632 שזה פער של כ-600, 700 תלמידים וזה בדיוק הפער שאתם תראו אותו, נגזרת שלו לכל האורך. במצב הזה באו מנהלי החטיבות ואני גם שאלתי אותם השנה שוב את הדברים. לא קיבלתי הלכה סדורה ואמרת או.קי. ראו אמן, יש טענות צודקות שכל דבר צריך להבחן מחדש, ככה אמר דקארט וככה אמרו אנשים אחרים שצריך לבנות ולבדוק את הדברים מחדש. באו אלי מנהלי חטיבות הביניים והם גם דיברו בפניכם בועדות השונות וצעקו ואמרו תראה, אם אנחנו לא נעשה דבר אנחנו בעצם בשנה הבאה צפויים לרדת ל-4 כיתות בשכבה. 4 כיתות בשכבה, הנגזרת של הדבר הזה היא נגזרת קשה ביותר מבחינתנו. כבר היום אנחנו מתקשים מאוד לתפקד והם הכניסו כל מני מושגים מקצועיים שאני לא רוצה להלאות אתכם, מה נדרש בכל כיתה או מה נדרש בכל בית ספר כדי לעמוד במטלות שהוא זקוק להם ושהוא צריך לעמוד בהם, איזה שעות תקן הוא צריך להפעיל בתוך בית הספר וכבר בכיתות בשכבה למרות שהכיתות הן מלאות יש להם קשיים

גדולים ביותר גם השנה וגם שנה שעברה בעצם להפעיל את המערכת כמו שהם היו רוצים להפעיל אותה. שתבינו שאני אגיד את זה בצורה הכי פשטנית שזה יהיה מובן, כאשר אנחנו מפעילים כיתת לימוד בבית ספר וכאשר אנחנו מפעילים בית ספר בכלל, לא מדבר רק בשעות שכל ילד מקבל, שעות שהוא לומד מהבוקר עד הצהרים, מדבר בשעות רוחב שזה שעות של הקבצות, מדבר בשיעורי עזר, מדבר בשיעורי עולים חדשים, מדבר בשילוב של ילדים חריגים, מדבר בייעוץ חינוכי, מדבר בבעלי תפקידים בתוך בית הספר, כל הנגזרות האלה משפיעות על טיבה של העבודה שמתבצעת בתוך בית הספר כאשר יש מחוות מאוד יפות של מורים שלעיתים מוכנים להרים את נס ההתנדבות. הדבר הזה לא יכול להחזיק לאורך שנים ואי אפשר לעבוד רק על זה. לא רק. אני מדבר על שעות יעוץ, אני מדבר על הרבה נגזרות אחרות שלא יכולות לבוא לידי ביטוי כשתקן השעות מצומצם ואז פנו אלי המנהלים עוד השנה ואמרו דב, לנו קשה מאוד להתקיים ככה, מוכרחים לעשות מעשה. ברור לי דבר אחד ופה אני קופץ רגע מהנושא הזה כי אני אתן לניצה וליעל לדבר על כך. ברור לי דבר אחד והיה מאוד קשה לקבל את זה וכמה שלא ישבתי עם האנשים של בנצי שאני ישבתי יחד עם ראש העיר וגם עם המנהלת, היה קשה לקבל רעיון אחד. אמרנו להם בצורה חד משמעית. זה קשה לקבל את זה ואני אחזור על זה עוד פעם למרות שקשה לקבל את זה. אין הבדל מבחינה פדגוגית, הישגית, היום המשרד מסתכל על הישגים לימודיים, ההישגים הלימודיים בחטיבות די זהים, יש ניואנס לכאן, ניואנס לכאן. כל החטיבות עובדות יפה כולל מנהליהן. הלוואי והיה יותר קל אולי להגיד שאם מתחבר דבר לימודי, פדגוגי, כשל כזה או אחר, היה קל להגיד או.קי. נסגור את חטיבה כזו או אחרת. התשובה היא חד משמעית לא. התשובה החד משמעית היא שבהחלטה הנתון היחיד שנלקח בחשבון היה הנתון הפיזי של המבנה של חטיבת בן צבי, למרות שלגבי זה היו השגות שונות ששמעתי, אבל זה נתון שאני קיבלתי יחד עם ראש העיר ממהנדס העיר כאן, מבחינת ההשקעה הכלכלית במבנה החטיבה. לא עמד אף נימוק אחר, אני סרקתי לאורך ולרוחב, אני ישבתי עם ניצה שטרנהיים, קיבלתי את הנתונים של

המפקח הקודם, בדקנו את הנתונים של החטיבות, אני לא יכול להגיד שחטיבה אחת ראויה מהשניה ודרך אגב, כאב לי ביותר השבוע ואני מקווה שזה לא יקרה יותר, שהיו השמצות שלא במקום. שדיברו למשל על כך שיש יותר אלימות בחטיבה הקולטת, יותר בנקלטת, אני חושב שהדברים הם רעים והם לא נכונים ואני לא אתן יד להם. אני חושב שזה היה מאוד לא נכון לעשות את זה ואין צורך להכפיש כדי לקבל החלטה. אגב, אנחנו האגף וכל העיר נקבל כל החלטה שלכם ונבצע אותה בשלמותה, אבל לרדת מתחת לקו האדום, לא הייתי עושה את זה. זה היה לא נכון, זה לא ראוי, זה לא מכובד. אישית אני מכיר את החטיבות הרבה מאוד שנים גם כמנהל תיכון קולט תלמידים ואנחנו קולטים במידה שווה תלמידים מכל החטיבות. אני יכול להגיד שלא ראיתי הבדלים מבחינת ההישגים העתידיים של הילדים, מבחינת הילדים שהגיעו ואני חושב שכל החטיבות עבדו יפה מאוד. נכון שקשה מאוד לקבל נימוק כזה כנימוק יחיד, אבל מה לעשות? זה הנימוק היחיד כי היה צריך פשוט להחליט איזו חטיבה תיסגר, כאשר כולכם יודעים ששיטת ההזנה לחטיבות, אגב, מה שאני אומר זה לא יכול להיות מופרך כי עצם שיטת ההזנה לחטיבות יש התחשבות עצומה, המודל הכפר סבאי הוא מודל מיוחד במינו ואני ציטטתי את פרופסור חן והראתי שהוא כותב על המודל הזה והוא מברך עליו והוא נתן לו הרבה סופרלטיבים והוא ביקש שיעתיקו אותו. יש פה מודל ייחודי שתלמידים מוזנים מכל בתי הספר היסודיים לחטיבות על פי מין, על פי הישגים לימודיים ועל פי קריטריונים של חצאי כיתות ועל פי חברים וכולי מה שברור שיצר חטיבות שהן דומות במבנה שלהם וברגע שהן דומות במבנה שלהן, סביר להניח שגם מבחינה פדגוגית הן תהיינה דומות למרות שהעשייה היא מאוד שונה. אני יכול להגיד שלכל חטיבה יש פרויקטים שלה ועשיות שלה וניהול משלה ויש דברים טובים ויפים לכל חטיבה, אבל אני לא עוסק כרגע ולא מדרג ביניהם ולא עושה השוואה ביניהם. אני רוצה לומר שלא היה פה, לי לפחות ולאף אחד אחר שאני יודע, נימוק אחר. ההחלטה פה היא לא פשוטה ואנחנו עשינו שני דברים. אחד, דיברנו באמת על ההחלטה העקרונית, התכנס אצלי צוות מאוד גדול שכלל

את השירות הפסיכולוגי ואת השירות היעוצי ואת הפיקוח ומיד ניתן להם את זכות הדיבור ודסקסנו שני נושאים. קודם כל לגבי איזו חטיבה לסגור ודבר שני מה יהיה המהלך העתידי מבחינת איחוד החטיבות ואני משתמש עם סליחתך במושג איחוד כי אכן פה מדבר באיחוד. המהלך הזה יהיה הדרגתי והכוונה היא לשמור ככל היותר על הצביון של הכיתות של חטיבת בן צבי ולא לערב את הכיתות משני בתי הספר, כאשר כל, בשלב ראשון לא קולטים כיתות ז', מה שיגרום לכך שכל חטיבה בעיר תמנה 5 כיתות, כאשר חטיבה אחת באופן תורני תצטרך להיות בת 6 כיתות. חטיבת בן צבי, הכוונה היא להוריד את הגדר בינה לבין חטיבת אלון, לתפור הנהלה משותפת, בשלב הראשון לא קולטים כיתות ז' ולאחר מכן במשך שנתיים כיתות ח', כיתות ט' שומרות על הצביון שלהן והאיחוד המלא מתבצע רק שנתיים אחרי זה. דרך אגב, תקפו פה עוד דבר שאני לא מקבל אותו. אסור לי לבוא עם הליך סגור, זה יהיה לא חכם, לא אחראי ולא נכון. ההליך יבנה באחריות רבה יחד עם הבית ספר הקולט והבית ספר הנקלט, יחד עם השירות הפסיכולוגי, יחד איתי ואסור, כי עלו, להפך, אני גם אמרתי את זה ליושב ראש ועד ההורים בשיחה שלנו, אני חושב שהאנשים צריכים להעלות כל מני דברים שזה חשוב להם וגם בתי הספר ושמעתי כל מני נושאים שונים. מה יקרה עם הפרוייקט שלי? האם הוא יעלם? מה יעשה עם דבר כזה או אחר? אני לא חושב שההליך הזה צריך להיות סגור. זה לא אומר שאין תכנון, יש תכנון. אבל, אנחנו נלווה את שני בתי הספר כולל תוכניות לימודים, כולל הדברים האחרים עד שהדבר הזה יתבצע מתוך מחשבה שאני לא יכול להחליט מלמעלה מה התהליך הרצוי והנכון כי יש שם הרבה נושאים שגם יכול להיות שלא נתנו עליהם את הדעת, אבל ניתן עליהם את הדעת ונעשה זאת אם אתם תחליטו שיהיה איחוד כזה ואז יהיה בכל חטיבה 5 כיתות כפי שציינתי ובחטיבה אחת 6 כיתות, כאשר בדקנו את זה גם עם החטיבה הקולטת כמובן, כאשר מדבר על חצר משותפת, כאשר יכולים להיות רעיונות שונים. יכול להיות שכל כיתות ח' צריכות להיות במבנה אחד יחד, אבל בכיתות שלהם לשמר ולשאול גם את הילדים איך הם היו רוצים לשמר את השייכות

שלהם לחטיבות. אני חושב שאסור מצד שני לעשות גם דרמטיזציית יתר כי עלו, זרקו באוויר המון דברים. אלימות, סמים, אלכוהול והכל. אנחנו מתמודדים עם הדברים האלה כל הזמן במערכת החינוך. אני אחר כך אספר, בשלב הבא, אני היום הייתי בביקור של שעתיים יוצא מן הכלל בבית ספר, הלכתי לראות מה קורה בתוך כיתה שיש בה 40 תלמידים ואני אספר גם על זה. כי היו הרבה התקפות מה קורה כשיש 39 או 40 ילדים, מה ... מבחינה זו בחטיבות אגב אני לא משנה ואני אמרתי עוד פעם, אני משמר את מספרי התלמידים ואת הכיתות ההומוגניות שהיו בחטיבת בן צבי. אני חושב שהמנהלת של בן צבי שהיא מנהלת שנה ראשונה בכפר סבא עשתה עבודה מצוינת. אני רוצה לשבח אותה ולהגיד ולוואי ויכולנו לשמר אותה פה בתוך המערכת, אני חושב שכל המנהלים האחרים הם מנהלים טובים וראויים, אני חושב שהיא עומדת בלחצים אדירים ואני חושב שמה שאמר אבינועם גם מכוון אליה ולמורים. יש פה כמה ציבורים שאנחנו צריכים לתת את הדעת עליהם. ההורים, המורים, התלמידים, הראשות וגם המשרד. המשרד פה גם אמר את דברו ואנחנו קיבלנו את ברכת הדרך גם מדפנה לב, גם מהמנכ"לית שדרך אגב, שאלו ממה עם ועדת דברת, המנכ"לית התקשרה לפני כמה ימים לראש העיר כי העלינו את זה בפניה והיא אמרה, אתם יודעים מה? תנו לי לחשוב גם לגבי הדבר הזה והיא צלצלה ליהודה, אם אני מצטט נכון אתה תאמר דברים בשם אומרם והיא אמרה, לכו למהלך כי הדברים האלה, כי שאלו, אולי יקרו דברים אחרים וישתנו דברים וכולי גם המשרד עומד מאחורי זה. כלומר, אני רוצה להגיד שהמחשבה היא משותפת. יש הרבה כאבי בטן גם לי. זה תהליך לא פשוט, לא קל, יש הרבה כעסים. אני סוציולוג וארגון זה יצור חי וזה קשה מאוד לעשות דבר כזה ומי שאומר שזה קל, זה בקלות ורק בניירות, הוא דבר דברים לא נכונים ולא אמיתיים. זה תהליך קשה, יש לו נוסטלגיה, יש לו עבר מפואר, יש לו בוגרים, יש לו מסורת. תפקידנו גם בזה לטפל ואנחנו לא, אני מוריד את הכפפה, אני אומר, אני יודע שאלו יהיו התפקידים של כל הצוות שלי וגם של הצוות של משרד החינוך שיבין, זה לא פשוט. יחד עם זה צריך פה להחליט כי לכל דבר יש את הנגזרת

שלו. העירייה, שאלתי את ראש העיר, תגיד לי, אם העירייה מסוגלת ואגב, אותו דבר אני אומר לגבי בתי הספר היסודיים. אם לעירייה יש כסף, אז בבקשה. אז העירייה תלך ותשקיע את הכסף שנדרש כדי להחזיק את אותם בתי ספר אם הם קטנים או גדולים או בינוניים, מה שצריך. אבל כיוון שהמצב הוא לא כזה, אני גם העברתי לכם כתבה מעיתון הארץ והראיתי לכם ויושבת פה גם מפקחת שתעיד על זה שבארץ נסגרים הרבה מאוד בתי ספר וזה לא דבר של כבוד, אבל זה מה שקורה כי מי שחושב וגם בזה סנט בי ואמר מה זה? מדבר על כלכלה לא על חינוך, מדבר גם על חינוך ומדבר גם על כלכלה ומדבר גם על מצב עכשווי ומדבר גם על מצבה הכלכלי של עיריית כפר סבא. יכול להיות שאם היינו יושבים בעירייה אחרת שמשופעת מאוד בתקציבים הדיון היה אחר. לברוח מהמציאות אפשר כן. אני אמרתי, מותר לי גם ויכול להיות שזה יקרה, יכול להיות שאנחנו צריכים היינו להגיד לבתי הספר, לא עושים כלום. תתקיימו כמו שאתם יכולים וזה מה יש. אתם לא רוצים להיסגר, לא עושים כלום. יש פה אבל אחריות ציבורית שלכם, לא שלי, של מועצת העיר. זאת אחריות ציבורית ואתם תחליטו את הטוב בעיניכם. אני מבקש עכשיו ברשותכם מהמפקחת העל יסודית לומר את דברה בבקשה, ניצה שטרנהיים בבקשה.

(דיבורים ברקע)

דב רקוביץ: ניצה, אני שמעתי את שאלתך והתשובה שלי היא כזו, אני רוצה שתציגי את עמדת המשרד. תתייחסי יותר באופן מקצועי ממני.

ניצה שטרנהיים: העמדה שלך מקצועית מאוד.

דב רקוביץ: אגב, למי שלא יודע, המורים, יושבת פה חברתי עופרה דונסקי, המורים הם אנשים שמועסקים על ידי משרד החינוך ולא על ידי העירייה בניגוד למורים תיכוניים שאנחנו כולנו היינו עובדי עירייה ועדיין. מורי החטיבות והיסודיים הם מורים של משרד החינוך, הנציג המרכזי שלהם בחטיבות בדרך כלל זה הסתדרות המורים, אבל יש גם ארגון המורים וזה חשוב ביותר כיוון שהמדינה היא המעסיק שלהם. אני יכול להגיד עוד דבר ואני אומר אותו כי יושבים פה גם מורים. אני ביקשתי ונפגשתי הרבה פעמים גם עם עופרה וגם

עם המפקחת וגם פניתי לכולם, אני גם דואג למורים, ואני לא מתבייש להגיד את זה, לא רק לתלמידים. הבטיחו לי שיעשו הכל, ניצה ועופרה ודפנה לב וכולם כדי לעזור למורים גם כן. זה חשוב ביותר למצוא להם תעסוקה, למצוא להם מקום, לשלב אותם ולעשות את זה בדרך החכמה ביותר. גם זה חשוב לי מאוד ואגב, זו הסיבה שבזמנו אני הלכתי יחד עם עופרה דונסקי ויחד עם אביבה איילון קודם כל למורים כי אמרתי שהמורים מגיע להם לדעת ראשונים. אבינועם חשב שאסור עד שתתקבל החלטה להגיע לבתי ספר, אני סברתי שאני צריך לעשות את זה. אז תציגי את עמדת המשרד, תציגי את הניסיון שלך בעיר אחרת ובמה שאת חושבת שמתאים לזה.

ניצה שטרנהיים: אני חושבת שדב הציג את הנושא של חטיבת הביניים בצורה מאוד יפה ומאוד מקצועית. אני לא יודעת מה אתם רוצים שאני אוסיף וארחיב, אני רק אולי ארחיב בנקודה שתבינו מה זה אומר חטיבה קטנה. חטיבה קטנה זה אומר שאין אפשרות לתת מענה לא לתלמידים המצטיינים ולא לתלמידים המתקשים. אפשר רק ללמד רגיל במסגרת הרגילה. זה אומר שאם יש לי 12 כיתות, אז אין לי רכז מקצוע שהוא האדם המוביל מבחינה פדגוגית את אותן תחום דעת אם אין 48 שעות הוראה באותו מקצוע. זאת אומרת שאם למשל בספרות יש שעתיים לכיתה וללשון יש שעתיים לכיתה אז יש בבית ספר 24 שעות בלבד לאותו תחום דעת. כלומר, לא יהיה אדם שיוביל את נושא הלשון, לא יהיה אדם שיוביל את נושא הספרות, לא יהיה אדם שיוביל את נושא התנ"ך, לא יהיה אדם שיוביל את נושא ההיסטוריה כי תכפילו את מספר שעות הלימוד ותקבלו תמיד פחות מ-48 שעות. כלומר, חטיבה קטנה איננה מאפשרת מנהיגות פדגוגית שמובילה עשייה משמעותית ואיכותית. היא לא מאפשרת בעלי תפקידים כי מעבר לשעות הניהול הקטנות שהם שעתיים לכיתה, שהן מכסות בקושי משרת מנהל בית ספר. אפילו מנהל בית הספר צריך להיכנס ליותר שעות הוראה. כלומר, כל הנושא של טיפול באקלים בית הספר, בעשייה פדגוגית משמעותית, נפגע באופן מאוד רציני בחטיבת ביניים קטנה. זאת אומרת, זה לא רק שהתלמידים לומדים בצורה בנאלית ורגילה בלבד, אין מקום ליוזמות, אין מקום לעשייה ייחודית ואיכותית, אלא רק על

בסיס התנדבותי וכמו שדב אמר, אפשר שנה להתנדב, אפשר שנתיים להתנדב, זה לא פשוט וכל הדברים האלה הם חלק בלתי נפרד שתביאו בשיקול הדעת שלכם. המצב האידיאלי הוא של 6,7 כיתות לשכבת גיל. גם מצב של 5 כיתות עם כיתה אחת שנוודדת מדי פעם הוא לא פשוט. 5 כיתות פלוס איזושהי כיתה חינוך מיוחד זה על גבול המצב. זאת אומרת, גם היום עם סגירת חטיבת ביניים אחת, אנחנו לא מגיעים למצב האידיאלי, אלא אנחנו על הגבול בלבד כי המצב האידיאלי רבותי זה 6,7 כיתות לשכבת גיל. אז כדאי שתביאו את הדברים האלה

עמוס גבריאל: סליחה, כשאת אומרת אידיאלי הכוונה היא אידיאלי מבחינת קבלת שעות ותקנים לצורך פדגוגיה בחטיבה הקיימת.

ניצה שטרנהיים: נכון. זאת אומרת, היום המצב שבו

עמוס גבריאל: אידיאלי כלכלית זאת אומרת.

ניצה שטרנהיים: כלכלה זה פדגוגיה יקירי. כלכלה זה פדגוגיה. אם אין שעות, אין פדגוגיה, חד משמעי. חבריא, אם אין שעות אין פדגוגיה. אם אנחנו לא יכולים לחרוג מלוח וגיר בלבד ועשייה רגילה, אז אין פדגוגיה וזה לא יהיה למישהו אשליות שהדברים מתבצעים ללא כלכלה

טל קוגמן: אבל כיתת אם שמתקיימת 40 תלמידים, זה חינוכי?

ניצה שטרנהיים: כיתת אם שמתקיימת על 40 תלמידים מתקיימת כל השנים, זה לא מהיום וזה לא כתוצאה מתהליך סגירה. זה לא שינוי שהוא חל מהיום ובדיוק שעות הרחב

טל קוגמן: זה המצב שקיים כרגע בחטיבות הביניים?

ניצה שטרנהיים: בדיוק שעות הרחב שעליהן אני מדברת שמאפשרות מצב שבו את יכולה לפצל מתמטיקה ואת יכולה לפצל אנגלית ואת יכולה לפצל מדעים ואת יכולה לתת שיעורי תגבור, זה כלכלה ואם את תשאירי את החטיבות עם 4 כיתות לשכבת גיל, לא יהיה לך וילמדו 40 ילד בכיתה הכל. אז אם לזה את רוצה להגיע

טל קוגמן: כמה תלמידים יש לחטיבות ביניים

ניצה שטרנהיים: 37, 38 תלמידים לכיתה. זה לא שונה, זה לא ישתנה. ההבדל הוא אם יהיה

לך פיצולים או לא יהיה לך פיצולים. זה מה שזה שונה.

יצחק יואל: אני רוצה להעיר הערה שקשורה לתחילת הדיון ואולי נתקלים

(דיבורים ברקע)

יעל אלטר: אני יעל אלטר, מפקחת על הייעוץ בבתי ספר. אני רוצה דווקא להתחיל

מהשאלה שלך. היום לבתי ספר מגיעים קבוצות של ילדים מאוד מאוד

מורכבים, גם מבחינה רגשית, גם מבחינה התנהגותית וגם מבחינה לימודית.

כשבית הספר לא מקבל שעות כדי לתת מענה לילדים האלה, אז לא משנה

באיזה הרכב של כיתה, כיתה לא יכולה ללמוד, זה משבש את חיי הכיתה.

טל קוגמן: ככל שמספר התלמידים הוא קטן יותר, יש אפשרות לטפל בזה ביום יום.

יעל אלטר: כשאין שעות אין אפשרות לטפל בזה. חד משמעית.

(דיבורים ברקע)

יעל אלטר: חוק החינוך המיוחד, חוק השילוב היום מאפשר לילדים על טווח מאוד מאוד

רחב של התנהגויות להגיע לבתי ספר. הילדים האלה צריכים מענים

דיפרנציאליים, הילדים האלה צריכים הרבה טיפוח של שעות ייעוץ, הרבה

טיפוח של תוכניות ייחודיות, הדברים האלה לא מתאפשרים כשבית הספר

הוא מוגבל במשאבים. אני חושבת, מישהי כאן אמרה שחינוך, פדגוגיה,

כלכלה, לא ניתמם. אם מצבה של המדינה היה יותר טוב, גם תקציבי החינוך

לא היו מצטמצמים באופן כל כך דרמטי. יש קשר מאוד מובהק בין מצבנו

הכלכלי לבין תקציבי החינוך וזה לא סוד ואני רוצה להתייחס לעוד היבט.

דווקא היום כשאנחנו כל כך הרבה עסוקים בבעיות של אקלים בית ספר, של

במעורבות חברתית ובנתינה לזולת. אלה כל התחומיים שיש לי את הכבוד

לקחת בהם חלק כמפקחת על היועצות. כשליועצת בחטיבת ביניים יש 9

שעות, 12 שעות, האפשרויות שלה להשפיע הם ממש מוגבלות אלא אם כן

אנחנו שוב מדברים על התנדבות וחלקן עובדות הרבה מאוד שעות והרבה

מאוד בהתנדבות. אני חושבת שהתנדבות לא מתוגמלת לאורך זמן היא

בעייתית, היא שוחקת, היא לא נכונה. אלה הדברים שמבחינתי, אני רוצה

לומר, סליחה, אני רוצה לומר עוד דבר. מניסיוני, אני ליוויתי בתי ספר

שנסגרו, לפחות בית ספר אחד, בית ספר גדול שנסגר ואני רוצה לומר לכם,

אם אתה שאלת, סגירה, האחדה, אפשר לסגור בתהליך מאוד מאוד סופני, גריאטרי ואפשר לסגור בתהליך מלא גאווה בתי ספר. אפשר להסתכל אחורה ולראות על ההשפעה שהוא יצר בקהילה, לאסוף את בוגריו, לתעד את ההיסטוריה שלו, להביא את המורים שעבדו בו לאורך השנים. אפשר באמת ללכת לתהליך בגאווה ובראש מורם. לא כל סגירה הא בהכרח תהליך של גסיסה איטית וגוועה איטית ואני מאוד מקווה שכל השותפים כאן יעזרו לנו באמת לתת לבית הספר את הכבוד שמגיע לו, להורים, לתלמידים, למורים, כדי שבאמת התהליך הזה יהיה מכובד, בראש מורם ולא באיזשהו תהליך ניווני. תודה.

עמוס גבריאלי: רק שתי שאלות, גברת ברשותך. לא סוגרים בית ספר בשביל הרומנטיזציה של הסגירה. יכול להיות כשסוגרים בית ספר אפשר לעשות את זה אחרת, אבל זה לא השאלה. עכשיו, אני שואל אותך בתור יועצת דווקא. חטיבת הביניים מניסיוננו, זה הגוף, המוסד הבית ספרי שבו מתחילות לצוץ בעיות שבטח התחילו לפני. שמה יש עימותים הכי גדולים, שם יש את הבעיות של טיפולים, שם יש בעצם, שם מתחילות בעצם הצרות של המערכת בטיפול הפרטני בתלמידים. עכשיו, השאלה היא כזו ואני שואל אותך רק בקטע של יועצת ולא בקטע הכלכלי, אלא בקטע של יועצת. יש לנו חטיבת ביניים שיש בה היום 5 כיתות בשכבה או 4 כיתות בשכבה, מחר תהיה לנו חטיבת ביניים עם 6 כיתות בשכבה. האם את תקבלי, את, היועצת שלך, כנגזרת כלכלית של סגירת בית ספר את השעות הנדרשות כדי להתמודד עם 3 כיתות נוספות. יעל אלטר: ראשית, יועצת בשכבה בעלת יותר כיתות תקבל מטבע הדברים יותר שעות. עמוס גבריאלי: מטבע הדברים? או שאנחנו יודעים כאן כמה נקבל יותר, כמה שעות נקבל (דיבורים ברקע)

עמוס גבריאלי: מה ההטבה הפדגוגית מבחינתך שיש לנו בחטיבה עם 6 כיתות לשכבה? 5 או 6 בואו נהייה אופטימיים שאולי מ-20,000 תושבים תבוא כיתה אחת. כמה, מהי ההטבה הפדגוגית מבחינתך בחטיבה יותר גדולה? יעל אלטר: אני לא מדברת רק על שעות ייעוץ ואני לא מתחמקת מהשאלה שלך. אני מדברת גם על שעות שנותנות מענים לתלמידים לאפשר להם חוויות הצלחה

בלימודים. בית הספר זה לא רק שיחות לגבי הקשיים הרגשיים של התלמידים. בבית הספר לומדים ואם איין אפשרות לתת לתלמידים תוכניות מיוחדות והזדמנויות להצליח הם הופכים באמת להיות תלמידים מתוסכלים, תלמידים אלימים, איך אמרת? תלמידים, אני לא אוהבת כל כך את המושג "מתחילות הצרות", אבל תלמידים באמת שמתמודדים עם תסכול גדול שמוביל לאלימות ולהשפעה על כל אקלים בית הספר. זה לא רק קשור בנתון של שעות הייעוץ, זה קשור מאוד בנתון של מה מאפשר לבית הספר לבנות מבנים שונים, גמישים, שנותנים תשובות לכל מני קשיים של תלמידים בין לימודיים, בין חברתיים, בין רגשיים. זאת תשובתי. תודה רבה. יצחק יואל: טוב, אני יש לי את הפריבילגיה שלא השתתפתי בשום דיון מוקדם ובאתי מאוד מאוד לא משוחד ואני רוצה לומר שאני קצת הצלחתי להתבלבל בתחילת הדיון הזה. גם גרנות וגם רקוביץ הובילו את מירב הדיון לחלק הפדגוגי כשדווקא המפקחות או המפקחת דיברה על הצד הכלכלי ואני נוטה לחשוב שהדיון כולו, המטרה והיעדים הם כלכליים ולא פדגוגיים ואם הם כלכליים, הייתי רוצה לראות מול עינינו כאן מצגת כלכלית כספית. לכמת את כל שעות העבודה, לכמת את שעות הפעילות, לכמת את החסכוניות בכוח האדם המיותר ולהגיע בסופו של דבר לנתון כספי שהוא איננו כאן מונח לפנינו. אני אומר את זה מפני שאני לא רואה את החסכון הכספי מצד אחד, אני עוד לא רואה, בתחילת הדיון בכל אופן, את היתרון שיהיה לתלמידים בכיתות הגדולות יותר ובבתי ספר עם יותר כיתות, אני רק רואה מן מצב שהוא חלקיק מפאזל אחד גדול שהוא מצב כלכלי של העיר כפר סבא. אמר את זה גרנות, אמר את זה דב רקוביץ, אני אומר את זה אותו דבר. עכשיו, השאלה בעצם, בסיכומו של עניין, אם הייתי מקבל פה איזה שהיא מצגת כספית, הייתה עד כמה העיר הזאת בסדר העדיפויות שלה הייתה לוקחת החלטה האם לסגור בית ספר בגלל בעיה כלכלית או האם לסגור מוסד אחר בגלל בעיה כלכלית או האם לא להשקיע בכביש או האם לא לרכוש חלקה או אם לא לעשות כל דבר אחר. זאת אומרת, הייתי רוצה לראות מצגת שהיא כלכלית והייתי לוקח לפי, מבחינת סדר העדיפויות האם החינוך עומד לפני

הכל או תשתיות עומד לפני הכל או כל דבר אחר. לכן מה שאני אומר כאן, באמת, אני חושב, אני מסכים איתך גרנות שאת ההחלטה צריכים לקחת, אי אפשר למרוח אותה וצריך להתייחס להכל וללמוד את הכל כדי בסיכומו של דבר לקחת החלטה. אבל ממש חסרים פה נתונים כי כשגם נציגת משרד החינוך מדברת על המצב הכלכלי כאן שהיא לא תושבת כפר סבא או היא לא מאפיינת את מה שצריכה העיר כפר סבא, הייתי רוצה לדעת על איזה משמעויות כספיות והאם למשל מדבר בכסף גדול או כסף קטן. ערכים

(דיבורים ברקע)

יצחק יואל: האם הערכים הכספיים האלה, כאילו, אם דיון כזה היה מתקיים עכשיו בעיר קטנה שנקראת סביון או אם דיון כזה עכשיו היה מתרחש במועצה מקומית קטנה שנקראת כפר שמריהו, אני מניח שחברי המועצה היו לוקחים החלטה אחד, להעניק לילדים כמה שיותר וכל הורה יוסיף איקס שקלים לטובת העניין, אני מניח ששם ככה היו עושים. בואו נחשוב, אולי כאן כן? אולי בסך הכל אלפי התלמידים בין 2,600 ל-3,000 בסך הכל, בממוצע של כל בתי הספר, 5 חטיבות, יוצא כמות נדרשת, טובה, איכותית לחינוך, נדרשים להשקיע בעניין הזה מעט או הרבה, אני לא יודע כרגע את הנתון, של סכומי כסף כדי שיהיה לילדינו חינוך טוב יותר כי הרי זה דבר בלתי הפיך. זה דבר שאם לוקחים את ההחלטה עכשיו אי אפשר לתקן אותה בעוד שנה, אי אפשר לתקן אותה בעוד שנתיים. אלה הם דברים שצריך להסתכל לטווחים רחוקים, בפרספקטיבה רחבה שלא נעשה טעויות.

אייל יוניאן: אני חושב שצריך להסתכל פה על הדברים בראייה הרבה יותר רחבה... פשוט שמדבר בהחלטה אסטרטגית וחשובה לא מהבחינה הכלכלית ועוד מעט אני אסביר מדוע ולהסתכל על הדברים מהמאקרו לתוך המיקרו בגלל שמדבר בהחלטה הרת גורל מבחינתנו גם כתברי מועצה, גם כהורים לילדים. חלקנו כאן הילדים שלהם כרגע בבתי הספר האלו, חלקנו הילדים שלנו אמורים להגיע לבתי הספר המאוחדים ואין ספק שההחלטה הזאת היא החלטה חשובה מאוד. אני לא חושב שהבעיה היא, זה לא יהיה נכון להציג את זה שהבעיה, לא יהיה נכון להציג את הבעיה כבעיה נקודתית של עיריית כפר

סבא. אנחנו מסתכלים על הדברים במאקרו. זה לא נכון להציג את זה כבעיה נקודתית של עיריית כפר סבא בגלל המצב הכלכלי בעיריית כפר סבא כי 60% מהרשויות המקומיות סוגרים בתי ספר כמונו והבעיה ברמת המאקרו שמדינת ישראל הולכת ומתקצבת פחות ופחות את החינוך מבעבר ומזה זה מתחיל וברגע שמדינת ישראל מתקצבת פחות ופחות את החינוך נוצר מצב שהרשויות המקומיות מגדילות יותר ויותר את ההשתתפות שלהם בתקציב החינוך, כנ"ל בתקציב הרווחה ובתקציבים אחרים. זו תחילת הבעיה ואנחנו ממשיכים לבעיה לאחר מכן שכל הרשויות המקומיות בארץ לא מצליחות להתמודד עם אותו חור שחור שנוצר כתוצאה מחוסר התקצוב או מהעובדה שהתקצוב הולך ויורד. זה בא לידי ביטוי לא רק בחינוך. זה בא לידי ביטוי ברווחה וזה בא לידי ביטוי בהרבה מאוד דברים אחרים וזה בא לידי ביטוי בעצם העובדה שהרבה יותר קשה לגבות ארנונה היום וזה בא לידי ביטוי שיש פשוט אוכלוסיות מסוימות שלא משלמות ארנונה בהגדרה. זו הבעיה ברמת המאקרו ובגלל שאנחנו מגיעים למצב הזה, מגיע דו"ח שושני ובא ומתקצב לפי מספר ילדים ואז בעצם הזיזו את הגבינה וצריך לבוא ולראות איך מגיבים? השתנו העובדות ואני בכלל, לפני שאני מגיע לשאלה, לעובדה שבכפר סבא הילודה או מספר הילדים, הצפי לשנים הבאות הולך וקטן וצריך לבוא ולהגיב ולא למסמס את השאלה ובזה אני מסכים עם אבינועם גרנות. לבוא עוד ישיבה על נושא זה על הפרק מזה 3 שנים, אני כחבר מועצה מכיר אותו 3 שנים. זה נדון בשנת 2002, זה נדון בשנת 2003 וזה נדון היום בשנת 2004 וזה לגיטימי לא להסכים, אבל זה לא לגיטימי לא להחליט. צריך להחליט ולקחת החלטה כי עצם העובדה שאנחנו לא מחליטים זה גורם לבעיה קשה אף יותר ואני לא חושב שזה טאבו. אם משרד החינוך אמר משהו, אני לא חושב שזה טאבו ואם המפקחת אומרת משהו, זה לא טאבו מבחינתי כחבר מועצה בגלל שמדבר בנושא אקוטי ואני צריך לבחון את הדברים וללמוד אותם ולהיות שלם עם עצמי כי אני, הבנות שלי בעזרת השם עוד 5 שנים צריכות ללכת לבית ספר אוסישקין המאוחד ואני כרגע רואה, בקטע הזה אני אינטרסנט ולכן אני אומר שהראייה שלי היא האם ההחלטה הזאת תעשה טוב יותר

לחינוך בכפר סבא ואני טוען ברמת המספרים, אפרופו מספרים, איציק. ברמת המספרים 1 נקודה 4 מיליון שקל, אם אתה משווה את שנת הלימודים הזו לשנת הלימודים הקודמת, עיריית כפר סבא קיבלה ממשרד החינוך פחות 1 נקודה 4 מיליון שקל. סגירת, אני בניגוד לעמוס, מחקרים היום מראים, כל העמותות שעוסקות בחינוך ובתמיכה שהבעיות מתחילות ביסודי וילדים שמגיעים לבעיות ביסודי, לא מצליחים להגבר עליהם בחטיבה וכל הפרוייקטים של החיזוק ושל התהילה, היום מבינים שצריך להתחיל אותם לפני, ביסודי כי הבעיות מתחילות ביסודי והנתונים של הילדים, בגן. זה עוד יותר מחזקים אותי. הנתונים מראים שילדים, הרבה מאוד, אחוזים גבוהים מאוד מכפי שאנחנו בכלל מתארים, מסיימים 6 כיתות בלי הבנת נקרא, בלי יכולת לכתוב ולעשות דברים בסיסיים ולכן אני רואה את המצב ביסודיים הרבה יותר אקוטי כי הילדים שם הם ילדים הרבה יותר צעירים ואם אני הופך והיום אנחנו בתיכונים בכפר סבא עם 8 כיתות בשכבה

(דיבורים ברקע)

אייל יוניאן: אני רואה את הילדים בחטיבה כילדים קצת יותר בוגרים ואם החטיבה היום מדברת על 5 כיתות בשכבה ואני עובר ל-6 כיתות בשכבה, סליחה, 6 כיתות בשכבה ובהגדרה חטיבת בן צבי ואלון זה איחוד ולא סגירה כי בסך הכל אם אני מבין נכון, מפילים שם את הגדר וממשיכים לשמור על הכיתות ההומוגניות, אז חבריא, זה לא כצעקתה בקטע הזה כי זה עדיין לא סגירה ואני חושב שאותו, אני חושב שיש הבדל בקטע הזה בין היסודיים לבין החטיבה ולכן, אם אני מסתכל על הפרספקטיבה הזו ברמת המספרים היום ביסודיים ובחטיבה, אנחנו מתקצבים את השרתים, את המנקים, את התחזוקה של הבניין. עשיתי סיור בבית הספר כחלק מהתהליך, הקירות שחורים. הקירות שחורים, נראים כמו כלא, לא כמו בית ספר. בית ספר אוסישקין, השירותים שלו, בסדר, שניה, השירותים של בית ספר אוסישקין הוא פשוט דבר שלא מתקבל. הילדים בחטיבות יושבים עדיין על ציוד של יסודיים. עכשיו, אם רוצים לשנות את זה, צריך לעשות צעדים יצירתיים. לבוא לראות איך משנים. אני לא הייתי מצביע היום בעד אם לא הייתי

מאמין שהמועצה הזו מסוגלת להביא רה ארגון ורפורמה בעיריית כפר סבא בכלל ויש פה הרבה עבודה והרבה מכשולים ובחינוך בפרט. 40% מהתקציב של כפר סבא הולך לחינוך, צריך להבין את זה. ואני לא רוצה להגיד שמערכת החינוך בכפר סבא הולכת אחורה, אבל אני אגיד שאני רוצה את מערכת החינוך בכפר סבא יותר טובה ואני חושב שיש הרבה עבודה ויש הרבה דברים לשפר. אם לא הייתי מאמין שהצעד הזה הוא חלק מרפורמה כללית בחינוך בפרט וחלק מרפורמה וייעול מלא בעיריית כפר סבא ככלל, לא הייתי בעד הצעד הזה ואני אומר עוד פעם, אם הצעד הזה, אם אנחנו לא נצליח כמועצה לעשות פה רפורמה בעיר כולה, בעירייה כולה, הצעד הזה לא שווה שום דבר והעיר הזו לא תחזור, לא רק שלא תחזור להיות מה שהיא הייתה, היא תלך אחורה ויש כאן הרבה מאוד עבודה לעשות וזה לא הזמן והמקום להגיד את זה. אבל אני אישית מאמין, בגלל שאני מאמין שהמועצה הזאת, בהרכב שלה ובגלל שאני במומנטום, הולכת לעשות רפורמה כללית, אני חושב שהצעד הזה הוא חלק ממכלול, הוא לא צעד שעומד ... אני אומר עוד דבר, בניגוד לקדנציה הקודמת שזה הגיע לועדת חירום, שזה הגיע כעניין כלכלי כדי לחסוך כסף ולתת אותו ל"פול" העירוני, הפעם אותו חיסכון של כסף מהסגירה "סלש" איחוד, יחזור לחינוך. זה חלק מתהליך של ... החינוך. חלק מהתהליך ואני טוען יותר מזה, הצעד הזה ובזה אני מסכים עם אבינועם, לא שמעתי את דבריו. אני מסכים גם עם אבינועם וגם עם ראש העיר. צריך לאחד את בתי הספר, שיהיה בית ספר אחד קצת יותר גדול ולשמה למקד עוד ועוד תקציבים בין אם בצביעה, בין עם שעות רוחב, אני מסכים עם טל שהייתה לי איתה שיחה, שצריך את השעות האלה כמה שיותר.

טל קוגמן : אבל אתה לא שולט על זה, אייל.

אייל יוניאן : סליחה טל, אנחנו כאן חברי מועצה שמתווים מדיניות.

טל קוגמן : אבל אתה לא יכול להתוות מדיניות למשרד החינוך. שעות רוחב זה באחריות משרד החינוך.

אייל יוניאן : סליחה, את יודעת, דיברנו על זה שיש השפעה מאוד גדולה, שלראשות

ושלמועצה על אף שהיא לא מנדטורית בנושא הזה, יש לה השפעה.

טל קוגמן : אתה יכול להגיד, אבל מי מוכן לעשות את מה שתגיד? אתה לא יכול להגיד ששעות הרוחב אתה תיתן אותם, זה לא במנדט שלך.

אייל יוניאן : אני מאמין שצריך את אותם כספים שיחסכו בתחזוקה של מבנים שחלק מהכיתות היום עומדים ריקים. לא רוצה לשלם על זה ניקיון, לא רוצה לשלם על זה תקועה, אני חושב שנכון את הכספים האלה להקצות לבית ספר קצת יותר גדול. 4 כיתות בשכבה או 5 כיתות בשכבה, אני לא חושב שזה "לשפוך את התינוק עם המים", אני חושב שצריך לעשות מוניטורים לדבר הזה, יש לילדים האלה תקופת מעבר, יהיה לזה עלויות, צריך לשים לב לזה, צריך להשקיע בזה. המועצה הזאת אומרת דבר ברור וזה חשוב. שהחינוך הוא בראש סדר העדיפויות שלה. נקודה. וצריך להגדיל את ההשקעות בחינוך ואת התקציב. עכשיו, אם אני עושה צעד כזה, במקום להשקיע בשעות שרת, בעוד רכזת שכבה על שתי כיתות, בעוד ניקיון, בעוד חשמל, בעוד ... השקיעו בן צבי 600,000 שקל שנה שעברה. על מה ולמה? 280.

(דיבורים ברקע)

אייל יוניאן : אני מסיים. גם אם הכסף בא ממשרד החינוך, הוא היה יכול להיות מנותב לדברים אחרים. אני רוצה לסיים בקטע הזה ולומר שהיו הצעות גם של ועד ההורים בארן, ליאורה גולדברג אם אני זוכר נכון את שמה ואני, בועדת הרפורמה, אף שזה לא תפקידה כי בניגוד לוועדה הקודמת, ועדת החירום, ההצעה הזו לא באה כעניין כלכלי. לא ועדת הרפורמה העלתה אותו ולא הצד הכלכלי העלה אותו. מי שהעלה אותו זה אנשי החינוך. עכשיו, אי אפשר להגיד שכלכלה וחברה לא קשורים זה בזה. בקטע הזה שכדי לתת חינוך, חברה והחינוך נגזר מהחברה. אין מה לעשות. כדי לתת שירות, כדי להשקיע במשהו אתה צריך כסף. עכשיו, להגיד שהחלטה היא כלכלית בגלל הגירעון של עיריית כפר סבא, הכסף הזה לא הולך לכסות על הלוואות של עיריית כפר סבא בניגוד לקדנציה הקודמת שהיה קיצוץ, סגירת גני הילדים והאיחוד בתי ספר בועדה הכלכלית בקדנציה הקודמת, הכסף שנחסך לא הוחזר לחינוך, הוא הגיע ל"פול" העירוני. כאן העניין הוא אחר ויש מגמה בתקציב של 2004, 2005 להגדיל את הפעילויות של החינוך ואני חושב שהצעד הזה כחלק

מהמכלול, חבריה, כחלק מהמכלול, כחלק מהמכלול, לדעתי, ברגע שאתה מסתכל על המכלול כהחלטה אסטרטגית שאתה בא ואתה אומר בואו וננתב את התקציב של החינוך יותר נכון, יותר יעיל מבלי "לשפוך את התינוק עם המים" מבלי לפגוע ברמת החינוך, אני חושב שזה החלטה נכונה, תודה.

בני כברה: אני אשתדל מאוד מאוד לצמצם בדברים, אני אומר כמה משפטים בעניין הזה, כמה הערות בעצם. אני רוצה לומר שדומני שהדיון קצת סבב, עובר לנתיב רק של החטיבה בשעה שהבעיה האמיתית היא דווקא היסודיים וחבל שהדברים הוצגו כבר בתחילת הדיון שמדבר בחטיבה כי כאילו מתבקש או בעצם מצטיירת כאילו תמונה

(דיבורים ברקע)

בני כברה: בסדר. אתה חושב שזה צריך שני דיונים נפרדים, אני סברתי ש... מה הטענות כאן ומה הטענות כאן, הם אותם הטענות שתאמר את זה בחטיבה ותאמר את זה ביסודי והייתי מציע שדווקא הטענות ביסודי הם הרבה הרבה יותר חריפים מאשר בחטיבה ומי שיתמקד רק בחטיבה, יאמר שהטענות כרגע של הסגירה הוא טענות כלכלי כי יותר קל לטעון את הטענות הכלכלי הזה ואני אומר ולא היא. זה לא נכון. כי בסופו של דבר קראו פה שני דברים. בניגוד אגב למה שהיה אפילו בשנה שעברה. ואגב, שיטת התקצוב בחטיבות כבר לא רלוונטית משום שהתקצוב בחטיבות היה כבר קיים, היה כבר קיים. לכן הבעיה האמיתית היא בסופו של דבר הבעיה החינוכית ואני אנסה לומר כמה דברים. כמנהל בית ספר לאורך שנים, ניהלתי בתי ספר מספיק שנים, עמדתי בפני קשיים דומים כשבית ספר לא גדול, בית ספר בינוני שהייתה לו אמנם זכות קיום, אבל אז חלוקת השעות הייתה אחרת לגמרי. אבל עם השנים, בכל שנה קוצצו שעות ואני רוצה לומר באופן, בצורה הכי פשוטה והכי קטגורית, לא פעם, אולי כל שנה עמדנו בפני הדילמה הגדולה. לא לתת, לא במספר השעות שאני נותן לכיתה, אלא במספר השעות שאני נותן לאותן, לערך המוסף של התהליך החינוכי, אם זה לייעוץ, אם זה לסיוע לקבוצות החלשות, לקבוצת התלמידים המצטיינת, כל הדברים האלה הם מחייבים התייחסות. אז אם הכוונה היא באמת לתת את המינימום

הנדרש להחזיק את הילדים עד שעה 14:00 או עד שעה 13:00 וללכת הביתה, גמרנו, יופי. אז בעצם אולי נעסוק בלמידה ולא נעסוק אולי בתהליך החינוכי. אבל מה נעשה שישנן קבוצות במערכת החינוך שהיא דורשת תשומת לב הרבה יותר מאשר התלמידים הרגילים, מה נעשה? יש קבוצות כאלה. לכן אני אומר בפרוש שהחלטה לסגירה, היא נובעת אך, כמעט הייתי אומר בחטיבת הביניים רק בעניין החינוכי. בודאי ובודאי כל מה שאני אומר בחטיבה הוא לאין ערוך חזק יותר ביסודי. אני רוצה לשאול שאלה. תראו, הנגזרת של כל, של המורים היועצים, של שעות העזר, מהיכן הם באות? הם באות מה"פול" הכללי לאחר שהילדים מקבלים מה שהם צריכים לקבל. עכשיו, מספר הכיתות בחטיבה הוא יהיה קטן יותר, ממילא ה"פול" של מספר השעות גם כן יהיה באותה מידה. אני חושב שהולכת להתקבל כאן החלטה שהיא באמת לא נוחה לאף אחד. אני מעולם לא הרמתי יד בעד להצביע, זאת אומרת, לא הרמתי יד לסגירת בית ספר. אני הייתי בין אלה שתמכו במשך שנים דווקא בקיומם של בתי ספר קטנים, תמכתי בזה ואני עודדתי דווקא את העניין ואתם יודעים למה? דווקא בגלל ההיבט החינוכי. מאוד קל. את שומעת? באמת שיש לנו בכיתה 30 תלמידים, 28 תלמידים, קל להתמודד חינוכית, רגע. קל, אני אומר יותר קל להתמודד. אבל מה נעשה? המבנה היום של הכיתות, ההחלטה היום לא משפיעה כהוא זה על מספר הילדים בכיתות. ממילא מספר הילדים בכיתות טרם הדיון עומד בגבולות של 37, 38 תלמידים. אני מדבר על, בודאי גם ביסודי היום. דקה, אני אומר, רגע, לגבי היסודי. רגע, ביסודי

(דיבורים ברקע)

בני כברה : דקה, רגע. הפרדה היא לא תמיד ולכן אני אומר, יותר קל, יותר קל להתנגד לסגירה. קשה מאוד לקבל החלטה. קשה לקבל החלטה בעד סגירה ואני אומר את המילה סגירה, עזבו אותי מהאיחודים האלה. אני מסכים עם עמוס. צריך לומר, לשים את הדברים על השולחן. אני לא מתבייש בזה, אני לא מתבייש בכך אם אני הולך לקבל החלטה לסגירה. בסופו של דבר המיזוג זה הפועל יוצא של הסגירה. אני צריך למזג אחר כך. נכון. אני לא הייתי רוצה

לראות, אני התנגדתי אגב לסגירה על רקע כלכלי. אני גם התנגדתי בשנה שעברה ומי שירצה לשמוע, לקרוא את ההתנגדויות שלי, הבאת? יוצא מן הכלל. ואני אז הצבעתי על ליקויים בתהליך של קבלת ההחלטות של האגף. האגף הוביל מהלך לאורך שנים לגבי כיוון מסוים, אבל הבעיה היום, אז לא הייתה בעיית התקצוב. השתנה התקצוב, מה נעשה? התקצוב. ביסודי אמרתי, לא בחטיבה. ביסודי. אני, גם ההתייחסות שלי, סליחה, כשאני אמרתי, בסדר

(דיבורים ברקע)

בני כברה: בשנה שעברה ההתייחסות שלי באמת נגעה לעניין הזה. ההתייחסות שלי התייחסה ליסודיים בשנה שעברה ולא לחטיבה כי לגבי החטיבה היה לי הרבה יותר קל להצביע בעד. לכן אני אומר, ההמלצה שהיום ניתנת, מוגשת כאן לסגירה, אני כן מתכוון להצביע בעד בלב כבוד ואני אומר שוב, בלב כבוד. קשה לי עם העניין הזה. אני, מאוד פופולרי אולי הייתי אומר, פופולריסטי להצביע היום, לא להצביע בעד הסגירה זה קל מאוד. גם אני היה לי נחמד בעניין הזה. לקבל את ההחלטה זה קשה, אבל אני חושב כשהמציאות, כשיש שני דברים שעומדים על הפרק, האחד, השאלה החינוכית בנושא השעות ומצד שני העניין הכלכלי שהוא שולי בעניין הזה, אני חושב שמן הראוי שאנחנו כחברי מועצה

(דיבורים ברקע)

בני כברה: אז עם כל הכאב ועם כל הצער שהוא גם מנת חלקי הערב, אני צריך, איך אומרים? לפעמים גם אומץ ציבורי להצביע באמת בעד הסגירה ופעם אחת ולתמיד. לא כל שנה מחדש להגיד יאללה, בואו נדון ונדון ונדון. פעם אחת לומר רבותי, ואני חושב שאת הרציונל, את הרציונל החינוכי שמענו באופן ברור גם מאבינועם וגם מדב ואני חושב שהדברים האלו נאמרו גם מבחינתם לא בלב קל. תודה.

עמוס גבריאלי: תראו, אני לא יודע איך להתחיל כל כך, אולי זו הבעיה של כל המועצה הזו, אנחנו גם לא יודעים איך להתחיל כל כך. כי אנחנו מתחילים בדבר שהוא בדרך כלל נגזרת של דברים אחרים. אני חלוק לחלוטין על גרנות בסיפור הזה,

על אבינועם, בדרך. ואני פשוט דיברתי איתך על העניין שיכול להיות שרעיון הוא טוב, הדרך. הדרך היא חשובה. בדיון שהתקיים לפני מספר חודשים, במועצה הקודמת, ב-2003, לפני שנה. הייתה החלטה של המועצה הזו פה אחד, החלטה פה אחד של המועצה. ההחלטה הייתה, לא דיברה על בן צבי, לא דיברה על שום דבר. הייתה החלטה קטגורית, אני משתמש במילה שלך, לא לצמצם או לסגור את בתי הספר. עכשיו, הייתה החלטה כזו. כדי להגיד החלטה כזו, לתת החלטה כזו, חבר'ה, אני מבקש. היום אין בחירות. היה החלטה כזו, כאשר בני, אם אני מצטט אותך, היית עוד יותר קטגורי מהיום. מה שמראה שחינוך זה כנראה עניין של היפוך או אולי אפילו שידוך, אבל מה שברור, מה שברור ואני לא מגנה את זה, לא מגנה את העניין הזה. אבל היה לך אמירה מאוד חדה כאיש חינוך שמאוד הערכת אותה, בעניין שלא סוגרים ואני מתחבר למה שאייל אמר פה כי זו באמת החלטה אסטרטגית ועכשיו אני חוזר לאיך שהתחלתי. האם מתחילים בהחלטה אסטרטגית לפני שקובעים אסטרטגיה? והשאלה אם אנחנו כראשות ומועצה קבענו אסטרטגיה והתשובה היא לא. טרם קבענו אסטרטגיה כלכלית, טרם, אין לנו עדיין אסטרטגיה דמוגרפית, אין לנו אסטרטגיה אורבנית, בינויית, חינוכית, תרבותית, רווחתית, אין שום אסטרטגיה ובצדק, כי רק התחלנו, אין ליי טענות. אין לנו אסטרטגיה ובהעדר אסטרטגיה, אנחנו עושים החלטה אסטרטגית. חבר'ה, זה מפריע לי מאוד. בהעדר אסטרטגיה, אנחנו עושים החלטה אסטרטגית בחינוך. זה פסול. זה פסול כשיטה, גם אם נכון הדבר שצריך לסגור את בית הספר ואנחנו נדון בזה. יכול להיות שצריך. אולי אני עוד אצביע בעד. אבל בואו נבין מה אנחנו עושים פה כרגע ואני פונה אליך, דב. ההחלטה החד משמעית לא לסגור בתי ספר מכל סוג שהוא, התקבלה למועצה הזו אחרי שאמנון סיפר פה את הדברים. הוא סיפר אותם בקצרה. אני מוכרח לשבח אותך שאתה נתת פה באמת פרזנטציה יפה וגם הנפח של הדברים פה הוא אחר מאשר אז זכינו לראות. באמת, הארת את עיני בחלק מהדברים. על פי ה... כבר הזכרת את דקארט, אז יכול להיות שהכמות מרמזת לנכונות הבקשה שמופיעה פה.

(דיבורים ברקע)

עמוס גבריאלי: אני אומר שבעניין הזה, כשאני רואה את זה ככה, אני עדיין מבולבל אם אנחנו עומדים להחליט פה החלטה נכונה חינוכית ... לעתיד או החלטה כלכלית נוכח המשבר של העבר. אין מחלוקת שאם היינו עתירי משאבים או מעט יותר משאבים היו בידינו, הנושא הזה כנראה לא היה עומד על השולחן. לא יכלה להיות מחלוקת. אם היה יותר כסף אז יכול להיות שלא היינו מתמקדים בשאלה של סגירת בית ספר כדי לחסוך. 250,000 שקל ועוד 200,000 שקל

יהודה בן-חמו: עמוס, רק בהערת ביניים, רשויות הרבה יותר חזקות מאתנו כלכלית. הרבה יותר חזקות מאתנו כלכלית מאחדים בתי ספר וכמו שנאמר קודם על ידי אייל, 350 בתי ספר בארץ מאוחדים, הולכים לקראת איחוד בשנה הבאה כך שהמצב הוא לא רק בגלל שהעיר נמצאת איפה שהיא נמצאת, העירייה יותר נכון, נמצאת איפה שהיא נמצאת. כי גם ערים אחרות מתמודדים עם הבעיה הזאת.

עמוס גבריאלי: או.קי. אני מקבל את זה.

דב רקוביץ: עמוס, המפקחת שלנו עד לפני חודשיים, ניצה שטרנהיים, הייתה מפקחת של ראשון לציון. היא קיצרה עבורכם, היא לא רצתה להאריך, אבל ראשון לציון שהייתה עיר שהייתה עליה בדיחה שלשים יד במקום שה... בונה בכל מקום, ניצה ליוותה עכשיו, בשנה האחרונה, סגירה, לפני שנתיים של שתי חטיבות ביניים ומספר גדול של בתי ספר יסודיים, אז באמת צריך להסתכל על התמונה

עמוס גבריאלי: א' אני מבטיח לך שאם פעם אני אשא תפקיד ממלכתי, אני אסתכל על כל התמונה.

(דיבורים ברקע)

עמוס גבריאלי: אם הייתי מסתכל בצורה ממלכתית. כרגע אני חבר מועצה בעיר שנקראת כפר סבא ואני אמון על סדרי העדיפויות בכפר סבא. אני צריך לבדוק מה יש בכפר סבא ואני לא עושה הנחות למשרד החינוך. ואני לא מושפע בכלל מאמירה כזו או אחרת של משרד החינוך שאם לא נסגור בית ספר יסודי כזה

או אחר, מחר או בשנה הבאה, נלמד עד השעה 11:00 זה קשקוש ואני לא מוכן אפילו, אתה יודע, זה אפילו לא, עלי לא יהלכו אימים בעניין הזה כי זה שטויות. השאלה היא שאלה מקומית. בוא ונדון במקומית. אתה יודע מה? כי אנחנו צריכים להתייחס היום בעצם ואני מאוד מתחבר לאייל בעניין הזה. אנחנו צריכים להתייחס לטענות כאל משק סגור. אנחנו צריכים לבוא למצב של אין כי שנה הבאה יהיה פחות, בשנה הבאה יהיה פחות והשאלה אם במסגרת של אין מלמעלה, אנחנו כמשק סגור צריכים להתחיל בהחלטה אסטרטגית, אני חוזר, של סגירת 3 בתי ספר בכפר סבא. עכשיו בואו נדון בזה. זה הייתה בעצם הכניסה לעניין וזו סגירה וזה לא איחוד. איחוד, זה יכול להיקרא גם אלון. איחוד, זה יכול גם להיכנס לחטיבת בן צבי. איחוד, יכול להיות שגם השרון יהיה אולי גולדה יחד איתו או הפוך. זה לא איחוד. זה בית ספר אחד שקיים היום ובעוד 3 שנים הוא לא קיים יותר. בדיאלקטיקה שלי זו סגירה. עכשיו, אני גם חושב שלבוא ולהגיד איחוד, יכול להיות שזה נחמד ואולי יש פה באמת איזה רומנטיזציה של סגירה וזה גם עוזר למישהו לעשות משהו. אבל זה לנו לא עוזר להחליט. אנחנו צריכים להחליט על סגירה ואנחנו צריכים לדעת שזה סגירה כדי שנוכל להחליט. כדי שלא נתעורר מחר ונבוא בשמחה לנשותינו, נגיד, איחדנו בתי ספר בכפר סבא. עכשיו, העניין הוא כזה, האם התלמידים בכפר סבא, וזו השאלה שלא הצלחתי לקבל עליה תשובה עד עכשיו. הרי יש פה שתי שאלות. השאלה הראשונה, האם צריך לסגור? השאלה השנייה, את מי צריך לסגור? אלה שאלות נפרדות לחלוטין. שאלה ראשונה, אם צריך לסגור? יש לה רק תשובה אחת. אם אתה תאמר לי ואני אצביע לפי זה, אני מודיע פה קבל עם ועדה. אם אתה אומר לי עכשיו שסגירת בתי הספר, הן חטיבת הביניים והן בתי הספר היסודיים, סגירתם תשביח את האיכות הפדגוגית שאני נותן לכל אחד מהתלמידים כולל אלה שסגרת אותם ואלה שהסגורים באים אליהם, אם אתה אומר לי שזה משביח את איכות החינוך שנה הבאה, אני מצביע בעד סגירה. אתה, סליחה, אייל. תן לי רק לסיים את זה. אם אתה אומר לי ומבחינתי, מבחינתי דב, האדם היחידי ואני אומר לך, אני אפעל לפי המלצתך

באמונה שלמה כי אתה אמון עלי כאיש חינוך ממדרגה ראשונה. אם אתה תבוא ותגיד לי, עמוס, אם אתה היום מחליט כך, בשנה הבאה כל ילדינו בכפר סבא יקבלו שעות יתר, יקבלו רכזים, מקצועות יותר, יועצים, יקבלו סיוע פה, סיוע שם בכל בתי הספר בהבדל משמעותי, אז העניין הזה? אני מצביע בעד סגירה. אני מסתמך על עצתו של איש מקצוע שמקובל עלי. באשר לבחירה איזה בית ספר? נכשלנו פעם שניה. נכשלנו פעם שניה. כי לבחור בית ספר שהמבנה שלו, תיארתם שבית ספר ודיברת על סוציולוגיה וזה גוף נושם וחדר המורים זה חממה סוציולוגית והכל והכל וברור שהדברים לא יהיו כמו שהיו באיחוד הזה לגבי בתי הספר הנסגרים. אם השיקול לסגור בית ספר אי' ולא ב', הוא שיקול מבני, מבחינתי זה לקחת כובע, לשים 5 פתקים, להוציא פתק וזה הפתק שנסגר. אין משמעות אחרת בדיון פדגוגי. בדיון פדגוגי אין סגירה על רקע של מבנה כזה או מבנה אחר. זה לא יכול להיות. אז אפשר להגיד, בוא נעשה הגרלה. זה נראה לי הרבה יותר מוסרי. בוא נלך רגע לקטע של מוסר בכלל. נראה לי יותר מוסרי, אבל לא על זה הרעש כי אתה בעצם אומר, אלה סבלו את הבית ספר הכי גרוע מבחינה מבנית, אלה יסגרו ראשונים. אתה יודע מה? זה גם לא נתפס בעיני. זה לא נכון. זה לא מתגמל נכון, זה לא נראה נכון ולכן גם מבחינת שם הבית ספר שסוגרים אותו, החשיבה חייבת להיות הרבה יותר רחבה ולכם יש את המיצג הבית ספרי, אתם יודעים מי הוא מי ומי הוא מה? אתם יודעים אם אתם רוצים למשל לרכז חטיבות ביניים רק במקום אחד או רוצים לפזר אותם בכל כפר סבא. יכול להיות שהחשיבה שחטיבות ביניים צריכות להיות רק במקום אחד, היא חשיבה כזו שנותנת לכם הכרעה את מי לסגור. או שאולי החשיבה היא שהבית ספר הזה באופן מהותי, יש לו שם כזה שלא באים תלמידים. אבל אתה אומר שכולם אותו דבר. כולם אותו דבר. אין הבדל. למה בן צבי? כי המבנה יותר רעוע. שמע, אתה יודע מה? זה לא מתחבר אלי. העניין הזה, הטענה הזו לא יכולה לבוא מבית מדרשו של מחנך ולא ממי שאמון על החינוך בכפר סבא. עכשיו, זה לגבי בן צבי. לגבי השרון

(דיבורים ברקע)

עמוס גבריאלי: הדבר השני, וזה אני חוזר לעניין של הדרך. סגרנו את בית ספר בן צבי. האם אלו או כל בית ספר אחר ערוך לקלוט את התלמידים של בן צבי? האם הוא ערוך מבחינה מבנית? האם המבנה באלון הוא יותר נכון, יש בו חללים שמתאימים לשיטות החדשות, יש בו יותר כיתות בכל מקום, יש בו חצר יותר רחבה? אני לא יודע. האם יתכן לקבוע, יש לי הרגשה שאנחנו סוגרים, מתעוררים לבוקר חדש ואז מחליטים מה עושים עם הסגירה הזו? האם אתם, תגיד לי, רק תרגיע אותי ותגיד לי, לא, בשביל זה אני שואל. תרגיע אותי ותאמר לי שיש לכם תכנית, מה שנקרא תכנית. אז לכן אני שואל, אבינועם. אני בא, אני אומר לך עוד פעם, את כל יהבי אני מטיל על דב. אם אתה היום בא ואומר, אם אתה אומר לי היום שאתם ערוכים באגף החינוך להליך של סגירת בית ספר, דהיינו קליטת התלמידים גם מהבחינה המבנית, גם מבחינת הצוות החינוכי, הצוות האחר, גם בסיוע לתלמידים מתקשים, גם בקיום פרויקטים קיימים שרוצים להמשיך להחיות אותם, כל הדברים האלה. אתה אומר לי, יש את זה, זה עוזר לי להחליט שהדבר הזה אפשרי. אני לא יכול להחליט על סגירה בריק. אני צריך לדעת שיש שלב יום אחד אחרי הסגירה. רק עוד מילה אחת, יהודה, לא מתאים לך לעצור זמן. עוד כמה דברים ואני אסיים. ברשותך, אם הייתי אומר דברים שהם, זה עכשיו דיון שמחייב גם לדבר. טיעון חשוב. זה הדבר הנכון. והדבר השלישי שעדיין לא מתחבר אלי ואני נותן את זה דווקא לראש העיר ולכל חברי המועצה. אתה דיברת על העניין הדמוגרפי. חטיבת ביניים אינה מותנית באזור רישום. זאת אומרת, תלמידי המערב כפי שהיום מגיעים לחטיבת ביניים מ... כזה או תלמידי הצפון, יכולים גם בשנה הבאה שהמערב יגדל והצפון בודאי יגדל, להגיע לחטיבת ביניים ואני שואל אותך ומציג בפניך עוד פעם את השאלה ואני צריך את התשובה הזו ממך.

יהודה בן-חמו: עמוס, אתה מכיר את הצד, לפחות תגיד לגבי הצפון. לגבי המערב, הזמן שנוי במחלוקת. לגבי צפון בן יהודה, במקרה הטוב, במקרה הטוב בעוד 10 שנים הטרקטורים יהיו על הכביש.

עמוס גבריאלי: תן לי. יהודה. תן לי. אני עובד בזה כל היום. כל החיים אני עובד ... תן ליי רגע

בעניין הזה, דב. אני מודיע לך כאקסיומה שכפר סבא הולכת לגדילה של 20% בשנים הקרובות. היא חייבת ללכת. 1,700, 1,750 יחידות דיור במערב זה אלפי תושבים חדשים. עכשיו, ההנחה, ואני אמרתי את זה גם בדיון הקודם ... בעיקר את העניין הזה. אם אנחנו סוגרים חטיבת ביניים היום, אנחנו בעצם מצהירים שאנחנו יודעים מראש שכל המתחם המערבי לא יכול לייצר חטיבה אחת לכפר סבא. עכשיו, אם מתחם, וזה כבר אומר, זו החלטה לא סתם אסטרטגית, זו החלטה אטומית. זו החלטה אטומית. כי אחת או שתיים, אם אנחנו לא מסוגלים לייצר בכל המערב חטיבת ביניים אחת, נכשלו גם באסטרטגיה האורבנית שלנו וזה במובן היותר רחב. זה לא יעלה על הדעת בכלל. ואם התשובה היא שכשזה יקום נפתח חטיבה חדשה, פה אנחנו טועים. כי לא סוגרים חטיבה ל-3 שנים או 4 שנים. אז אחת משתיים, אם היום בהצהרה הזו אנחנו סוגרים חטיבה כדי לפתוח חדשה בעוד 4 שנים, אז איבדנו את הזיכרון ההיסטורי ואיבדנו את הרקע ואיבדנו על כולם, על ריק, על 3,4 שנים. מה נחסוך? רק השיקום והאיחוד ייקח משאבים. אבל אם אנחנו אומרים את זה היום שאין תלמידים בכל המערב כדי חטיבת ביניים, זה מחייב את המועצה הזו וזה במובן ההרבה יותר רחב, לעשות באמת רה אורגניזציה מוחלטת, מוחלטת. אני אומר לכם. בכל מה שקורה במתחם המערבי כי כפר סבא תמשיך להיות עיר זקנה כנראה לנצח.

אני חייב לתבוע את עלבונם של חברי המועצה הקודמת שחלקם נמצאים כאן אייל יוניאן :

היום וזה למען הסדר הטוב. החלטה קטגורית לא לסגור מוסדות חינוך הוסברה על ידי חלק מחברי המועצה, ביניהם אני בדיוק בגלל מה שאני אומר כי כמה חודשים לפני כן כמעט רובם הצביעו בעד הסגירה וזה לא בגלל הבחירות. זה בגלל העובדה שעבר מספיק זמן בפרספקטיבה של זמן כדי להבין שתכנית הרה ארגון לא צלחה. בפעם הקודמת זה הגיע כחלק של רפורמה, של תכנית הבראה וכשראינו שתכנית הבראה לא מיושמת, קרי, אין פיטור של עובד אחד כי הבכירים לא בכירים, הנבחרים. הבכירים לא הורידו את שכרם ולא ראינו באמת, זו הסיבה שלא הועלתה הארנונה בסוף ולא ראינו באמת שטיפלו בדברים הקשים, אז אמרנו "סטופ" הלכו לדברים

הקלים והורידו את השעות לתיכונים. לא ניתן, לא ניתן לסגור בתי ספר. היו שאמרו החלטה קטגורית. היו שאמרו החלטה קטגורית. אני בפרוטוקול גם שם אני מתאר לעצמי ואמרתי בצורה ברורה שאני מתנגד לסגירת בתי ספר שלא כחלק מתכנית ההבראה הכוללת ולא כרפורמה כוללת, בייחוד באגף החינוך. עוד מילה לגבי אסטרטגיה. אסטרטגיה זה לא, עיר שקיימת כל כך הרבה שנים כמו כפר סבא, עיר שהגיעה למה שהגיעה כמו כפר סבא והיה לי הרבה ביקורת על ראש העיר הקודם, אבל בכל זאת הוא בנה כאן כמה נכסי צאן ברזל. הוא וכמה שלפניו. עיר כמו כפר סבא לא הייתה מגיעה לאן שהיא הגיעה אם לא הייתה לה אסטרטגיה. אסטרטגיה זה לא תמיד איזה פרזנטציה שצריך להציג אותה. אסטרטגיה לפעמים עושים הלכה למעשה. יש אסטרטגיה בכפר סבא. יש ציבור איכותי, יש כאן תרבות, זה עיר של חינוך, צריך לשפר. אבל זה לא אומר שלא הייתה אסטרטגיה ואין אסטרטגיה. האסטרטגיה היום היא סוף סוף אחרי הרבה מאוד שנים, לעשות סדר במנגנון העירוני שהוא מנופח ולייעל את המשאבים כדי לתת שירות טוב יותר לתושבים.

ברוך צייש : אני חבר מועצה חדש ועברתי את תהליך הבחירות כמועמד חדש ואני יושב כבר 10 שעות, זו השעה העשירית שאני יושב בדיון שנושאו העיקרי הוא חינוך כי אני יושב בוועדת החינוך שלא כמו חלק גדול מהאנשים שישבו כאן ואני חייב לציין שהתהליך של 10 השעות שישבנו בו בוועדת החינוך שהוביל אותו אבינועם, היה תהליך דמוקרטי לפי הבנתי של הדמוקרטיה המוניציפאלית. ועדת התרבות, ועדת החינוך מורכבת מ-19 אנשים. בדיוק כמו שנבחרו אנשים על ידי הציבור בכפר סבא לוועדת החינוך. 19 אנשים באותו מפתח. זאת אומרת שהאנשים שיושבים כאן היו להם נציגים שם. זאת אומרת, הנציגים שלהם היו צריכים להביא את דיברם או את דברם. כך אני תופס את התהליך הדמוקרטי שנציגי, זו הבנתי. חוץ מזה, אני עוד אלמד. תני לי הזדמנות ולכן אני חושב

(דיבורים ברקע)

ברוך צייש : אני מסתכל על התהליך של הנושא של חטיבת הביניים, אני מסתכל על

ההחלטה. ובהחלטה שישבו בה 19 איש, אולי היה חסר בה אחד או שניים התנגדו, אחד או שניים. זאת אומרת שאנשי ועדת החינוך שכנראה קרובים יותר לחינוך, אחרת לא היינו ממנים אותם לוועדת החינוך, שמעו כאן את המנהלות, את המפקחות, את אנשי אגף החינוך, את כל אנשי החינוך, שמענו ושקלנו ובסוף הצבענו כוועדת חינוך ברוב כמעט מוחלט. אני טוען שחברי המועצה צריכים להקשיב, צריכים להכין את עצמם, אבל גם צריכים למצוא אצל עצמם, להזיז טיפונת את הכבוד האישי שלהם ולהכניס את הכבוד המקצועי של אנשים שיושבים בוועדת החינוך, את אנשי החינוך שדיברו כאן וגם לתת להם לדבר ולא רק הם לדבר ולהביא את ההחלטה כהחלטת אנשי הפוליטיקה של העיר. אני בתחילת הישיבה ראיתי את מהנדס, פה אני פונה לדב, את מהנדס העיר. חשבתי שאחד הדברים שהוא בא לכאן זה להסביר את הסיבה המרכזית לבחירת בן צבי. זאת אומרת, פה אני, הוא הגיש איזשהו דו"ח בהיבט הזה. אני הייתי רוצה לשמוע, רק לחזק כי הדבר הזה מופיע, אבל הוא לא מואר מספיק. זאת אומרת, אם אתה יכול להאיר מעט את הסיבה, אם לא אז מישו אחר שנמצא פה ויודע מה היא הסיבה שהבחירה בבן צבי יושבת בעיקרה על הסיבה, או קי. יושבת בעיקרה על הסיבה של המבנה. אני לימדתי, אני מתמצא בנושא של תכנון מתקני ספורט ואני יודע שמתקן ומבנה נבנים לטווח של כ-50 שנה. מעבר ל-50 שנה, אתה כל הזמן צריך להשקיע בו. אז היה 600, 500, התחילו כאן צעקות כאילו אני לא ייודע מה. הושקעו כספים בשיפוץ בן צבי. לא משנה אם זה 280 או 620 הושקעו. אבל גם אין לי ספק שבתוך שנתיים יצטרכו להשקיע שוב. בתוך 4 שנים להשקיע שוב. עכשיו, זאת הדעה שלי כמי שעוסק בתכנון מתקני ספורט שבהם גם כן מתקנים שנועדו ל-50 שנה. חשבתי שמהנדס העיר נמצא כאן כדי לחזק את הנקודה הזו שכל הזמן עולה ולכן אני אומר, צריך להתמקד רק בנושא הזה כדי להפריד אותו כי אני חושב שהוא מופרד. אני אישית הבנתי את ההסבר שקיבלתי שאני די משוכנע שהתהליך חייב להימשך וחייבים לקבל החלטה עוד היום.

משה אבן חן: אני רוצה לומר קודם כל בפתח שזו אחת הישיבות הקשות ביותר שאני יושב

במועצת העיר. אני מרגיש שלסגור בית ספר או לאחד, זה לא משנה כאן כרגע הסמנטיקה, זה יותר מדבר על סגירה. זה כמו לחתוך איבר מגופו של אדם וזה אפשר לומר באופן יחסי להדבקה אחר כך, קל הרבה יותר. אבל זה קשה, קשה מאוד. במיוחד שאני ככה מסתכל וחושב מה קורה בשנים הבאות, האם בעוד 5 שנים או פחות אנחנו נצטרך לשבת שוב באותו סוג של ישיבה ולסגור עוד בית ספר כי אם מדבר כאן, כרגע על כך שבכל חטיבה יהיו 5 כיתות והמפקחת אמרה ובצדק, אני מסכים איתה בקטע הזה, ש-6 עד 7 כיתות בשכבה זה המודל האידיאלי ואנחנו מדברים כאן רק על 5 כיתות והתהליך הולך ומחמיר מבחינה זו שפחות תלמידים יגיעו לחטיבת הביניים או בעצם עוד תקופה מסוימת ותתקן אותי דב, אולי יש לך נתונים אחרים, אבל עוד כ-5 שנים נצטרך שוב לשבת באותו סוג של ישיבה, אני מקווה שלא פחות ונצטרך לסגור עוד בית ספר וזה כואב וזה מכאיב. אני רוצה דרך אגב תשובה לגבי העניין הזה, האם יש איזשהו צפי לגבי העתיד. אני רוצה לומר מעבר לכך. אני ישבתי קראתי את כל החומר וזה הרבה הרבה חומר. ישבתי בשבת וגם לכן זה לא מודגש, לא סימנתי, לא שום דבר. קח את זה תקרא. אתה יכול את ההדגשים שלך לעשות על זה. הרבה מאוד חומר. ישבתי וקראתי כי אני רואה חשיבות, באמת חשיבות עליונה לאותה החלטה שאנחנו עומדים לקבל הערב. אני רוצה בהחלט בערב זה גם לשבח את ועדת החינוך שישבה שעות על גבי שעות וקראתי גם את התהליך שהם עברו. אני מכיר חלק גדול מחברי הועדה, אנשים טובים. אנשים שהם בעלי מקצוע, בהחלט הם נשלחו על ידינו ולכן אני מסכים למה שבוקי אמר למרות שהוא חדש במועצת העיר, אבל אכן אתם חברי הועדה הם השליחים שלנו וייצגתם אותנו וייצגתם אותנו בכבוד וכשקראתי את החומר הזה ואני קצת מתמצא כאחד שעסק שנים בהכשרת מורים, אני מתמצא קצת בנושא של החינוך ואני בהחלט מתחבר לאותה החלטה של הרוב בוועדת החינוך שאין ברירה. מחוסר ברירה, לא משמחה אלא מחוסר ברירה על מנת כמובן לשפר את ההליך הפדגוגי שנעשה כאן בכפר סבא ובלית ברירה לצמצם את מספר חטיבות הביניים. כרגע אנחנו מדברים רק על חטיבות הביניים. תודה.

טל קוגמן : טוב, אז קודם כל בראשית דברי אני רוצה להגיד שאני מתנגדת לתהליך של הסגירה. אני רוצה גם לפנות לדברים שנאמרו לגבי ועדת חינוך. כחלק מן התהליך שהביא בסופו של דבר את ההצעה הזו לשולחן שלנו היום. אני חושבת שאיך שהדברים נעשו בוועדת חינוך הם לא היו תקינים, הם לא התנהלו כפי שהיה צריך. אני חושבת שוועדת חינוך הייתה צריכה ואני גם אמרתי את הדברים לאבינועם בוועדה עצמה. הוועדה הייתה צריכה לפתוח בסקירה כללית על בתי הספר, בהסבר לגבי הסוגים השונים של צורות התקצוב כי הדברים האלו הם קריטיים לגבי ההחלטות. לדוגמא הטענה שעלתה פה וגם ... ששעות הלימודים יקוצרו בשנה הבאה. מה המשמעות של זה? מה המשמעות של שעות אורך, מה המשמעות של שעות רוחב? אני הרגשתי סביב השולחן של ועדת החינוך שאנשים לא שולטים במידע הזה, לא יודעים אותו ובעצם הייתה איזה שהיא תפיסה שמה שמובא על יד אגף החינוך, כיוון שהוא הגורם המקצועי שאנחנו צריכים לבטוח בו, אנחנו צריכים לאשר את זה ואני אומרת שאנחנו, אם זאת המטרה של ועדת חינוך, אני גם את הביקורת הזאת הבעתי בישיבה השניה, אין טעם בעצם לוועדת חינוך אם אנחנו חותמת גומי ואין לנו אפשרות להביא איזה שהיא ראייה אחרת ששונה מן הראייה של אגף החינוך ושל משרד החינוך, אז חבל על הזמן שאנחנו מבזבזים, 5 שעות ועוד 5 שעות ובאמת אין לזה טעם. דבר נוסף שמפריע לי בדיון היום, יש כל הזמן התערבות בין הדיון לגבי הסגירה של חטיבת הביניים, לגבי היסודית. זאת אומרת, אני כבר התכוננתי ללכת ולהגיד דברים לגבי היסודי שהתברר לי שאנחנו בכלל לא בדיון הזה. אבל לעומת זה, הנה אייל שדיבר עכשיו, דיבר על נושא של אוסישקין, איחוד אוסישקין והנושאים מתערבבים. אני אומרת שיש צורך לעשות אבחנה מאוד ברורה בין שתי הקטגוריות האלו. לא שאני מקבלת את סגירת חטיבת הביניים כצו שאי אפשר להתנגד אליו. אני חושבת שגם כאן אנחנו צריכים לשאול שאלות. אבל כשאנחנו מדברים על בתי הספר היסודיים, אנחנו נמצאים באופרה אחרת.

(דיבורים ברקע)

טל קוגמן : דבר נוסף והוא כן חשוב גם לגבי הנושא של חטיבות הביניים וזה שעות הרוחב שמדברים עליהם או השעות הנוספות, שעות טיפוח וכולי שהם בעצם הפיצוי שאנחנו אמורים לקבל על זה שאנחנו מגדילים את מספר הילדים בכיתה או מגדילים את מספר הילדים בבית הספר בסך הכל. שכמובן לו יש את ההיבט הפדגוגי שלו. אני חושבת שאף איש חינוך פה לא ... את המילים שלי אם אני אומר שככל שיש לנו יותר שעות חינוך על ילד אנחנו משיגים, כן? בפוטנציה אנחנו משיגים חינוך טוב יותר. אני לא אומרת שזה תנאי מספיק, אבל אני אומרת שזה תנאי הכרחי. זאת אומרת, ככל שיש לנו קבוצות קטנות יותר של תלמידים שבאים במגע עם אדם מחנך או איזה גורם מחנך, אנחנו מגדילים את הסיכוי לחינוך טוב יותר. עכשיו, לגבי הפיצוי שאנחנו נקבל בשעות הרוחב, אני מזהירה את כל היושבים סביב השולחן הזה שזה סוג הדברים שהיום ניתנים לנו על ידי משרד החינוך, אבל יכול להיות שמחר הם יילקחו מאתנו. כן? אנחנו מדברים כרגע על קיצוץ נוסף שהולך לעבור על כל מערכת החינוך ואני שואלת את כל האנשים כאן שעוסקים בחינוך, מאיפה ייקחו את הקיצוץ הנוסף? ואני אומרת שאנחנו צריכים לחשוש מאוד שהקיצוץ הנוסף הזה יילקח משעות הרוחב ומסל הטיפוח כי הוא ייתפס מהר מאוד כדבר ... כלומר, אנחנו כולנו נתרגל מהר מאוד למצב שיש לנו 40 ילדים בכיתה ואז לאט לאט, פתאום השעות הנוספות האלו שאמורות כרגע לפצות על התהליך הזה של סגירת בית הספר ואיחוד והגדלת כיתות, פתאום הם יראו כאיזה מותרות שאפשר גם לטפל בו. לכן אני מזהירה את כולנו מלקבל את התהליך הזה ולא להסתכן ולבחון אותו לעומק ואת הדברים הנוספים שאני ארצה להגיד לגבי בתי הספר היסודיים, אני אומר בהמשך.

רינה פז : אני חברת מועצה כבר ותיקה, זאת קדנציה שלישי, רביעית שלי. אני עברתי בעיון על כל החומר שקיבלתי, אם זה הפרוטוקולים של ועדת החינוך, אם זה המלצות אגף החינוך, אם זה מכתבה של אביבה איילון בנושא גיבוש עקרונות לאיחוד מוסדות חינוך וגם חומר שקיבלנו מהורי בתי ספר גם בן צבי וגם מבית ספר השרון. היום אנחנו נדרשים להחליט, סליחה? מה שאני ציינתי פה, אני קיבלתי את החומר ועברתי עליו בעיון ולמדתי אותו. סליחה? היום

אנחנו נדרשים להחליט על סגירה או מיזוג או איחוד, זה לא משנה איך אנחנו נקרא לזה, ההחלטה היא באמת קשה וההחלטה היא כואבת, מה עוד שהיו אלי פניות ואני בטוחה שלכל חברי המועצה, הן של הורים, הן של מורים ובפרט של תלמידים שהיום משעה 14:30 בצהריים עד שעה 18:00 מצלצלים אלי תלמידים מבית ספר, מחטיבת בן צבי, רינה, מה את הולכת להצביע? ורינה, אל תצביעי נגד סגירת בית הספר. זה באמת קשה. אני אבל מוכרחה לציין שבשנת 2001 מועצת העיר לקחה חברה חיצונית כדי שהיא תמליץ בפני מועצת העיר על קיצוצים ואיך לאזן תקציב ואני חושבת, ובאמת הוגשה תכנית ובמסגרת התכנית כדי לאזן את התקציב של עיריית כפר סבא במשך 3 שנים המליצה המלצות. המליצה לסגור חטיבה אחת, המליצה לסגור בית ספר יסודי אחד, היום זה 2, אבל בית ספר יסודי אחד. המליצה לסגור מועדון קשישים, המליצה לסגור את החווה החקלאית וזה היה גם בצער רב ואמרנו, וועדת כספים אישרה את התכנית וזה אמור היה גם להגיע למועצה ומועצת העיר מהסיבות שהיו אז לא אישרה את זה, לא אישרה את ההחלטות של ועידת החירום הכלכלית ואני מצטערת על כך כי היום כבר היינו באיזון התקציב ולא היינו נדרשים היום להחליט מה ומו. עכשיו אני אומרת ככה, דב, אני קראתי את ההמלצות שלך ואת כל הפירוט שפירטת לגבי ירידה במספר תלמידים משנת תשס"א עד תשס"ד ובאמת יש ירידה משמעותית ואני מניחה שגם בשנת תשס"ה תהיה ירידה. עכשיו, אני חושבת שפה נעשתה עבודה חלקית מכיוון שבקדנציה הקודמת שאמרנו שהולכים לסגור בית ספר אחד, קבעו, זאת אומרת המליצו על השרון ושאלתי, אני שאלתי, למה לא הולכים גם על ארן? ארן בית ספר קטן ואני זוכרת שעופרה דונסקי ישבה בישיבה הקודמת שדנו גם בנושא ואני מוכרחה לציין, יושבים פה 9 חברי מועצה מהקדנציה הקודמת שהיום יש ראש עיר אחד וסגן ראש עיר ושמענו גם פירוט של ראש אגף החינוך הקודם שהוא גם המליץ לסגור ונתנו לנו נתונים פחות או יותר כפי שנעשה היום. אבל בפעם הקודמת התהליך היה הפוך. היום התהליך היה נכון מכיוון שזה הועלה קודם כל באגף החינוך, אחר כך זה הגיע עם המלצות למועצה. בפעם הקודמת מועצת העיר דנה בזה

ואחר כך הם העבירו את זה לועדת החינוך. עכשיו, אני חושבת דב שאם כבר עשו עבודה באמת כזו יסודית, אני אומרת שחלה ירידה בבתי הספר הממלכתיים, בכל בתי הספר. אני לא ראיתי פה התייחסות לגבי בתי הספר הממלכתי דתי.

דב רקוביץ: יש בתוך החומר שלך.

רינה פז: אבל לא המלצת, לא חשוב, אני רק מציינת עובדה.

דב רקוביץ: אני רק אענה לך תשובה קצרה, לא צריך לחכות. ודווקא זה היה מתאים לתשובה אליך כי אתה שאלת אותי ויש לי תשובה מאוד בדוקה. מבחינה כלכלית היו לי שני מדדים. מדד אחד בדקתי וזה מתיישב עם הנתון שנתן אייל יוניאן. בדקתי מה אובדן השעות, ההבדל, בין תשס"ג, שנה שעברה לתשס"ד, בתי ספר יסודיים כתוצאה מדו"ח שושני, הפער היה למעלה ממיליון מאתיים אלף שקל באובדן שעות. איך עשיתי את זה? לקחתי, שעת מורה בממוצע היא כ-4,500 שקל ברוטו בממוצע לשנה, הכפלתי את זה במספר השעות שבתי ספר איבדו מתשס"ג לתשס"ד כתוצאה מדו"ח שושני. דבר שני שעשיתי, פניתי לאגף הגזברות וביקשתי נתון מספרי, שיגידו לי

(דיבורים ברקע)

דב רקוביץ: ביקשתי הערכה מה העלות של סגירת בית ספר מבחינת, לא השעות, זה שאלה אחת שעכשיו עניתי לך, אלא מבחינת עלות של שעות מזכירות וכולי וכולי וההערכה הייתה, לכן אני נוהר. הייתה הערכה בין 200 ל-400 אלף שקל, כאשר דבר 200,000 שקל בית ספר יסודי, נניח חטיבה 400,000 שקל. אז זה לך. תשובה לרינה, לא נגעת בתי ספר היסודיים הדתיים ואני אגיד לך למה, הממלכתיים דתיים כי הראיתי פה ולא אני קבעתי את זה אלא משרד החינוך. משרד החינוך העביר מצבת בתי ספר בסיכון. בסך הכל לעומת 289 שעות הפסד בערך שהפסידו בתי ספר יסודיים במעבר מתשס"ג לתשס"ד כל הממלכתי דתי הפסיד בסך הכל 27 שעות. למה, רינה? כי בית ספר עציון למשל הוא מדורג, הוא הבית ספר היחיד בכל כפר סבא שסוציו אקונומית הוא בעשירון השישי. אותו דבר יש בית ספר נוסף. כלומר, מה שטענתי, בראיה לטווח ארוך יכול להיות שיהיה צורך

(דיבורים ברקע)

דב רקוביץ : טל, כרגע בנתונים שנתתי, כיוון שהייתה ירידה של 27 שעות סך הכל בכולם, לא היה טעם ואין צורך כרגע לעשות מהלך כזה. יכול להיות שבעתיד יצטרכו מהלך כזה. אז אני עונה. כרגע, מבחינת תקצוב השעות שזה היה הדבר המרכזי, הרי לא הלכנו, העיקרון היה לא בגלל הסיבה המבנית הלכו וסגרו חטיבה או בית ספר יסודי. דבר בעיקר על בעיה של שעות לימוד. זאת הייתה הבעיה העיקרית. הערה נוספת ואחרונה, אבל אני קטעתי אותך באמצע. את רוצה להמשיך? סליחה.

רינה פז : מאחר ויש ירידה כזו, עכשיו, אני זוכרת שבקדנציה הקודמת שדנו בנושא, ידידתי עופה דונסקי אמרה שאין שינוי בשיטת התקצוב.

(דיבורים ברקע)

רינה פז : עופרה, לכן זה היה גם אחד השיקולים מדוע הצבענו גם נגד הסגירה או משהו כזה. כי אמרנו אם אין שינוי בתקצוב השעות אז למה לעשות

(דיבורים ברקע)

רינה פז : ולכן לאור דבריה של עופרה שאמרה במפורש שאין שינוי בשיטת התקצוב, אני חושבת שלפחות אצלי ואני בטוחה שאצל עוד כמה חברי מועצה, זה היה שיקול למה אנחנו לא סוגרים, לא מאחדים ולא סוגרים. עכשיו לגבי החטיבה מאחר ואנחנו מדברים על החטיבה. זה שצריכים לסגור חטיבה עם כל הצער שבדבר, הנתונים מראים את זה. אם מספר התלמידים הולך וקטן, אז כמובן שגם התלמידים שמגיעים לחטיבה הולך וקטן. אני זוכרת שבנותיי הלכו לחטיבה היו בשכבה 8 כיתות. היום יש 4 כיתות. אז זה מתבקש. 5 כיתות, טעיתי, סליחה. אז אני אומרת, מ-8 כיתות ל-5 כיתות זה באמת מאוד משמעותי. עכשיו, למה חטיבת בן צבי? גם אני כשקראתי פה בסיכום של אביבה איילון שההמלצה היא על בן צבי, הנימוק היחיד הינו היותה ממוקמת במבנה הישן ביותר מבין כל החטיבות ונדרש הון לשיפוצה, זה גם קצת הפריע לי ולמה זה הפריע לי? מכיוון שיש לי גם שאלה. דב, האם יש תוכנית לשפץ איזה שהיא חטיבה אחרת? בדרך כלל בתקופת החופש הגדול משפצים בתי ספר ומתחזקים בתי ספר. השאלה שלי האם יש בתכנית לשפץ איזה

שהיא חטיבה ומה שאני כן רוצה להוסיף שבשנה שעברה שיפצנו את חטיבת בן צבי בשווי של למעלה מחצי מיליון שקל. סליחה. אני בדקתי את זה. אני בהתחלה אמרו לי, אני ידעתי על 500,000 שקל, תיקנו אותי יותר. נכון. לא קשור, אני ידעתי את זה. לכן אני אומרת ככה ואתה יודע מה? אני מאוד מקבלת את ההצעה של עמוס כי אם הולכים לשפץ בית ספר אחר וזאת רק הסיבה ואני שמחה שכל החטיבות הן על רמה גבוהה פלוס מינוס, כל אחת עם האפיונים שלה ועם הסגנון שלה, אבל כל החטיבות שלנו הן טובות מאוד ואם זאת באמת הסיבה היחידה, אז אני חושבת שאני באמת מקבלת את ההצעה לעשות הגרלה ואז זה הוגן וזה פייר, זה הכל. אלא אם תבוא ותגיד

(דיבורים ברקע)

רינה פז: אלא אם באמת הולכים לשפץ מכיוון ששיפוץ חטיבה הוא יקר. אם רוצים לשפץ, הוא יקר. אז אם הולכים, לא, לא רק משרד החינוך, זה לגבי החטיבה. יסודיים אחר כך.

גיא בן גל: ראשית אני מתנצל על האיחור, אבל נעים לדעת שאחרי שעתיים.

(דיבורים ברקע)

גיא בן גל: בני, אתה גם תסלח לי הואיל ואני בכל זאת חבר בועדת החינוך והייתי שותף לשתי הישיבות שדנו בנושא, התעדכנתי עם עמיתי פה ואנחנו מדברים בעיקר על נושא החטיבה כרגע ואחר כך נדון עליו. אני רוצה להגיד באופן כללי שני דברים. ראשית, אני באתי לעניין הזה נטול פניות לחלוטין וכבוגר מערכת החינוך של כפר סבא הן היסודי, הן החטיבה והן התיכון, ההחלטה הזאת לא פשוטה לכן נפגשנו עם הרבה מאוד גורמים, גם אני וגם עמיתי לסיעה דוקטור גולדמן וככל שבחנו את הנתונים הגענו למסקנה חד משמעית שלא נתונה לפרשנות, עם כל הצער שכרוך בזה, שההחלטה שקיבלה ועדת החינוך בישיבה השניה שלה היא החלטה נכונה. קרי, המלצה להיפרד בצער רב משני בתי ספר יסודיים ומחטיבת הביניים ומאז גם המליצה הועדה שזו תהיה חטיבת בן צבי. אני יכול להוסיף אולי לועדה כדי לא להכביר מילים על דברים שנאמרו פה שמהניסיון התעסוקתי שלי, אני משמש כעוזר של יושב ראש ועדת החינוך והתרבות של הכנסת, חבר כנסת אילן שלבי ואני חשוף

אולי יותר מחברי המועצה האחרים לממדים הארציים של תופעות חינוכיות ואני יכול ללמד אולי את חברי כאן שהתופעה הזו של סגירת בתי ספר למצער היא תופעה ארצית, היא מלווה ערים רבות בארץ לרבות ישובים מאוד מבוססים ומאוד חזקים ללא קשר בהכרח למעמד הסוציו אקונומי שלהם. גם רשויות שהשקיעו חלק לא מבוטל מהתקציב הכולל שלהם, גם ראשי ערים שהם מאוד "מיינדד" לנושא של חינוך היו שותפים והובילו בעצמם כפי שעושה ראש העיר שלנו ואני בטוח בצער רב, מהלך של סגירת בתי ספר. ושני נתוני היסוד שאי אפשר, איך שלא נהפוך אותם להתחמק מהם שמחד גיסא שיטת החישוב לאור הועדה שהגישה את מסקנותיה, ועדת שושני שהחישוב הוא "פר" תלמיד ולא "פר" כיתה ולאור העובדה שהנתונים הדמוגרפיים בכפר סבא לפחות נכון לשנת 2004 ועם כל הכבוד לתחזיות ששמענו, הצפי לשנה שנתיים הקרובות לא מעיד על שינוי מגמה דרמטי, לפחות אני יכול להגיד שבלב שלם אני הצבעתי בעד המלצת ועדת החינוך כחבר ועדת החינוך. אני מאוד מקווה ששותפי לסיעה, בטח ובטח אלה שחברים גם בוועדה שביניהם אני יכול לציין כמובן את אבינועם היושב ראש, את בוקי, את שותפי למועצה, סליחה. אני מניח שאותם חברים, דוקטור זיידנברג שהוא בטח בא עם רקע בחינוך עשיר יותר מכולנו, יהיו עקביים בהצבעתם ואני מאוד מקווה שחברי המועצה האחרים ששיגרו נציגים מאוד רציניים לוועדה הזו, לפחות עלי עשו רושם רציני מאוד, גם הם ישמחו על שיקול הדעת המקצועי שלהם וועדת החינוך כשמה כן, ועדה מייעצת היא ולא יהפכו את החלטתם ובוועדה הזו היו ככל שאני זוכר רק שניים שהתנגדו, אני מקווה שהיום בערב אנחנו לא נהיה עדים

אני מבקש שתפעיל את מלוא שיקול הדעת, עמוס. אבל אם עמיתך לסיעה שמבין בחינוך יותר ממך וממני הצביע בעד העניין. אתה כמובן יכול להפוך את ההחלטה. אני רק אומר שגוף שקיבל את המנדט, נא לא לקטוע אותי, עמדותי, עמוס, עמדותי היא מאוד פשוטה. אם גוף שהוא נקבע כגוף מקצועי והוגדר כועדת חינוך ואליו נשלחו נציגים שלפחות על פי היומרה המקצועית שלהם מבינים בנושא יותר אולי מחלק מחברי המועצה, עשו שני דיונים

מקיפים בנושא והגיעו למסקנה כמעט גורפת בהתנגדות רק של שני חברים, אני רוצה להאמין שהמועצה הזו שהדעת שלה היא הקובעת והיא הנותנת, לא יהפכו את החלטת ועדת החינוך. זה כל מה שאני אומר. שיקול הדעת שלך, אם אתה חושב שיש מידע דרמטי חדש שהגיע אליך או שבעליל סותר את המלצות ועדת החינוך, כמובן שזכותך לעשות אחרת. אני התרשמתי, כאחד שמכהן גם במועצה הזו וגם במועצת העיר המכהנת שאין סיבה לפעול אחרת. זה הכל. תודה.

אבינועם גרנות : מספר תגובות לדברים שנאמרו כאן ואני אעשה את זה מאוד קצר. אחד, איציק, קודם כל אני אומר את זה כאיש חינוך וכמנהל שצריך כל הזמן לאחד את שני הדברים, את החינוך ואת הכלכלה. מי שלא עושה את זה פשוט חי בשמים. החינוך זה הסעיף הכי כבד בהוצאות הציבוריות למעט בטחון ולכן הנושא, הורס דגל אדום מול כולנו. לא רק בשיטת התקצוב אלא בתקציב. הרי אפשר היה לעשות שיטת תקצוב ולספק לבתי הספר דווקא יותר שעות. גם שיטת תקצוב שהיא לא שייכת כרגע לויכוח על החטיבה, אבל הכי גרוע ואת זה שוכחים פה, זה השתנה התקציב והתקציב הולך ויורד מיום ליום, אתם עוד לא שמעתם את המילה האחרונה ושאלו אחד לא יחיה פה בעננים. תקציב המדינה. על העירייה אני בכלל לא מדבר. הרי אנחנו נמצאים במצב חמור ביותר. אילו היינו עירייה שיכולה לכסות את מה שלא ניתן משרד החינוך אז יכול להיות שהייתי בא ומציע הצעה כזאת. אבל הרי זה לא המצב. יש. אבל גם הם כבר לא אומרות את זה. אף אחד לא הולך כל כך בטוח כמו שהלכנו לפני 5 שנים וכולם רק מחכים ומחפשים איך לצמצם, למזג, לסגור, תקראו לזה איך שאתם רוצים והונף דגל אדום על מערכת החינוך ומיום ליום אני אביא לכם חוזרים מה מתקצץ ומה אומרים להתכוון לקיצוץ. עוד לא נאמרה המילה האחרונה, שיהיה ברור פה לכולם. אז אפשר להמשיך ולדבר וכולי' אני רק אומר לכם. שתיים. זאת אומרת הנושא הכלכלי הוא עומד משני כיוונים. שייטת התקצוב של הויכוח הזה היא פחות חשובה והתקציב שהוא מה שקובע, לא יהיה לנו ממה לקיים את החטיבות. שלוש, אותה אסטרטגיה שאתה מבקש, עמוס, מה דרך קבלת ההחלטות ואיך

מסתכלים קדימה והגלובלי על כל העיר, ברור שבתכנון אסטרטגי כולל צריך להיות לכל עיר וגם לכפר סבא, גם לנו, יש לה תכנית אב פיזית, לפחות אולי יש הערכות מצב, אולי כן יש ל-10 השנים. אני רק אומר לך, עמוס שאילו היה יושב פה מתכנן אסטרטגי, הוא בכלל בלי סנטימנטים. אני, כשאני מדבר על חינוך אז הסנטימנטים מאוד משחקים אצלי כי זה כאילו סגרו לי את בית הספר, אתה מבין? מתכנן אסטרטגי, הוא בכלל לא היה מתווכח איתך. הוא אחרי רבע שעה היה אומר, אותי לא מעניין מי זה בן צבי, מי זה אלון, מי זה מה, מי זה פה. את זה סוגרים. את זה סוגרים. את זה סוגרים. אין. גם על סמך הבינוי הקיים, גם על סמך התכניות של השכונות החדשות וכולי. זה באשר לאסטרטגיה. אם לא הייתי מובן אני אגיד עוד פעם. מה? אז אני חוזר ואומר. עמוס ביקש

(דיבורים ברקע)

אבינועם גרנות: הערה לטל קוגמן, היא גם שומעת את זה ממני כבר פעם שניה וגם הרבה חברי ועדה. תראו, ויכוח זה הדבר הכי נחמד שיש, בשביל זה אנחנו פותחים כאן ויכוח. אבל כל הזמן להגיד לצד השני שהוא החותמת גומי והוא מצביע בגלל שאגף החינוך רוצה, אני חושב שזה ויכוח מאוד לא אינטליגנטי שמאוד לא מכבד את אלה שהם לא בדעתך. אני מאוד מאוד מצטער. אנחנו, לא רק שהשקענו 10 שעות, אני השקעתי בזה ימים ולילות וגם אחרים, מספר עכשיו גל בן גל שהוא גם כן לא סמך על הדיונים. הוא הלך וחקר יחד עם גולדמן וכל אחד עשה, אנחנו לא ילדים קטנים אף אחד פה ואף אחד פה לא מתעסק עם חינוך משלשום. זאת אומרת, באנו לוועדה וגם אין פה לאף אחד אינטרס. באנו לוועדה עם אחריות ציבורית מה ממליצים למועצת העיר, נקודה. אחד יכול להיות בדעה הזאת, השני יכול להיות בדעה השניה. כל דעה לדעתי צריך לכבד. אף אחד פה לא חותמת של אף אחד. יש לי עם דב הרבה ויכוחים על הרבה מאוד עניינים והם עוד לא נגמרו ולכל אחד מחברי הוועדה יש ויכוחים כאלה ואחרים. אז אני חושב שפה מתנהל ויכוח מאוד פתוח שיכול להיות שהמשקולות בו הן כאלה ואחרות, אין מה לעשות. זה לגבי הדעות, תודה רבה.

(דיבורים ברקע)

יהודה בן-חמו: בבקשה עדי, נציגת התלמידים של בית ספר בן צבי.

עדי: תודה רבה. כפי שכבר צוין, אני עדי, אני נבחרתי על ידי מועצת התלמידים לייצג כאן את כל התלמידים ולייצג אותו בקול רם בעצם. אתם תאלצו לסלוח לי אם אני אגמגם מעט כי אחרי הכל זה נושא כאוב בשבילי, זה הבית ספר שלי. אני לא יכולה להיות כאן לפניכם ולהיות ב-100% אובייקטיבית כי אני לא. כי אני תלמידת בן צבי. בן צבי הוא בראש ובראשונה מקום חם תומך ואוהב והוא רק אחר כך מוסד לימודי. השאלה הנשאלת מזה שנה היא למה? למה דווקא את בן צבי? כולנו יודעים, לפחות זה מה שאמרו לנו, שהתהליך היה מאוד מאוד חפיניקי. לא היה, לא הייתה בדיקה מעמיקה ודב ואבינועם לא ביקרו בבית ספר, רק לאחר, לפני שהתקבלה ההחלטה. הם ביקרו שם רק לאחר מכן ונפגשו עם קומץ תלמידים והורים. יש פרוייקטים בבן צבי שאי אפשר להעביר אותם לאלון או לכל בית ספר אחר כי הם ייחודיים רק לבן צבי ונוסדו רק לבן צבי. כמו למשל אימוץ קהילת... שנמצאת בספריה שלנו. כמו למשל מורשת רותם שני זכרונו לברכה, חלל צה"ל שלמד בבן צבי ושם הוקמה גם האנדרטה. לא ברור מה הרווח בפועל הזה מעבר לדיבורים בעצם. בשנה שעברה שנושא זה עלה לפועל, עלה לפרק, הורדנו אותו בעצם. לפי דעתי זה היה מכיוון שזו הייתה שנת בחירות, לא מאינטרס של מועצה ורגע, אני מצטערת מאוד, אז אני כמעט לבסוף להציג לכם את זה. סמל שלנו. אני רק רוצה לדעת אם זה כל מה שבן צבי בשבילכם, סמל כי בשבילנו הוא לא. בשבילנו לא משנה איך יקראו לבן צבי, לא משנה מה יהיה סמלו, הוא עדיין יהיה בן צבי. אנחנו רוצים בבקשה לדעת מה יקרה עם צוות המורים שלנו ומה יקרה עם התלמידים כי אחרת, אם לא תהיה לנו תכנית פעולה ובכל זאת יוחלט לסגור את בן צבי, התלמידים ישבתו. והתלמידים יצחקו עד שתשונה ההחלטה. תודה רבה.

(דיבורים ברקע)

טל קוגמן: אני פשוט מגיבה על מה שאבינועם אמר. אבינועם פשוט טען שהדיון שאני מביאה פה הוא דיון לא אינטליגנטי. כך אמרת, השתמשת בביטוי הזה.

אמרת שהטיעון לא אינטליגנטי.

(דיבורים ברקע)

טל קוגמן : הביקורת שאני הבעתי לגבי מה שקרה בוועדת החינוך נבעה מכך שאני חושבת שקודם כל שרוב יושבי הוועדה היו, הם חדשים, הם לא מכירים את המערכת כולל אני ויש לי הרבה מה ללמוד ואני חושבת שוועדת חינוך הייתה צריכה לפתוח קודם כל בנתינת הנתונים וההקראה שלהם ואחר כך לעבור להחלטות כבדות משקל. לקבל החלטה כל כך כבדה בדיון הראשון שבועדה, אני חושבת שזה דבר לא סביר, אבל זאת התחושה שלי ואני הבעתי אותה. עכשיו, דבר נוסף שרציתי להתייחס אליו זה הדברים שאמרת לגבי קיצוצים וזה גם מתחבר למה שאמר גיא. אני רוצה לשאול את גיא אם הוא יגיד כמו שאמרה עופרה שיגדלו לך שערות על כף היד, אני לא אגיד בצד השני כי אני לא יודעת מה קורה שם, אבל אני שואלת את השאלה, האם זה בלתי סביר ששעות הרוחב ושעות הטיפוח שעליהם אנחנו מדברים כפיצוי על התהליך שאנחנו עושים אותו, יילקחו מאתנו תוך זמן קצר? האם זה לא דבר שמובא בפני הוועדה, האם זה לא איזשהו כיוון, לא, אני שואלת את השאלה

(דיבורים ברקע)

טל קוגמן : לא נכון. אנחנו מדברים כל הזמן על זה שנגדיל את מספר הילדים בכיתה וניתן להם שעות נוספות, אבל אם לא יהיו לך שעות נוספות, תהיה לך כיתה גדולה בלי שעות נוספות.

(דיבורים ברקע)

עופרה דונסקי : אני קודם כל, אני החלטתי לדבר רק אחרי שדיברה עדי כי בסך הכל עדי דיברה מנקודה של הבית שלה, הבית השני שלה. חטיבת בן צבי זה בית הספר שלה ואני כהסתדרות המורים, כולם הם בניי וכולן הן בנותיי וכל החטיבות הן בעצם, אני לא אומרת איזה חטיבה או מה כי אם לא עדי, תעמוד פה רחל משזר או עוז מחטיבה אחרת. אני פשוט חושבת שיש לנו מועצה חדשה וראש עיר חדש ומחלקה לחינוך חדשה ויש לנו ועדת דברת ברקע. ועדת דברת עומדת להגיש את המסקנות שלה באפריל.

(דיבורים ברקע)

עופרה דונסקי: לכן אני אומרת שבית ספר זה לא 4 קירות, בית ספר זה לא גג, בית ספר זה כמו שדיברה עכשיו עדי. ולכן אני לא יודעת אם שווה להתחיל היום ולסגור, זה לא, לסגור בית ספר ולפתוח בית ספר זה לא פשוט כי לפי הנתונים שמביאים כאן, באמת אין ברירה. השאלה אם אנחנו הולכים על איחוד, על כמות, אני לא אפתח, השעה די מאוחרת, אבל בגדול השאלה היא אם אנחנו לא הולכים לצעד שאחר כך אולי תהיה רפורמה אחרת בכל בנושא הזה. כך שאני פונה לכל חברי מועצת העיר, זה לא שעה להשמיע את כל מה שנשמע פה

(דיבורים ברקע)

עופרה דונסקי: אני פשוט חושבת, תחשבו. כי זה לא בן צבי או שז"ר או משהו אחר כי אמרתי, במקום עדי תעמוד פה מישהי אחרת, זה לא הסיפור הזה. צריך לחשוב על עצם הסגירה אם אנחנו לא עשינו צעד חפוז מדי.

טוב, שאל אותי שאלות כבדות מאוד מאוד עמוס שהיה מורי ורבי, יושב ראש דב רקוביץ: ועדת חינוך שליווה אותי כמנהל בית ספר תיכון. אני אהיה כיהודי ואני אחזיר לך את הדברים ואני אגיד לך שבעצם ההחלטה, הכובד של ההחלטה היא של חברי המועצה. אני לא מתחמק מאחריות, אני רק יכול להגיד לך כמה הדגשים שאני רואה ואולי זה יעזור בשאלות ששאלת אותי. עמוס, כשמשרד החינוך מתקצב באפס שקלים השנה את בטיחות בכל בתי הספר בעיר, כשקורה עוד דבר ואומרים אותו, אבל נורא נוח לשכוח אותו. כשאנחנו אומרים, ותסלחי לי אני רק אומר את זה בתור אנקדוטה, אני לא מדבר פה על בתי ספר יסודיים, אבל הדגשתי כל הזמן, כשאני אפתור בעיה של שניים, אני בעצם פותר בעיה של ארבעה כי גם השניים האחרים שאיתם אמור להיות האיחוד, המיזוג, הסגירה, תקרא לזה איך שאתה רוצה, אני בעצם נותן מענה ל-4 בתי ספר ואני לא נותן מענה רק לשניים. זאת אומרת, אתה בודאי יותר מחויב ממני כחבר מועצה להסתכל בראיית מאקרו ולהגיד את הדבר הבא. יש דברים שאני לא אוכל לעשות ואם אתם מבקשים ממני להמציא כל מני דברים שאני לא יכול, אני לא ארגיש מחויב אם חלילה וחס יקרה משהו לחטיבה שיהיו בה יותר ילדים, יגידו אה, זה בגלל זה שיש שם

עוד כמה ילדים, התשובה היא לא. התשובה היא מה אני יכול לעשות ולהמליץ כמנהל אגף חינוך כדי להיטיב כמידת האפשר עם כל בתי הספר. זאת אומרת, אם המצב היה נשאר כמו שהוא ויש עוד בתי ספר שיכול להיות שאני לא אוכל לעזור להם בכלל, אבל יש לי פה אפשרות לתת עזרה או לשפר במספר מסוים של בתי ספר, אני חושב שצריך לעשות את זה. אני חושב שעל פה נגזרות שונות, אני לא יכול להמציא את השעות ואני גם לא יודע מה משרד החינוך יעשה בעוד שנתיים ואני לא נביא ולא בן של נביא. אני כן יכול להגיד שלפי הנתונים שיש לי כרגע, המצב הדמוגרפי הוא פחות או יותר יציב לשנים הקרובות. אני לא יכול לדעת מעבר לזה מה יקרה כי שאלו אותי פעם, העוזרת של עופרה דונסקי שאלה אותי אם מכל ההתנחלויות יגיעו לכפר סבא מה אני אעשה אז? אני באמת לא יודע. אם באמת יהיה תהליך פוליטי כזה, או.קי. מה שאני כן יכול להגיד לך באחריות שלמה, אני כן יכול להגיד לך שהמצב הנוכחי הוא מאוד קשה כי כשאני מסתובב בכל בתי הספר, אני אגיד לך נתונים מאוד כואבים. אני רואה שהריהוט הוא קטסטרופה בחלק גדול מבתי הספר, אני רואה שחלק מהמבנים באמת זקוקים לתמיכה מאוד גדולה, אני רואה שלחלק מהילדים אני צריך לעזור יותר. נכון. אז במידה מסוימת כן. למשל, במידה מסוימת ויושבת פה מפקחת שיכולה לענות יותר טוב ממני על הנגזרת של השעות, כמה שעות תתווספנה. אני לא יכול להגיד מה יקרה אם המשרד פתאום יחליט להוריד את הטיפוח פה, לא להוריד את הטיפוח פה. לתת את ההכשרה או לא לתת. אני יכול לדבר בנתונים הקיימים. בנתונים הקיימים אני חושב שאנחנו נוכל לעזור יותר לחטיבות האחרות ולשני בתי הספר היסודיים נפתור בעיה של 4 וזה לא מעט. אם יש בכפר סבא 15 בתי ספר יסודיים ואני מסוגל לעזור ל-4, אז אני חושב שלרבע מבתי הספר אני יכול לתת תשובה. יש לצד זה הרבה מאוד בעיות. אני לא בורח מהבעיות, אני גם לא אמרתי, עוד פעם, אני לא יכול לשנות דברים שאינם. אם הייתי יכול להגדיל את הדמוגרפיה, לעשות משחקים שנדבר עליהם עוד מעט לגבי אזורי רישום שנדמה שאפשר להזיז והכל ישתנה, הייתי עושה את זה. לדעתי אי אפשר לעשות את זה. אז זה המעט שאפשר כרגע

לעשות. להגיד ב-100% שהכל מושלם, שהכל בסדר, אני לא אגיד את זה, אני יכול להגיד שמתוך המצב הקיים, הנוכחי כרגע, זה יכול לתת פתרון חלקי לאותם בתי הספר. אני מאוד מקווה שהעירייה בעזרתך ובעזרת כל חברי המועצה ידאגו באמת שאותם כספים שיחסכו יושקעו מחדש בתוך מערכת החינוך. אני רוצה לומר עוד דבר, אני מנסה להוביל היום שתי תוכניות נוספות שלצערי אנחנו דנים באיחוד בתי ספר, אבל יש לי תוכניות גם איך לעזור בכלל את בתי הספר ואיך לעשות דברים טובים מהיסודי ועד לתיכון ואנחנו נדבר עליהם לא בעת הזו. אבל להיות ערב ולהגיד שאני יכול לדעת בודאות של 100%, שאני עוזר לכל ילד, שפתרתי את כל בעיית כפר סבא, התשובה היא לא, אני חושב שהתשובה היא באותם מקרים שמדבר אנחנו יכולים לספק עזרה טובה לאותם בתי הספר שיהיו כאן. לגבי התלמידה שדיברה, אני מבין אותה לחלוטין. זה תהליך מאוד קשה. אני חושב שאם היה מדבר בחטיבה אחרת, היה בא כאן ילד אחר מחטיבה אחרת ואומר את אותם נימוקים שלו. וידוע לי על הדברים שהיא אמרה ואני חושב שכן צריך בכל זאת כן לחשוב, אני לא חושב שפרוייקט נעלם מבית ספר, אולי צריך לחשוב על דרך נכונה איך להעביר אותו, מה לעשות אותו, כדי שהוא יהיה יותר טוב, כדי שאפשר יהיה להעביר אותו. זה לא קל, אבל זה אפשרי. ההחלטה היא שלכם, אני מחזיר את הגלגל אליך כחבר מועצה. אם אתה חושב שמבחינה ציבורית אתה מרגיש טוב ונוח במצב הקיים שכל בתי הספר יישארו כמו שהם וזו אופציה, הרי זה עומד להצבעה. שלא נעשה שום דבר ואותם בתי ספר יישארו במתכונת הנוכחית במצבם הם. אם לפי דעתך זה המצב היותר נכון, ההחלטה היא תהיה שלך, לא שלי. אתם תחליטו ואני אשתדל לספק את מה שאני יכול לכולם. אני לא אפלה אף בית ספר. אני אשתדל לתת לכולם אותו טיפול ואותו יחס, אבל אני לא יכול שאם ל-4 חטיבות תהיינה יותר שעות ויהיו יותר אמצעים, שזה לא יעזור להם יותר ואני לא יכול להגיד שאם יש 4 בתי ספר בסיכון מתוך אלה שכן ואני יכול לעזור לשניים שיהיה להם יותר מאשר לשניים האחרים עם כל הקשיים ויש בהם קשיים. כולם אמרו, אני מנהל בית ספר, אני איש חינוך וזה, גם אני דרך

אגב הייתי בכפר סבא, אתה ציינת את זה, 12 שנה מנהל תיכון ואני מודע לקשיים של גודל של כיתה ולבעיות ואני גם רואה היום ואני לא עיוור ואני ער לבעיות, אני רק אומר, זאת מציאות שאנחנו צריכים להתמודד איתה ולתת תשובה קשה, אבל תשובה אמיתית ואם תחליטו שזה לא נכון ואתם רוצים שישארו בתי ספר על עינם בצורה קיימת, אז אני אירתם ואעשה כל מאמץ. עמוס גבריאלי: רק שאלה בעניין הזה. וזו הדרך ללא סגירה של תיכון או צמצום של אותו ... זאת אומרת, בראיה שלך כמנהל אגף ... זו הדרך הנכונה לעשות את זה עכשיו.

דב רקוביץ: אני אענה לך עכשיו. כיוון שבתכונים עדיין 8 כיתות בשכבה ויותר מ-8 כיתות בשכבה זה נראה לי מגולמני, זה גדול מדי וכיוון שהאוכלוסייה תהיה כזו שאנחנו אמורים לקבל 5 כיתות זו חדשות שהתחילו השנה ללמוד מצור יגאל שהתאחדו עם כוכב יאיר וזה דבר ש, לא אין להם והם רוצים לבוא אלינו, אז פה באמת יש תהליך. איך אמרת? צריך להסתכל שנתיים קדימה. אז גם אם תהיה שנה אחת בעייתית, כשאני רואה 5 כיתות זו של צור יגאל יחד עם אלפי מנשה, יחד עם כוכב יאיר פלוס אוכלוסיית כפר סבא, אני אומר כן. אני חושב שצריך לשמר, כלומר יותר מ-8 כיתות. אגב, גם המבנה הפיזי, כל התיכונים בכפר סבא, ארבעתם. כצנלסון, גלילי, הרצוג ורביץ, נבנו עם 8 כיתות בשכבה. אז אני לא הולך להגדיל אותם אבל זו התשובה שלי. זה לא בגלל זה שאני מקדש את התיכון לעומת החטיבה.

(דיבורים ברקע)

משה אבן חן: שאלתי שאלה, לא קיבלתי תשובה. ב-5 שהים הקרובות, מה הצפי? דב רקוביץ: אז תרשה לי רגע כיוון שעשו את זה אביטל ואביבה, אני לא זוכר כמה זה בדיוק, אבל נדמה לי שזה מאוד יציב, נכון? אני שואל אותך. סליחה? יציב, נכון? או.קי.

(דיבורים ברקע)

יצחק יואל: אני מציע לפצל את ההחלטה לשניים. אחד זה סגירה ואיחוד יהודה בן-חמו: אנחנו עוד לא מגיעים. ברגע שנגיע להחלטות תעלה את זה. כרגע, ברגע שנגיע להחלטה.

אברהם מולא: כידוע לכם אני חבר חדש ואני, דבר אחד, אני רואה את כולם מסכימים לעיקרי הבקשה וכולם אומרים שזה החלטה קשה וכולם יודעים שזה החלטה קשה במיוחד בשבילי זה קשה והבת שלי לומדת שם. נכון כולם מסכימים זה החלטה קשה, אני חושב יש קצת בעיה שלא הבנו דבר אחד ואם לקח לנו שעתיים ... החלטה קשה כזאת והיינו צריכים ללמוד קצת יותר נימוקים לרבות ... עכשיו, נראה לי זה הולך להיות החלטה קשה, דבר אחד אני מסכים עם אבינועם. או שלהחליט פה, או שלהחליט פה. אבל אם היה אפשרות ללחוץ וללמוד קצת יותר עמוק אז זה היה טוב, אבל אין מה לעשות ... אבל אני חושב שיש קצת בעיה שקשה להחליט דבר שלא מבינים אותו טוב וכמו שאמרה ...

(דיבורים ברקע)

יהודה בן-חמו: טוב, תודה רבה. אני רוצה במספר משפטים קצרים לסכם את הדיון הזה ולהעביר את זה להצבעה. אני חושב שאני יכול להרשות לעצמי לדבר לא רק בשמי אלא בשם כל חברי המועצה, גם אלה שתומכים וגם אלה שלא תומכים ובמיוחד אלה שלא תומכים באיחוד או בסגירה, איך שתרצה להגדיר את זה. כי אני לא חושב שזו גחמה, או הנאה או תענוג גדול של מישהו מחברי המועצה, בטח ובטח לא שלי. אני נבחרתי לא מכבר לכהן כראש עירייה וזה לא היה החלום שלי, אבל לא הייתה במה אחת וזה לאור מספר קולות שנשמעו בטרם הדיון הזה, לא הייתה במה אחת שהייתה לי שלא העלנו את הנושא הזה בכל פורום, לפני הבחירות ואחרי הבחירות, שהתהליך הוא בלתי נמנע. התהליך של איחוד בתי ספר הוא בלתי נמנע. וכמו שאמר קודם אייל יוניאן, פשוט ההחלטות, על בתי הספר היסודיים בכלל, הדיונים מתקיימים בעיריית כפר סבא כבר 7 שנים ועל חטיבות הביניים בשנתיים האחרונות ומכיוון שחברי המועצה משתי סיבות לא אישרו את סגירת חטיבת בן צבי או חטיבה אחת, מסיבה אחת. מכיוון שזה לא היה חלק מתהליך הרפורמה, תהליך ועדת החירום הכלכלית שהתוותה את הדרך אז והסיבה השניה על התהליך ואני רוצה להתמקד בכמה משפטים על נושא התהליך. ולמען, זה מאוד נפוץ אצל עורכי הדין, למען הגילוי הנאות, בקדנציה הקודמת אני

הצבעתי נגד סגירת חטיבת בן צבי משני הטעמים, הטעם שאמרתי קודם שזה לא היה חלק מתכנית הרפורמה והטעם השני בגלל התהליך ולי לא היה סביר שדיון מתקיים ביום רביעי בשעות הערב ומישהו באמצע הדיון מדליף או מעביר או מדבר או מספר מה קורה שמה וביום חמישי בבוקר עיתון "קול הכפר מגיע לחטיבת בן צבי ב-9:00 בבוקר או ב-10:00 ובאמצעות העיתון יודעים חלק מהתלמידים, חלק מההורים, חלק מהמורים, אולי מנהלת בית הספר כבר הספיקו לתפוס אותה בטלפון ועל התהליך אני התמרמרת וזה התקוממתי ולכן אני חושב שכל מי שנגע קודם בתהליך, אני ליוויתי את התהליך הזזה מהרגע הראשון שנכנס אלי דב וכן, עמוס, אני מסכים איתך, גם דב ולא אומרים שבחו של אדם בפניו, אבל גם דב וגם הצוות שלו הם אנשים שמוסכמים עלי כאנשי חינוך מהשורה הראשונה והם הם שממליצים בפני. אני לא מקבל כל המלצה כתורה מהר סיני, אני מקבל את המלצותיהם לאחר שאני בודק טוב טוב את הנתונים ונכון, כמו שהגדרת את זה קודם, דב, לא היה אבן שהוא לא הפך אותה לפני שהוא הגיע אלי למשרד וגם אחרי שהוא הגיע אלי למשרד, לא הייתה שאלה אחת, לא הייתה פניה אחת, לא של חברי המועצה, לא של הורים, לא של תלמידים, לא של ועד כזה, ועד אחר ואנחנו נמצאים בחברה טובה שכל תלמיד מקים עוד מעט ועד וכל מורה מקים שני ועדים ואני אומר את זה לחיוב. ואני אומר את זה לחיוב. ולכן, אילו לא הייתי סבור שמערכת החינוך בכפר סבא בראשותו של דב לא עשו את המקסימום, לא הביאו לכאן את הנתונים המקסימליים כדי שנוכל לקבל את ההחלטה הטובה ביותר במערכת החינוך, אני לא הייתי שותף לה גם כראש עיר. הייתי מוביל תהליך הפוך ואולי הדיון הזה היה לא רק שעקר, אולי הוא לא היה מתקיים ולכן אני אומר לך שהחלטה היום ואני אומר לך ואני אומר לכולם. אני משוכנע במאת האחוזים שבמצב שאנחנו נמצאים בו, במצב, גם בהחלטות וטל, אני לא חושב שצריכים להשלים עם החלטות ותאמיני לי ואני לא רוצה כרגע לספר לך על העבר. אני לא קיבלתי החלטות, גם לא מדרגים ממשלתיים וגם לא מדרגים עירוניים כמו בן מאליו והתמודדתי מול החלטות הרבה יותר קשות, מול תכתיבים הרבה יותר

קשים. התמודדנו גם אני באופן אישי וגם עם חברי בקדנציה הקודמת ולפניה, התמודדנו עם ניסיון להכתיב לנו בצורה כזו או אחרת דברים מאוד מאוד קשים. וגם הצלחנו. הצלחנו מכיוון שלא רק שהאמנו בצדקת דרכנו, אלא גם עשינו והבאנו את האלטרנטיבות ואני חושב שטל, את בכל הזדמנות שהייתה לך הבאת לכל פורום גם בתוך העירייה, גם מחוצה לה, גם בועדי ההורים וכן הלאה, הבאת את כל הנתונים וקיבלת אותם מאגף החינוך. אי אפשר לבוא לצרכן ולטעון שאגף החינוך עשה חצי עבודה או חצי הריון. אני, כל עוד שאני מכהן כאן כראש עיר ואני עד לתהליכים האלה ואני עד לתהליכים האלה ואני עד לנתונים או לאינפורמציה שניתנה פה אז אני אגן עליה. אני אגן עליה בכל דרך שתהיה על מנת לפחות להביא לכאן את האמת השלמה. ואני בהחלט בטוח עמוס שההחלטה שאנחנו הולכים לקבל היום, עוד פעם, לא משמחה. אני לא חושב שזה יום שמח בעבורי. אני לא חושב שההחלטה הזו או הדיון הזה יש פה מנצחים או מפסידים. המנצחים יהיו מערכת החינוך אם נצליח בעוד שנתיים שלוש להוביל את התהליך הזה בצורה נבונה, להעביר אותה בצורה מושכלת ואני מאמין שכולנו, גם חברי המועצה, גם אלה שמתנגדים. גם חברי המועצה, אנשי אגף החינוך, אנשי הנהלת בתי הספר, התלמידים, ההורים ואני בטוח שכולנו, אנחנו נתאחד כי אין לנו ברירה אחרת. אולי בקדנציה הקודמת היו לנו אלטרנטיבות אחרות. היום אין לנו את האלטרנטיבות שהיו לנו בעבר. ולכן אני מאמין בחברי המועצה שיתנו את הגיבוי ואם אתה רוצה לדעת תשובה מדב אם ההחלטות האלה, אם העתיד יהיה טוב יותר? זה תלוי בנו. זה תלוי כיצד נוכל לייצר יותר כסף לטובת כל הדברים שאנחנו רוצים. לטובת כל הדברים שאנחנו רוצים. ואנחנו רוצים כולנו, כולנו בלי יוצא מן הכלל, רוצים בראש ובראשונה את טובת החינוך. מה לעשות? ואני אצן דוגמא אחרונה בכדי שדב לא ישתעמם. אני נותן את הדוגמא מהשרות הצבאי שלי. כשאני

(דיבורים ברקע)

יהודה בן-חמו: את יכולה לצאת, את לא נבחר פה בשביל זה. אני בהחלט חושב שמערכת החינוך היא גולת הכותרת של כולנו, לא רק חברי המועצה. גם התושבים

ובגלל זה גם קודם אייל ואבינועם וכולם נגעו ואתם מכירים את המספרים.
הרי המספרים לא זרים לך. ש-40% מתקציב העירייה הולך לטובת החינוך
ואני מאוד מאוד מקווה

(דיבורים ברקע)

יהודה בן-חמו: וזה לא משנה את העובדה אבל, זו עובדה. מה לעשות?

לכן אני חושב שכולנו כאחד לא תהייה לנו ברירה אחרת, כולנו נתאחד סביב
ההחלטה ולמה בן צבי? למה בן צבי? שאלת השאלות. חלק אומר באירוניה
לקחת פתק או להטיל מטבע או לא יודע מה. אני רוצה לומר לכם שבאמת,
אני אומר את זה לא בגלל שבן צבי נמצא פה ולמען הצדק גם אנשי בן צבי,
גם ההורים, גם המורים, כולם כולם כאחד וגם היסודיים שתכף נגיע גם
אליהם, כולם היו גלויים לפחות לומר ושאלה אחת שאלתי אותם אחרי
שידעתי את כל הנתונים. שאלתי גם את חברי לבית ספר ארן שבתי לומדת
שם. שאלתי אותם אם זה לא היה ארן הייתם...? אותו דבר אני אומר לבן
צבי, כולם כאחד אמרו את האמת, לא. לא. עכשיו, סליחה

(דיבורים ברקע)

יהודה בן-חמו: עם כל הכבוד, אני פה מתדיין כרגע עם חברי המועצה, אז אני מבקש. והיה
לנו את כל הסבלנות שבעולם לשמוע את כולם ויש לנו עוד סבלנות. אני
מבקש מכם, סליחה. ולמה בן צבי? תראו, אני, אחד הדברים שעדי אומרת
ואחד הדברים שאני נפגש עם חברי מועצת התלמידים אצלי במשרד ואני
נפגש עם ועד ההורים וועד המורים ומי לא? וכולם מדברים על בית ואני
באופן אישי כמו לאחרים, לא שחלילה אני לא מעריך את שאר החטיבות.
כמו שאמר דב, כולם כולם כאחד, לפי הנתונים לפחות, כולם חטיבות
מצליחות. ואנחנו צריכים להתברך בכך ולהתגאות בכך. כל החטיבות
מוצלחות. מה לעשות שהיום המצב בעיריית כפר סבא הוא הרבה יותר קשה
מאשר אנחנו משערים ואולי כדאי שאנחנו כחברי מועצה נתחיל להפנים את
המצב האמיתי שאנחנו נמצאים בו. אנחנו כבר לא נמצאים בתקופה של לפני
הבחירות. אנחנו נמצאים קצת אחרי. אנחנו מתכוונים ב-5 שנים הקרובות
לצאת לעשייה כולנו ואני מדבר בשם כולנו וכשאני מקבל נתונים עתידיים

לגביי בתי הספר, באו ואמרו לי, אתה הולך לנדל"ן את זה ואתה כריש של נדל"ן וכל מני, אין לנו יכולת. אין יכולת. פעם אחת ולתמיד בכדי להזין את השמועות האלה. אין, אנחנו לא מתכוונים להרוס את בן צבי, לבנות שם גורדי שחקים ואנחנו לא מתכוונים לעשות עסקאות קומבינציה עם קבלנים ואנחנו לא מתכוונים לעשות את הדברים האלה. אנחנו בהחלט מתכוונים להשקיע את כל משאבינו גם האנושיים וגם הכספיים לטובת מערכת החינוך ולכן אנחנו קיבלנו את ההחלטה על בן צבי וגם אני באופן האישי מחובר קצת יותר לבן צבי מלאחרים. ובן צבי, נפלה החלטה לא במסגרת אגף החינוך אגף החינוך בא והמליץ באמצעות ועדת החינוך, בא והמליץ בפני, זה דרך אגב רק בשביל לומר לחברי המועצה החדשים, זו לא חייבת להיות החלטת מועצה. זו החלטה של ראש עיר, אבל אני באתי ואמרתי לדב בהחלט להביא את הדיון למועצת העירייה על מנת שכל חברי המועצה יהיו שותפים, לא רק להחלטה אלא גם לתהליך שלאחר מכן ובן צבי, נפלה החלטה שכן צבי מכיוון שהבניין הוא בניין ישן מאוד, בניין שעלות התחזוקה שלו הולכת וגדלה. מה לעשות? גם אנחנו, סליחה.

(דיבורים ברקע)

יהודה בן-חמו: ולכן החלטה אחת הייתה בנושא של חטיבות הביניים היא לא החלטה באגף החינוך ומילה אחת גם על המנהלת שיצא לי להיפגש איתה שהיא סך הכל שנה אחת פה ונטמעה כל כך מהר גם בקרב התלמידים, גם בקרב המורים, גם בקרב אגף החינוך ואני, כפי שאמרתי בשיחה שהייתה לי יחד עם דב, אני מאוד מאוד מקווה למען תלמידי כפר סבא שדרכנו יצטלבו בעתיד וכן תוכלי לנהל פה בית ספר ואנחנו פחות דואגים לך, אנחנו דואגים יותר לנו ואני חושב שבהחלט זה גם הישג גם של אגף החינוך וגם של כל המערכת כולה שקלטה אותך כמנהלת. ושוב אני מתמקד בהצעה של בן צבי ואני עובר להצעות החלטה ולהצבעה.

(דיבורים ברקע)

יהודה בן-חמו: שוב אני מתמקד אם לא השלמתי את התשובה, ההחלטה נפלה יותר בתחום ההנדסי, יותר בתחום ההנדסי ולא בתחום החינוכי לגבי בן צבי כי ההמלצות

של אגף החינוך לגבי בן צבי כמו שאר החטיבות הן המלצות חיוביות, חמות וטובות. אני מבקש כרגע להעמיד להצבעה את המלצת ועדת החינוך לאחד את חטיבת אלון יחד עם חטיבת בן צבי. אם יש למישהו הצעת החלטה שונה או אחרת, מתבקש כרגע להעלות אותה. בבקשה עמוס.

עמוס גבריאלי: קודם כל בהחלטה הזו חייב להיות שכל שקל שייחסך ב"אקט" הזה נכנס לתקציב פעולות בחינוך, זו צריכה להיות חלק מההחלטה והדבר השני שצריך להיות

יהודה בן-חמו: ועדת החינוך המליצה בדיוק את הדברים האלה. אני מציע, ועדת החינוך נוגעת בדיוק בדברים האלה.

אבינועם גרנות: ההמלצה אומרת, 1. מיזוג בן צבי עם חטיבת אלון בתוך חצר משותפת. 2. התניית ההמלצה של ועדת חינוך בכך שהמבנה יוכן, שהמבנה יהיה מוכן טיפ טופ ל-1 בספטמבר לשתי החטיבות ביחד.

שניה, אני לא סיימתי. הסעיף השלישי, אמרתי שניים. הסעיף השלישי באותה המלצה אומר שהמיזוג יעשה בתהליך חינוכי מסודר שמעורבים בו כל הגורמים ובהם אגף החינוך, הפיקוח, הייעוץ, ועד ההורים, נציגות התלמידים, הסתדרות המורים, שירות פסיכולוגי, מנינו את כל הגורמים אחד לאחד. הסתדרות וארגון המורים. זה, אלה שלושת הסעיפים של אותה החלטה.

יהודה בן-חמו: עמוס, ההחלטה, אני אוסיף אפילו. לא נגעת בזה קודם כי זה התייחס גם לגבי הדיון של בתי הספר היסודיים. אנחנו השנה במסגרת ועדת הרפורמה הכלכלית ובמסגרת התקציבים שאני מקווה מאוד שיכנסו, אנחנו מתכוונים להשקיע לא מעט בבתי הספר המאוחדים על מנת שנוכל לעבור את התהליך בצורה הטובה ביותר. לנקוב כרגע במספרים, לא אנקוב. יחד עם זאת החלטה שהתקבלה גם יחד עם אייל ודב ואיתי שבשנה הקרובה, בשנתיים או ה-3 הבאות, בתי הספר המאוחדים יקבלו תגבור משמעותי גם מבחינת התקציב, גם מבחינת הבינוי וגם המגמה לנסות ולא הייתי אומר לתגמל אותם, אלא הייתי אומר לחזק אותם בכדי שהתהליכים האלה יעברו בצורה, למזער את הנזקים ושלא יהיו לך אי הבנות, אני מאמין שיהיו נזקים, אבל אני מאמין גם

באגף החינוך, במערכת החינוך, שהם יתמודדו עם הקשיים בצורה טובה. אייל יוניאן : יהודה, אני מציע לנסח הצעת החלטה, סעיף 4 שכל הכסף, לפחות כרף תחתון. כל הכסף שייחסך מאיחוד בתי הספר שבעצם זה בעיות התקועה, העלויות האלה ינותבו לבתי הספר המאוחדים כתקציב פעולה. זה הכל. יהודה בן-חמו : יש למישהו הצעת החלטה אחרת? סליחה רגע. שמעון, אנחנו הולכים להצבעה, עזבו את המועצה הדתית עכשיו.

אני מעמיד להצבעה את המלצת ועדת החינוך בתוספת של עמוס ואייל שכל הכספים שיוחדו מהאיחוד יופנו ויושקעו בתוך בתי הספר. יחסכו, סליחה. יושקעו בתוך בתי הספר המאוחדים. נושא חטיבת הביניים של בן צבי לאלון. מי בעד ההצעה הזו שירים את ידו, תודה.

הצבעה

בעד : אבינועם גרנות, יפתח אלגוב, שמעון פרץ, יעקוב אוחיון, גיא בן גל, יואל ברוך, אהרון זיידנברג, סיימון גולדמן, עמוס גבריאלי, משה אבן חן, אברהם מולא, בוקי צייש, רינה פז, אייל יוניאן, בני כברה, יואל יצחק, יהודה בן-חמו.

נגד : טל קוגמן

נמנע : אין

החלטה מס' 45: מחליטים כדלקמן:

1. מחליטים לקבל את המלצת ועדת החינוך בדבר איחוד בתי ספר.
2. חט"ב בן צבי תאוחד עם חט"ב אלון.
3. הכספים שיחסכו מהאיחוד יופנו ויושקעו בתוך בתי הספר המאוחדים.
4. ההחלטה תבוצע בתנאי שיעשו כל עבודות ההכנה כתשתית, בינוי, שיפוץ לקראת האחד בספטמבר.
5. האיחוד יעשה בתהליך חינוכי מסודר שמעורבים בן כל הגורמים ובהם אגף החינוך, הפיקוח, הייעוץ, ועד ההורים, נציגות התלמידים, הסתדרות המורים, השרות הפסיכולוגי וארגון המורים.

1.ב. איחוד בתי הספר – יסודיים:

יהודה בן-חמו: אנחנו נודה מאוד מאוד מאוד לכל האנשים, הנציגים של חטיבות הביניים שהיו פה, נשמח מאוד אם תפנו את המקום לטובת בתי הספר היסודיים. לאחר שסיימנו את הדיון בנושא החטיבות, אני רוצה להמשיך את הדיון על נושא איחוד בתי הספר, על המלצת ועדת החינוך בנושא איחוד בתי הספר היסודיים, ארן לאוסישקין והשרון לגולדה. גם נושא בתי הספר היסודיים, אני אעשה פתיח קצר מאוד. יתקיים תהליך כפי שאמרתי אותו קודם בנושא החטיבות יתקיימו מספר דיונים, לפחות שניים בוועדת החינוך. בישיבה האחרונה של ועדת החינוך התקבלה החלטה להמליץ למועצת העירייה לאחד את בתי הספר שאמרתי אותם קודם. ואני מבקש לפתוח את הדיון ולהעביר שוב את זכות הדיבור לאבינועם גרנות, יושב ראש ועדת החינוך אשר ליווה את התהליך מתחילתו ועד לקבלת ההחלטה בוועדה. בבקשה.

אבינועם גרנות: תראו, בסך הכל הערב הזה הוא לי מאוד קשה כמו לכל היושבים כאן. ערב לא פשוט, אבל אני בטוח שאנחנו נצא מחוזקים מבחינת המשך התהליך. חלק מהרקע, נגענו בו כבר. כל מה שקשור במצב הכולל בכלל במערכת החינוך, ספציפית בכפר סבא, ספציפית בירידת מספרי התלמידים. זהה לחלוטין המצב ביסודי לחטיבות ובנוסף, ביסודיים גם יותר חמור בגלל ששם גם עובדת שיטת התקצוב החדשה. זאת אומרת, בנוסף לירידת התקציב והתלמידים המאיימת על החטיבות, ביסודיים אין רחמים. זה הולך בדיוק לפי מספרי תלמידים שזה שינוי לעומת מה שהיה לפני כן. זה דבר אחד. דבר שני, בנושא החטיבות לא סתם היינו צריכים כאילו להסביר במין צורה שלא שכנעה את הילדים או גם חלק מההורים, למה דווקא בן צבי? המצב הזה ביסודיים לא קיים. קיימים שני בתי ספר מעולים ולדאבוני ביקרתי רק באחד מהם. אחד קוראים לו ארן, לשני קוראים השרון. בתי ספר שפועלים גם ממה שאני שומע וגם ממה שאני מתרשם, בצורה יפה מאוד והסיכוי שלהם להתקיים בהמשך הוא עוד פחות מחטיבת בן צבי ואני לא אחזור עוד פעם על כל הנימוקים, דב גם יפרט יותר, אני רק אומר, רבותיי, אנחנו חייבים

לצמצם את מספר בתי הספר היסודיים בעיר ולתת לילדים שלנו בתוך בתי הספר הקיימים, את החינוך הכי טוב שאפשר לתת עם כל הצער על שני בתי הספר שמועמדים למיזוג, קו נטוי, סגירה. אגב, הביטוי סגירה לגבי ארן והשרון הוא יותר נכון מאשר לגבי בן צבי משום שאנחנו לא מדברים פה על הצמדת שני בתי ספר שהם שכנים, אלא אנחנו מדברים פה על בתי ספר לא שהם מי יודע מה רחוקים, אבל בכל זאת זה לא אותו קמפוס והמספרים מדברים בעד עצמם. מה שלא נעשה, לא נצליח לקיים בצורה נורמלית אף אחד ואני מדבר על תהליך שילך ויחמיר וכל הזמן תזכרו, מדברים תחזיות, אסטרטגיה, יבנו, לא יבנו, דבר אחד אני רואה שעובד מאוד מאוד שיטתי. זה הקיצוצים בתקציבי החינוך. זה כבר 3 שנים, זה כבר מגיע ליותר מ-3 מיליארד שקלים ואנחנו עכשיו נגרד את ה-4 מיליארד שקלים. קיצוץ בתקציב החינוך הלאומי וזה צריך להתנפנף מול העיניים שלנו עם כל הכבוד שאנחנו כבר סבא ולכן ההחלטה, ההמלצה של ועדת החינוך אומרת למזג את ארן עם אוסישקין, למזג את השרון עם גולדה, זה לא אומר שלא יהיו תלמידים שירצו או יוכלו ללכת לבתי ספר אחרים כתוצאה מהמיזוג הזה, אחרים אני מתכוון כל אחד בסביבתו הוא, זה אחד. שתיים, ההמלצה של ועדת החינוך ביתר תוקף, מותנית, קו למטה, בכך ואנחנו נעקוב אחרי אדוני ראש העיר. מותנית בהכנה מדוקדקת של הבניינים אוסישקין וגולדה לקליטת הילדים, זה שתיים. הסעיף השלישי, בשונה מהסעיף שהצבענו קודם אומר שההחלטה צריכה להתקבל היום והביצוע צריך להתחיל מה-1 בספטמבר תשס"ו משום שבאמצע היה בג"צ והעירייה כבר ענתה שהשנה היא לא תרשום את כיתות א'. כלומר, היא לא תעשה שינוי ברישום כיתות א'

(דיבורים ברקע)

יהודה בן-חמו: ברשותך, משפט אחד. הוגש בג"צ, לאבינועם זה די מובן כי הוא חי את התהליך. הוגש בג"צ, סוגרים את שילה עכשיו, בני, זה לא מעניין אותך? החליטו לאחד את שילה. ועד ההורים של בית ספר השרון הגיש בג"צ ולמען האמת הדיון, עדיין לא התקבלה אפילו החלטה ולכן התשובה שלנו לבג"צ הייתה שהחבריה הזדרזו ורצו מהר מדי עוד בטרם התקבלה ההחלטה

והשלמנו את הדיונים והנושא של, עד שלא השלמנו את הדיונים, לא הייתה לנו את התשובה, לתת את התשובה המלאה לבג"צ. הרישום בבתי הספר היסודיים לכיתה א' לשנה הבאה, ממשיך בארן ובשרון מכיוון שעד ה-27 בינואר, אגף החינוך נערך לשלוח את ההודעות לרישום התלמידים ומכיוון שרצינו להשלים את התהליך, קיבלנו את ההחלטה שישלחו ההודעות והתהליך המשיך בועדת החינוך ונדמה לי שהבג"צ עדיין ממשיך, נכון? עדיין מתקיים דיון בבג"צ בנושא העתירה של בית ספר ארן. השרון. סליחה.

(דיבורים ברקע)

אבינועם גרנות : אמרתי שוב מהי ההמלצה כדי שנדע על מה אנחנו דנים. שמדבר על תשס"ו, כמובן מיום ההחלטה מתחיל תהליך מאוד מאוד עמוק, ממושך גם חינוכי, גם חברתי, גם פיזי לעשיית התהליך הזה ופה אני עוד מחזק את הפניה שלי אל חברי המועצה להחליט לכאן או לכאן הערב. כי הפעם אני מחמיר את ההערה מהדיון הראשון ואני אומר, אתה לא יכול עם ילדים בגיל יסודי, עוד פעם בבוקר יגידו, רגע, עוד לא החליטו לדחות, לבדוק, לפעול וכולי וכולי לגביהם ההשלכות הן עוד יותר חמורות. אז לכן אני פונה לדעת חברי המועצה שההחלטה תהיה או כן או לא. זאת ההמלצה שאנחנו מביאים למועצת העיר ואני מבקש מדב לפרט את הסיפור.

דב רקוביץ : טוב, אני חושב שהיה פה דיון מאוד מאוד מורכב בעיקר בבתי ספר היסודיים, הוא גם עיקר זמנה של הועדה. גם הועדה הקודמת וגם הועדה לפני זה וגם ועדת הרפורמה הכלכלית עסקה באמת בבתי ספר יסודיים פחות בחטיבת ביניים שהסיבה לכך הייתה כפולה. חטיבת ביניים, היתרון, החסרון, כל אחד יראה את זה איך שהוא רוצה, אני הסברתי גם אז, אין לה נאמנות רגיונאלית, גיאוגרפית באשר היא לא סמוכה לבתי אב מסוימים ומגיעים אליה מכל העיר ולכן יש נאמנות של תלמידים שנמצאים בתוכה, אבל אין של בתי אב שמבחינה גיאוגרפית סמוכים לבית הספר. התמונה היא שונה בבתי הספר היסודיים, כאשר בתי הספר היסודיים מוזנים מאזוריים גיאוגרפיים מסוימים. אני אשתדל להגיד את זה בצורה הקצרה, המפושטת והטובה ביותר שאני יכול. נכון אמר אבינועם שהתהליך שקרה בחטיבות ביניים הוא

תהליך דומה שקורה בבתי ספר יסודיים מבחינת הדמוגרפיה של הישוב. אגב, סליחה, אני לא אמרתי, אבל נמצאים פה עכשיו לטובת העניין, אני אגיד מי נמצא כאן, אביבה שהיא ראש מדור יסודי באגף החינוך, הפסיכולוג שלמה גור שהוא ע' מנהל השירות הפסיכולוגי החינוכי בכפר סבא וטמירה קנור שהיא מנהלת, עטרה בריל היא של הדתי, אני הצגתי אותה קודם. נמצאת פה טמירה קנור שהיא מפקחת בתי הספר היסודיים בכפר סבא ויעל שהיא גם, מגני הילדים ועד התיכונים כולל

(דיבורים ברקע)

דב רקוביץ: נוסף לזה נמצאים כאן מנהלי בתי ספר יסודיים שאם ירצו, אני משער שהם יגידו את דבריהם. הבעיה שעלתה בבתי ספר יסודיים היא בעיה הרבה יותר חמורה מאשר בחטיבה מטבע הדברים, כיוון שבאמת השוני הגדול מאוד חל בבתי ספר היסודיים החל משנת הלימודים הקודמת. זאת אומרת, המהפך או השוני הגדול לרעה היה בין תשס"ג לבין תשס"ד כאשר שיטת התקצוב בבתי הספר היסודיים, היום דומה לזו של חטיבות הביניים, דבר שמאוד מאוד הקשה ומקשה ויקשה על מצבם של בתי ספר יסודיים. כאשר קיבלנו ממשרד החינוך רשימה של בתי ספר בסיכון שעלולים בסוף התהליך להיפגע הרבה יותר מאשר במצב הנוכחי. אני רוצה להעיר פה הערה. שאלו אותי גם את זה ואני אעיר הערה שנכון שלא רק ארן והשרון הם במצב בסיכון, כלומר יש עוד בתי ספר יסודיים בסיכון. ארן ושרון הם במצב די חמור יחסית, אבל התשובה שנתתי שיש בתי ספר שאני לא אוכל לעשות לגביהם דבר כיוון שהם נמצאים במקום גיאוגרפי כזה שחייבים לתת לאוכלוסייה באותו מקום בית ספר יסודי, לכן לגביהם לא ישונה הדבר. בניגוד לכך נמצאים ארן שהוא צמוד לבית ספר אוסישקין והשרון שסמוך גיאוגרפית בית ספר גולדה. עוד הערה שהיא מאוד חשובה לי, שהיא עולה עשרות פעמים, אני אגיד את עמדתי, כל אחד רשאי לחשוב אחרת. נעשתה עבודה אדירה על ידי אגף החינוך ואני מוכרח להגיד אותה פעמיים. פעם אחת לקחנו את כל כיתות א' וגי בעיר ומיפינו אותם על סמך הרחוב והבית שהם גרים. למה עשינו זאת? זה לנוחיותכם תוכלו לראות את זה ולהסתכל על זה. עשינו את זה כדי להראות

כי הייתה טענה, כל הזמן העלו אותה כמנטרה שאפשר לשנות את אזורי הרישום ואז יהיה טוב לכולם. אז התשובה היא חד משמעית לא. ולא משנה איך שלא תשנו את אזור הרישום, בתי ספר יפגעו. אי אפשר להגיע לאידיאליזציה של המצב. ישבו אצלי סיגל קוצ'מן שיושבת כאן גם כן, יושב ראש ועד ההורים העירוני ועוד אנשים טובים אחרים מועדי הורים שונים והראנו להם בסבלנות יותר משעה את המפה. בדקנו גם כן את מצבם של ילדים היום בגני הילדים מבחינת תחזית, ביקשה את זה טל מאביטל ובאמת היא 3 ימים, שתדעי לך, היא עזבה הכל והיא התעסקה, יומיים. אז היא התעסקה רק בזה, אז באמת, ויש לנו עבודה רבה.

(דיבורים ברקע)

דב רקוביץ: ממש לא. כי הנתון שאנחנו מקבלים תמיד מה"גי.איי.אס" הוא נתון שיש בו סטיית תקן הרבה פעמים של עד 20% ולכן הנתונים האמיתיים שאנחנו יודעים, זה נתונים, מצבות קיימות ובדקנו באמת לעשות השוואה בין הנתונים הקיימים לבין המצבת. המצב הוא רע ביותר. איך שלא תמשכו את השמיכה, בתי ספר יפגעו. עכשיו, למה דיברתי קודם? עניתי גם לעמוס על 4 בתי ספר שאני רוצה לעזור להם כי גם גולדה שסמוך לשרון וגם אוסישקין שסמוך לארן, שניהם, גם הם ייהנו. גם גולדה היום, ויושבת פה מנהלת גולדה והיא תוכל להעיד בפניכם שמצבה קשה היום והיא באה וכתבה מכתב ודרשה יחד עם יושב ראש ועד ההורים שלה ואמרה סליחה, אין לי בעיה אם ראש המועצה יחליט אחרת, אני צריכה שעות. יש לי בעיה להחזיק את בית הספר. כיום אני מתקשה ביותר. שתבינו, 482 תלמידים

(דיבורים ברקע)

דב רקוביץ: שתבינו שהמצב הוא כזה ואני מבקש לא לשכוח את זה וזה הערה מאוד חשובה לפרוטוקול, שאני לא מטפל רק בשניים, אלא אני מטפל ב-4 בתי ספר סמוכים וזה חשוב ביותר. כלומר, לא מדבר רק בשניים. בחלק מבתי הספר האלה יש כיתות מאוד קטנות, מה לעשות שאזורי הרישום שם לא מניבים תלמידים? אני לא חושב שאפשר לקחת מרחקים אדירים בין בתי הספר, לקחת את כל הילדים, להגריל, לחלק ולהגיד שיוצא טוב מתוך זה, לכל בית

ספר לתת מספר מסוים של תלמידים. זה לא עובד. ניסינו לראות אם אנחנו משנים אזור רישום וראינו שמה שהיה נכון לאי לא טוב לגי ואי אפשר לעשות את זה ואני יודע שאנשים כל הזמן אומרים את זה כי נוח להגיד את זה, אבל זה לא נכון. בלתי אפשרי לפחות לפי הבדיקה שלנו, אתם מוזמנים לעשות את זה בעצמכם או לקבל את זה מאתנו, את אותה מפה שניסינו לעשות את הדברים. כיוון שזה המצב, היה חשוב מאוד להגיד, או.ק.י. איך אנחנו עוזרים לאותם בתי ספר? קודם כל, הורה באמת הגיש בג"צ, אני לא אכנס לזה. יושבת פה עורכת דין שמייצגת את העירייה, אני רק אומר שהבג"צ, ההורה ביקש להוציא צו ביניים בשם ועד ההורים כנגד החלטת העירייה. צו ביניים לא הוצא ואני מדגיש, לא הוצא. העירייה משכה את העתירה שלה ואמרה

(דיבורים ברקע)

דב רקוביץ : סליחה. העירייה לא משכה, סליחה. טעיתי. ובעצם לתשס"ה בעצם נרשמו כיתות כרגיל גם לארן וגם לאוסישקין, ככה שמדבר רק בשנה אחרי זה. מבחינת מספרי התלמידים, אתם תראו שגם בארן אני יכול לתת דוגמא שכשיוצאות שתי כיתות של 55 ויותר תלמידים, 60 ונכנסת כיתה בסביבות 30 תלמידים, יש ירידה הדרגתית כל הזמן. הירידה הזאת לא נכונה רק לגבי ארן, היא נכונה גם לגבי כל בתי הספר הסמוכים בסביבה. בוא נאמר שמבחינה עתידית, הגידול היחיד שאני רואה אותו היום הוא כזה, אחד, בבית ספר סורקיס יש סיכוי לגידול עתידי. הבית ספר הזה נמצא בסביוני הכפר, הוא כרגע מונה 2 כיתות בשכבת גיל ואני משער שהוא יגיע בעתיד ל-3 כיתות בשכבת גיל. יש גידול מסוים בבית ספר רמז ובשאר בתי הספר לצערי הרב, בעיקר במרכז העיר, המציאות היא אחרת. בינתיים, על יצחק שדה בינתיים לצערי הרב לא הייתה השפעה. הייתה ציפייה שהבנייה שם באזור שלו תניב תלמידים, בינתיים לצערי הרב זה לא קרה ואין תחזית כזאת. נכון. יצחק שדה הוא בית ספר בסיכון. דבר נוסף שאני רוצה לומר

עמוס גבריאלי : סתם בשביל הסמנטיקה, מה זה בית ספר בסיכון?

דב רקוביץ : אני אסביר. אבל עמוס רק ברשותך, באה לפה במיוחד מפקחת והיא תסביר את התהליך ואני רוצה, לכן הבאתי אותה. אני רק רוצה להגיד עוד דבר. שוב

הבעיה פה מתחילה ונגמרת בנושא של שעות לימוד ומבנה פיזי עם כיתות. זאת אומרת, אפשר, אני שמעתי פה הערות קודם. גם אוסישקין בית ספר מאוד ישן. נכון, אבל מה לעשות שאת אוסישקין שתכננו אותו בנו אותו ב-4 כיתות. יש 4 כיתות לשכבה היום, היו יותר אבל חלק מהקרוונים והצריפים הורדו בעוד שבארן יש שתי כיתות פיזיות, אותו דבר בגולדה ובשרון. בשרון יש שתי כיתות פיזיות בשכבה, בעוד שבגולדה יש 3 כיתות פיזיות בשכבה. זה מבחינת המבנה. מה שקורה עוד, שוב יש פגיעה קשה בשעות לימוד. נעשה פה דבר מאוד לא נעים, אני לא אגיב עליו, תגיב עליו המפקחת של בתי הספר כי נאמר פה, באוויר הייתה בועדת חינוך אמירה שהנה, אפשר להסתדר גם בלי שעות, בלי כלום וזה הולך טוב. אני לא אגיב על זה כי אני חושב שמי שצריך להגיב על זה זה משרד החינוך ומפקחת בית הספר והיא תגיב כפי שהיא מבינה וכפי שהיא יודעת את הנתונים. זה עלה גם במחוז הנושא הזה, האם באמת אפשר לחיות עם ... כאלה או אחרות. אני רוצה להעיר עוד הערה. ניסו לעשות כל מני מניפולציות עם עשירונים ועם טווח של שעות וגם על זה אני אגיד משהו. כל הילדים בארץ מחולקים לפי עשירונים, כאשר כפר סבא לצערנו הרב נפגעת מכל הכיוונים. עדיין מבחינה סוציו אקונומית כפר סבא נתפסת כעיר מבוססת כאשר משרד החינוך בנה עשירונים בצורה כזו שהוא נתן משקל למצב סוציו אקונומי, לריחוק גיאוגרפי מהפריפריה ולגודל המשפחה, לכל מני מרכיבים אחרים שמשפיעים לרעה על כפר סבא.

טל קוגמן : סליחה, מה זאת אומרת נתפסת? זה דבר שצריך להיות כל הזמן נבדק שוב ושוב. כלומר, אם יש ירידה במצב הסוציו אקונומי של התושבים בכפר סבא, בהתאם לזה צריך

דב רקוביץ : לא משמעותית ומיד אני אגיב על זה. מה שקורה, רוב בתי הספר ואביבה תתקן אותי כי אני אומר בעל פה בלי להסתכל בניירות, רוב בתי הספר ממוקמים בסביבות העשירון שני שלישי, מיעוט קצת נוגע ברביעי. מבחינת השעות אין הבדל משמעותי. מדוע? כל תלמיד מתוקצב, כל תלמיד מתוקצב בית ספר והבית ספר אף פעם לא יודע את הרכב התלמידים, לכן היה משהו מצחיק במניפולציה שניסו לעשות, תכף אני אסביר מה. כל תלמיד מתוקצב

בין 1.2 שעות לשעתיים. שעתיים זה המקסימום שילד יכול לקבל ושעה נקודה שתיים זה המינימום. דרך אגב, שאלו על בתי ספר יסודיים ממלכתיים דתיים, הם למשל מקבלים תוספת שבתי הספר הממלכתיים לא מקבלים. הם מקבלים 0.2 עבור תפילה וזה עובדה, לא אני גזרתי את זה, גזר את זה משרד החינוך, זה לטובתם.

(דיבורים ברקע)

דב רקוביץ: עכשיו, רוב הבתי ספר שלנו, השוני הוא לא משמעותי כי בין השלישי לרביעי, מבחינת התקצוב ההבדל הוא לא משמעותי כי הוא לא גדול מאוד. הוא הבדל קטן ביותר של 0.2, 0.5, 0.6 ולפעמים גם לא. אני רוצה להעיר עוד הערה אחת בנושא של איחוד בתי ספר. אני, בגלל אמירות שנאמרו אני היום הייתי אורח 3 שעות יחד עם אביבה ויחד עם תמירה בבית ספר והלכתי לראות כיתה היום של 40 ילדים. איך היא מתנהלת, איך היא מתנהגת, מה קורה בתוכה. כיתה ב'. הלכתי לראות כיתה ב' ושמעתי וגם הסתובבתי וגם ראיתי. אני רוצה לומר לכם דבר אחד, אני גם רוצה להגיד עוד משהו וזה אני אגיד מאוד בזהירות. במדינת מיקרוניזיה שזה מדינה אחרת, הוכח, מה לעשות? קיבלנו נתונים ממדינת מיקרוניזיה שלא תמיד יש קשר בין הגודל לבין הישגים לימודיים, אבל אני רוצה לא לדבר על זה ולא לפתח את זה ואני מדבר רק על מדינת מיקרוניזיה שבה לא היה קשר ישיר. כלומר, מי שמצפה שדווקא בגלל שמספר התלמידים גדול יותר, איכות הלמידה תהיה נמוכה יותר, אז הוא טועה. אבל זה רק במיקרוניזיה. ניסו לעשות מניפולציה, לקחת את כל האזורים, לחלק, לקחת 35 או 33 לכל כיתה, זה לדעתי לא הולך ולא מסתדר. יש קושי אדיר באיחוד הזה. אנחנו ניסינו גם להגיד כמה דברים מאוד מרכזיים ואני אשאיר פה לנוכחים לדבר. פה זה הרבה יותר מסובך איך לעשות את תהליך האיחוד, מה צריך לעשות הבית ספר הקולט, מה צריך לעשות בית ספר נקלט, מה קורה בכיתות גדולות? אבל שלא יהלכו עלי אימים. אני מאוד שמחתי, יש פה חברה, אני לא יודע, היא לא חברת מועצה, בחורה שהייתה עורכת דין, שלי עמרני והיא סיפרה שבזמנו היא עברה שני מעברים בחיים שלה, נדמה לי היא סיפרה על

כיתה ד' ואחר כך עוד פעם וגם הייתה בכיתה גדולה ואני מצטער, ראיתי היום כיתה גדולה. יעידו כל הדברים. נכון שזה בגלל שאנחנו נכנסנו וזה סובייקטיבי, הכל נכון.

עמוס גבריאלי: דב, אתה לא יכול לקבוע אבחנה מדעית

דב רקוביץ: לא, לא. אני לא אמרתי מדעית. אני כן אגיד לך אבחנה מדעית, עמוס. מדעית ואתה יכול לבדוק אותי. שאין קשר, כלומר אם ציפית שגודל הכיתה שהיא קטנה יותר ישפיע על הישגים לימודיים, התשובה היא לא.

(דיבורים ברקע)

דב רקוביץ: אני לא עולה על מכשול ואני אומר עוד פעם, אני לא רוצה להיכנס לזה.

(דיבורים ברקע)

דב רקוביץ: קודם כל, בני צודק. ללמד 40 תלמידים זה הרבה יותר קשה מאשר ללמד 30 תלמידים, אין ספק.

(דיבורים ברקע)

דב רקוביץ: לאור כל הדברים שאמרתי כרגע הייתה המלצה בעצם לאחד שני בתי ספר, שני בתי ספר לסגור, עמוס, איך שאתה רוצה. הנתונים הם לפניכם. יש באמת מצב לא קל. אני רק אבקש להבהיר את הנקודה שאמרתי הפורמלית לגבי שעות, לגבי הישגים וכולי מהמפקחות תמירה בבקשה.

(דיבורים ברקע)

יהודה בן-חמו: תודה לדב ולפני שתמירה, ברשותך, אני חייב להדגיש, להזכיר לחברי המועצה החדשים. הותיקים, למדנו את זה על בשרינו. אחרי 4 שעות צריך לאשר את המשך הדיון. אז ה-4 שעות יהיה ב-15: 19, אבל אני מקווה שעד אז גם נשלים

(דיבורים ברקע)

טמירה קנור: אני רוצה להבהיר כמה דברים. משרד החינוך סוגר בתי ספר בגלל גודל בתי הספר ובגלל התקצוב החדש. שמעתי פה, והיא לא מסתדרת ויש בתי ספר שמסתדרים. משרד החינוך לא רוצה שבתי הספר יסתדרו. להסתדר זה לתת את המינימום ההכרחי ולהשאיר את הילדים לפי מה שמשרד החינוך דורש. אני מקווה, עד היום כבר סבא לא הסתפקה במינימום ואני מקווה שכפר

סבא גם לא תסתפק במינימום גם להבא. המינימום זה השעות וחברי ועדת החינוך ראו את המצגת ששרה מהשרון הציגה, זה שעות המינימום. שכיתה א' צריכה 29 שעות, כיתה ג' 31 וכולי וכולי זה להסתדר. אנחנו רוצים שמעבר לשות שמנהל בית הספר נותן, יתייחסו לעולים חדשים, יהיה שעות טיפוח שהן לא מתקבלות בנוסף, אלא הן בתוך התקצוב. אחרי שנותנים את המינימום אפשר להוסיף. יש לנו בתי ספר בכפר סבא, בתי הספר הגדולים ושיש בהם הרבה ילדים, חילקו לקבוצות למידה ואז אמנם יש בכיתה 40 ילד, אבל כשהם לומדים אז הם לומדים במקצועות מסוימים בקבוצות יותר קטנות. ברנר עשה את זה כמה שנים כשהיה לו שעות, עכשיו הם קצת במצוקה. הוא חילק 3 כיתות ל-4 קבוצות למידה במתמטיקה כי הוא היה צריך. רמז עושה את זה היום ביותר מקצועות כך שאנחנו רוצים שהילדים, אני לפחות רוצה שהילדים בכפר סבא לא יישארו בבית ספר כמו שמשרד החינוך דורש. א' שהם יישארו יותר. ב' שבתוך בית הספר הם יקבלו הרבה יותר ממה שלהסתדר, זה מה שקורה. אני גם, אני לא רוצה להיכנס לזה, אבל חלק מהאינפורמציה גם הטעו אתכם קצת מפני שהחווה, כשנותנים שעה לחווה ואם מישהו לא מבין מה שאני אומרת אז תעצרו. אתה לא מבין. אתה לא היית בועדת חינוך. בית ספר שרוצה ללכת לחווה נותן שעה לחווה מקבל שעתיים. זאת אומרת, מקבל שעה. על כל שעה שהוא נותן מקבל שעה והילדים הולכים לחווה לשעתיים. כל בתי הספר בכפר סבא שהולכים לחווה, הילדים שלהם נשארים בבית ספר עוד שעה ממה שמשרד החינוך דורש. בבית ספר השרון זה לא נעשה. בית ספר השרון בעצם לקח את השעה שהוא קיבל מהחווה ולא נתן אותה לילדים. זה להסתדר. אנחנו נתקן את זה רבותיי. זה לא בסדר וצריך לתקן את זה, אבל זה נקרא להסתדר. תרתי משמע. ממש תרתי משמע. לכן אני, מה הוא עשה עם השעה? הוא נתן אותה לתפקידים. מה שהוא אמר, שכל בתי הספר רוצים והוא לא רוצה. נתן אותה לתפקידים והוא לא היה צריך לתת את זה. ספרנית בבית ספר יסודי זה תפקיד וזה אסור לעשות את זה.

(דיבורים ברקע)

טמירה קנור : אני מקווה שחברי המועצה פה לא יסתפקו בלהסתדר וירצו שאמנם בתי הספר כי כך משרד החינוך דורש. אמנם בתי הספר יהיו עם כיתות יותר מלאות, אבל בעבודה נכונה ובחלוקה נכונה של המשאבים, בתי הספר יוכלו ללמד בקבוצות למידה קטנות כמו שבתי הספר הגדולים עכשיו מקיימים ויוכלו לתת לילדים יותר. למשל, יש לנו בתי ספר גדולים שנותנים ליועצת 19 שעות כמו בית ספר גורדון, 15 שעות כמו בית ספר אוסישקין, 17 שעות כמו בית ספר רמז. 12 שעות ו-9 שעות ליועצת זה לא מספיק. או 5 שעות ליועצת והמשרד הוסיף עוד, זה לא מספיק. היום אנחנו צריכים, יש כל כך הרבה בעיות בבתי ספר, אנחנו צריכים לתת מקסימום שעות ליועצת כדי שהיא תעשה את עבודתה ולא תעשה אותה בהתנדבות. לכן משרד החינוך קורא לבתי הספר האלה בתי ספר בסיכון. יכול להיות וההורים של בית ספר ארן עשו חשבון שעם כמות הילדים שיש להם הם ישאירו את הילדים לפי מה שמשרד החינוך דורש. אבל מעבר לזה, היום לבית ספר ארן לשנה הבאה, בתחזית גסה חסרים בסביבות 20 שעות. ברור שיועצת בטוח לא תהיה. גם אם ישאירו את הילדים כמו שמשרד החינוך דורש. יועצת לא תהיה בבית ספר ומנהלת המחוז שלנו הודיעה גם לדב

דב רקוביץ : רק סליחה, אני חייב להוסיף משהו לטובת המועצה. אני אעזור לה. שושני לא רצה שהמכה תהיה חזקה מדי ולכן הוא החליט לדרג את ההורדה ל-44 שנים. זאת אומרת, עמוס, מה שהיא אמרה כרגע שהתחזית, לכן קראו לזה בית ספר בסיכון. מה אמר שושני? אני לא יכול בבת אחת, לעשות את התהליך, בבת אחת לקחת מבית ספר כל כך הרבה שעות. אז הוא אמר, כדי שבית ספר יוכל להסתגל וכדי שער תוכל להתארגן וכולי הוא יעשה את זה במהלך מדורג.

(דיבורים ברקע)

טמירה קנור : כדי לא להאריך בעצם זה המסר המרכזי שאני רוצה להעביר לכם. אני חושבת שבאמת אתם צריכים לקחת החלטה אמיצה ולקחת אחריות כי כשמנהלת כמו גולדה למשל אומרת, כמו רינה מבית ספר גולדה שאומרת, אני צריכה שעות, זה לא שהיא לא מסתדרת. הילדים אצלה גם השנה נשאו

כמו שצריך. גם השנה כמו בכל שנה היא לא נתנה שום שעה לתפקיד, אבל יש לה רק 14 שעות יועצת וזה הרבה בכפר סבא. זה הרבה בכפר סבא שמתוך ה-14 גם נדמה לי שעתיים או 4 שעות היא מלמדת היועצת בנוסף לפרונטלי שהיא מלמדת בכיתה. כשרינה אמרה אני צריכה שעות, היא התכוונה, אני צריכה שעות בשביל לעשות בית ספר אפקטיבי, בשביל להצליח בלימודים, בשביל לתת טיפול פרטני לילדים, מה שאי אפשר יהיה לעשות בבית ספר שיש לו מעט שעות.

יהודה בן-חמו: בטרם אעביר את זכות הדיבור לחברי המועצה, שלמה, רוצה לומר כמה מילים? אם אפשר בתמצות בבקשה. לאחר מכן נציגה אחת של המנהלות ואריה זכלינסקי נציג ועד ההורים. שלמה גור הוא סגן מנהלת השרות הפסיכולוגי.

שלמה גור: לא במקום של נקיטת עמדה על עצם המיזוג אלא מהמקום של ליווי התהליך על ידי השירות הפסיכולוגי. קודם כל חשוב לציין שכל התהליך שמתבצע כולל ההתנגדות, כולל הפגנות של ילדים, כל ההליך הדמוקרטי הזה, יש לו חשיבות מאוד גדולה לתהליך של ההשלמה והקבלה במידה ותתקבל החלטה על מיזוג וטוב שכך. התפקיד שלנו יהי ללוות במידה ותתקבל החלטה. אני חוזר על מה שאמר אבינועם ואחרים, יש חשיבות ממדרגה ראשונה לגמור את העמימות ולהגיע להחלטה של המועצה. בד בבד עם זאת יש חשיבות מאוד גדולה וטוב שעופרה כאן, תמירה, לגבי המורים יש חשיבות מאוד גדולה שכל מורה, מהר ככל שניתן ידע לאן פניו. זה לא בידיכם להשפיע, אבל חשוב לי לציין את העניין הזה. מורים שהסתובבו חרדים וחסרי ודאות יהיה להם קשה מאוד לעזור לתלמידים ולהורים לעבור את התהליך במידה ותתקבל החלטה הזאת. השירות הפסיכולוגי מתכוון לתפור לכל בית ספר ביחד עם הגורמים השונים, בעבודה משותפת עם הייעוץ, אגף החינוך, צוותי בתי הספר, הורים, לתפור לכל בית ספר את התהליך שיתאים לו. בגדול הרעיון הוא לנוע ב-3 מעגלים, לעבוד עם חדר מורים וצוותי ההנהלה, במעגל השני לעבוד עם ההורים, במעגל השלישי ליצור פניות של כל צוות השירות הפסיכולוגי פרטנית לתלמידים ומשפחות שתוצנה סיוע בתהליך הזה משום

שהכאב, הקושי, החרדה יהיו גדולים יותר, יהיה להם קשה לראות, מה שלא הוזכר הערב ודווקא הוזכר בוועדת החינוך יותר מפעם, על האפשרות של הצמיחה ושל הרענון שיכול לצפון בתוכו תהליך מהסוג הזה. העקרונות בשני משפטים נוספים, העקרונות בעבודה בנושא שינוי, השירות הפסיכולוגי מתכוון ללוות את הצוותים בו, קשור לכל הנושא של ביטוי רגשי, ... מה שנקרא, כל הנושא של העלאת מחשבות על העניין, כל הנושא של חיפוש משאבי התמודדות אישיים ומוסדיים לצורך התמודדות יעילה יותר. כל אחד מהאנשים המעורבים בתהליך יש משאבי התמודדות, חשוב יהיה לעזור למצוא אותם, לאתר אותם, להשתמש בהם כדי לעבור את התהליך הזה בשלום, בהצלחה. כמו שאמרתי, תתכן צמיחה מוצלחת יותר.

יהודה בן-חמו: שלמה, תודה. חיה רוצה לומר מספר מילים בשם המנהלות?

(דיבורים ברקע)

חיה אלטרץ: כשאני הגעתי לבית הספר הוא מנה 1,250 ילדים, לפני 13 שנה. רק לתת לכם תמונה על הגידול ההפוך, היום אנחנו 476 ילדים כש-52 הם תלמידי החינוך המיוחד שהם מהאזור. זאת אומרת שאנחנו בסביבות 421 תלמידים שהם תלמידי האזור שלנו. יושב כאן אליעזר פויירשטיין שעוד זוכר את בית הספר כיו"ר ועד ההורים וזה המשמעות. אתם דנים במספרים, אני יכולה לתת לכם דוגמא. עכשיו, זה גם תשובה למי ששואל על המבנה וכולי אבל לא זה העניין. בית ספר אוסישקין לא נמצא בסיכון גם לא בסוף התהליך. אני לא יודעת מה יקרה שם לסביבה, למה היא תתעורר בדיוק, אבל אנחנו לא בסיכון. כך שהאיחוד מבחינתי, אני אמרתי את זה גם בוועדת החינוך, הוא הרבה מאוד עבודה. אבל אם מסתכלים בראיה רחבה ועירונית, אין מנוס מהעניין הזה, פשוט אין מנוס. בית ספר גולדה זקוק לזה עכשיו כבר מבחינה קיומית. אני מאמינה שבעוד 5 שנים זה יקרה גם לאוסישקין ולשאר בתי הספר, אלא אם כן באמת יהיה איזשהו אזור שיגדל. אני רוצה כן לדבר חצי דקה על עניין של הישגים וגודל כיתה. הן מניסיון שלי והן ממחקרים בארץ ובעולם, אפשר להוכיח, ואם תהיה לוועדה הנכבדה, זאת אומרת, לא נהיה בלחץ של זמן, אני מוכנה גם להראות את זה, שאין קשר בין ההישגים. יש

קשר בין המון דברים אחרים בהישגים, אבל לא גודל הכיתה. ואם מסתכלים

(דיבורים ברקע)

חיה אלטרץ: עכשיו, בכפר סבא הייתה תכנית נפלאה, היא קיימת גם היום, תוכנית מורן שבאמת המטרה הייתה טיפוח אקלים בית ספרי. יש הרבה מרכיבים נוספים ולא נראה לי שזה הזמן לדבר עליהם, כך שבבית ספר אוסישקין למדו גם 40 ילד בכיתה וההישגים לא היו פחותים מהיום או במקומות אחרים. לגבי הבקשה של ההתאמה והתהליך. ברור מראש שצריך לתת את הדעת עם כל הגורמים שדב נתן, הוא רק שכח את המנהלים ואני דווקא הייתי די מרוצה מהרעיון שכולם יעבדו חוץ מהמנהלים. זאת אומרת, אם המנהלים, כל הגורמים שמנית צריכים לשבת ולפתח תכנית שתיארך כל השנה ליישור הרבה מאוד גורמים שלא עלו כאן ואפילו תכניות לימודים. ליישר הדורים. זאת אומרת, לעשות את זה, להשוות. כי ילדים שיכנסו לתוך בית הספר צריכים להיקלט בצורה החמה והטובה ביותר ולא כאורחים אלא כחלק אינטגרלי. זה בהחלט משפיע על הילדים בבית הספר, אני קוראת לו הקולט כי גם שם יצטרכו לעשות עירובים חברתיים, כך שהתהליך צריך להיות מלווה, צריך להיות איטי וצריך להיות נכון ואני מזמינה כמובן גם את ההורים ואת כל אנשי המקצוע להיות חלק מן התהליך הזה. צריך להתאים את המבנה, אם אתה דיברת על שירותים, השירותים גם לא טובים היום. גם אם לא נקבל. זאת אומרת, מצב בתי הספר או חלק מבתי הספר, לפחות שלי אני יכולה לומר, הוא לא טוב. בלי קשר לאיחוד. זאת הזדמנות חגיגית לעשות, להתאים כדי שבתי ספר, לא. כי בתי ספר שמגיעים אלינו, למשל ארן הוא מבנה יותר חדיש משלנו. אני לא, אנחנו לא נרצה בשום פנים

(דיבורים ברקע)

חיה אלטרץ: אנחנו נרצה שהתנאים שהוא יקבל במקום שקולט אותנו לא יהיו פחותים לפחות ממה שהיה קודם. וצריך יהיה לתת את הדעת על זה מבחינה עירונית. תודה רבה.

יהודה בן-חמו: סיגל קוצ'מן, יושבת ראש ועד ההורים המרכזי, העירוני.

סיגל קוצ'מן: ועד ההורים העירוני הביע את עמדתו בעבר ודן בנושא הזה והוא בעד סגירת

בתי ספר יסודיים מהסיבות, לאור הנתונים שהועלו פה. הועלו גם לפני ועד ההורים. יש לי שתי בקשות קודם כל אני מצטרפת לבקשה שצריכה להתקבל החלטה עכשיו לכאן או לכאן ולעשות סוף, לשים סוף לנושא של חוסר ודאות לבתי ספר. במידה ומתקבלת החלטה שלא סוגרים בתי ספר, צריכה לתת את הדעת העירייה להשלמת השעות לבתי הספר. במידה ומתקבלת החלטה שכן סוגרים את בתי הספר, צריכה להתוות מדיניות העירייה לגבי הרישום לכיתות א' בתשס"ה, השנה הקרובה מהסיבה הזו וכבר הורים פנו. הורים שישמעו שהתקבלה החלטת מועצה לסגור בתי ספר וצריכים לרשות את הילדים שלהם בשנה הבאה לכיתה א' לא ירצו לעשות את זה. עכשיו, כל הבקשות יבואו לפתחה של ועדת ההעברות. אז אני מבקשת, כי אני יושבת בוועדת ההעברות כנציגת ועד ההורים ואני מבקשת שהעירייה תתווה מדיניות ותחליט אם היא מאפשרת להורים לעבור לבתי ספר אחרים או סוגרת את הרישום, או סוגרת רישום ולא מאפשרת לעבור, חייבים, חייבת להיות איזה שהיא מדיניות של העירייה כי אחרת זה יהיה פרוץ ויכול להיווצר מצב כזה גם שיאשרו העברות ואנחנו נשאיר את שני בתי הספר במצב בלתי אפשרי של אפילו, בלי פתיחת כיתה אחת ועל זה צריך לתת את הדעת. דבר אחרון שאני מבקשת

גיא בן גל:

אז נמשיך רגע רק את השאלה של סיגל, אדוני ראש העיר, הייתה בעיה משפטית עם מה שסיגל קוצ'מן העלתה, לפחות דיברנו על זה בוועדת החינוך השניה שהתקיימה שלאור תשובת העירייה שהשיבה בבג"צ שהיא תתחייב, לפחות כך אני יודע, שהפתיחה כן תתקיים, האם אפשר לתקן את העניין מבחינת, שניה אחת, אז יש פה את היועצת המשפטית או אם אתה יודע אם התחדש משהו בעניין הזה מבחינה משפטית, עד כמה ההחלטה הזו מחייבת או לא?

(דיבורים ברקע)

יהודה בן-חמו: אריה זכליצקי, נציג ועד ההורים של בית ספר השרון.
אריה זכלינסקי: ערב טוב לכולם, קודם כל אני מתנצל שאני לא אהיה כזה נחמד כי האווירה פה היא נורא נחמדה ויש לי דברים קצת כבדים להגיד. קודם כל אני רוצה

בשתי מילים להגיד על בית ספר השרון, יש לי הכבוד, הילדים שלי גם למדו בבתי ספר אחרים ובשתי מילים אני רוצה להגיד שבית ספר השרון הוא באמת בית ואני חושב שהמועצה יכולה ללמוד מזה שהתארגנו מספר מורים ולקחנו על עצמנו את ההחלטה ללכת לבג"צ למרות העלות הכספית הגבוהה. מדבר פה על אלפי שקלים של כל הורה מכיוון שאנחנו מאמינים בזה מאוד מאוד ולכן, זה לא סתם בית ספר. זה בית בפר שהילדים שלי שלמדו בבית ספר אחר יודעים מה זה ללכת באהבה לבית ספר, זה נושא מאוד חשוב. דבר פה קודם על נושא של 7 השנים שהסיפור הזה נמשך וזה אחת הסיבות לבג"צ מכיוון שזה עינוי דין שאנחנו עוברים עם כל הילדים. לפי התיאוריה הזאת, ב-7 שנים האלה הבית ספר היה צריך להיעלם. זאת אומרת, אם הבעיה הזאת קיימת כבר 7 שנים, למה הוא לא נעלם? הוא לא נעלם כי היו פה בעיות פוליטיות ולא נספר כי כולם יודעים מה קרה באגף החינוך שהורים מסוימים שיש להם ילדים בבית ספר השרון, אומרים להם שילכו ללמוד בבית ספר אחר כי ייסגר, כי ייסגר, כי ייסגר וזאת הסיבה שבית הספר הזה קטן ולכן הנושא של אזורי הרישום הוא לא מדויק, זה דבר ראשון. דבר שני, האזור שלנו הוא האזור בין הראשונים שהתפתחו בעיר הזאת. צפון העיר. אני איש הייטק במקצוע שלי, אני בעל חברת הייטק ויש לי לקוחות באזור התעשייה וכשהם באים ושואלים אותי איך החינוך בכפר סבא שהיה כל כך טוב, אי אפשר להגיד את הדבר הזה היום. מי הלקוחות שיכולים להיכנס לעיר הזאת בעוד כמה שנים ולהגדיל את הארנונה? זה הזוגות הצעירים והאנשים שעובדים בהייטק שיש להם משכורות ומה שמעניין אותם ואני אומר כאחד שחי את העולם הזה, זה החינוך של הילדים שלהם והחוגים ומי שיכניס פה כסף לעירייה בעוד כמה שנים זה יהיו ההורים האלה ולא ההורים במקומות אחרים ולכן, אם רוצים שהעיר הזאת תהיה לה תדמית קדימה ולא שתיראה כמו ראשון ולא כמו משהו אחר, אנחנו צריכים לראות את הדבר הזה. בית ספר השרון ספציפית הוא בית ספר מיוחד. זאת אומרת, אתם יודעים שבבית הספר הזה הוכשרו מורים בהכשרה למתמטיקה. בכל כפר סבא אני לא יודע ואני רק רוצה להגיד לך עוד דבר אחד. עצוב מאוד בעיני דרך אגב, עצוב מאוד

בעיני שאנשים במערכת החינוך, שמנהלים יושבים פה כמו עיטים לטרף על סגירת בית ספר אחר.

יהודה בן-חמו: אני משתדל לשמוע את כל הנוגעים בדבר, אבל במסגרת הקודים המותרים. אריה זכלינסקי: אני רוצה להעלות עוד שתי נקודות. לא דבר פה בכלל בדיון הזה על נכונות של בתי הספר מסביב לקלוט את בית ספר השרון. זאת אומרת, מה המשמעות, כפי שאנחנו הבנו וזה חלק מהסיבות לבג"צ. זאת אומרת, האם שתי כיתות א' ו-ב' ... בבית ספר השרון, תלמידים אחרים ילמדו בבית ספר אחר? זאת אומרת, אין בכלל מוכנות. אם רוצים לסגור את בית הספר, העירייה לא יכולה לסגור וזה חלק מהסיבה לבג"צ. אם רוצים לסגור, שהעירייה תסגור עכשיו ותודיע איך היא סוגרת. העירייה לא יכולה לסגור כי אין לה את האפשרות מבחינת המבנים. זה נקודה אחת.

(דיבורים ברקע)

אריה זכלינסקי: אני ממבין שהחלטה היא די סגורה, לכן בעצם מה שאני מרגיש אני אומר, אז אני אומר את זה מהלב, אבל, כי אני חושב, אנחנו מרגישים כהורים וגם כנציגי ציבור שלא נשקלו הדברים כמו שצריך. זאת אומרת, לא ביקרו בבית הספר, לא מכירים את התרומה של בית הספר הספציפי. יכול להיות שגם בבית ספר ארן. אני מייצג את השרון, לא מייצג את ארן. לא יוצג הנושא בנאמנות. יותר מזה, ואני מתנצל עוד פעם אם אתה תכעס עלי, אבל אני רוצה להגיד, לא, אני אגיד דבר שחורה לי מאוד. יושבים פה אנשים, מפקחות ממשד החינוך ומספרות לנו ש-40 ילדים בכיתה זה לא בסדר, לפי התיאוריה שלי כמהנדס, כאיש ריאלי, יש מה שנקרא "לימיט". אז תגיעו ל-100 ילדים בכיתה. מה הבעיה? זאת אומרת, זה אותו דבר.

(דיבורים ברקע)

אריה זכלינסקי: דבר אחד אני רוצה לשאול את כל מפקחות החינוך. ישנה ועדה שמונתה על ידי שרת החינוך לקבוע את עתיד החינוך, ועדת דברת. המעניין הוא שמי שעומד בראשה הוא מי? הוא לא איש חינוך, הוא איש הייטק. זאת אומרת, למה? זאת אומרת, אותם אנשים שבעצם החינוך הוא פשוט ירד במשך השנים הקרובות והם אלה שאשמים בזה כי הם אנשי החינוך, הם באים

היום ומטיפים לנו ואומרים לנו רבותיי, אין בעיה של 40 ילדים בכיתה, אין בעיה של זה. יפה. זה הכל. תודה רבה.

(דיבורים ברקע)

עופרה דונסקי: אני רוצה, אני כבר מבינה לאיזה כיוון זה בערך ילך, מה שאני מבקשת זה להבא, אני מבינה, עזוב. האב שדיבר מבית ספר השרון בעצם משקף תמונת מצב של צוות מורים שבמשך 7 שנים סוגרים אותו. במשך 7 שנים מחזיקים אותו ככה ועל זה כבר אין, חלב שנשפך כבר אי אפשר לאסוף אותו. לכן הדבר היחיד שאני מבקשת אחרי שדיבר גור, מה שאני מאוד מבקשת, איזה החלטה שלא תיפול, קודם כל שהיא תיפול ושהיא תהיה ברורה. שהעירייה גם תבנה את הצעדים לקראתה. למשל, קודם כל ההחלטה היא שלא סוגרים שנה הבאה אלא שנה לאחר מכן, כך זה נותן רוח ואוויר להמשך הדרך, לתהליך כולו. שיהיה ברור שהרישום צריך להיות מאוד נוקשה מבחינת ועדות ערעורים ומאוד ברור כי אחרת, אם אני הייתי צריכה לרשום את הילדה שלי לכיתה א' בבית ספר שנסגר, זה לא כל כך נעים לראות גן סגור אז גם לא בית ספר ולמורים עצמם צריך לעשות את זה לא בתהליך של גסיסה אלא בתהליך שייסגר, שכל אחד ידע איפה הוא עומד, הם מותשים כבר מהסיפור הזה. גם ההורים, גם המורים והילדים בודאי שהם ... אז אני מבקשת, מה שלא יתקבל שיתקבל בבירור ובצורה שגם יוכלו לעמוד מאחוריה ולא תתחיל דריכה, דיברה על זה סיגל.

טל קוגמן: יש לי שאלה לגבי העניין של סיכון. אני זוכרת את המצגת שדב הראה לנו עוד מועדת החינוך הראשונה שאם אני לא טועה, שני בתי ספר או שלושה מתוך כל בתי הספר של העיר הם לא נמצאים בסיכון. עכשיו, השאלה שלי היא כזאת, האם מספר הילדים שנמצא בבית הספר הוא שקובע אם בית ספר יהיה בסיכון או לא, או מספר הילדים בכיתה? זאת אומרת שאם מספר הילדים בכיתה קובע, מוציא את בית הספר בעצם מהבוץ של הסיכון, הרי שבעצם המגמה שלנו היא במפורש כדי להוציא אותנו מהמצב הזה, להגדיל את מספר הילדים בכיתה. אני רוצה שזה יאמר כאן כי אני זוכרת דב שאתה אמרת את זה ואמרתה את זה בכנות והערכת את זה למרות שבסופו של

דבר זה לא הופיע בפרוטוקול, אני לא יודעת למה. שלא יבואו אלי אחר כך בטענות, הכיתות יגדלו באופן מפורש, שאף אחד לא יבוא אלי בטענות אחרי כן, זאת המגמה ואני רוצה שהדבר יאמר פה שוב שכולנו נדע שזאת המגמה. זאת אומרת, אנחנו לא רק מאחדים בתי ספר, אנחנו מגדילים במפורש את מספר הילדים בכיתה כי זה מה שמשרד החינוך מכוון אותנו לעשות כדי לצאת מהבוץ.

דב רקוביץ : טל, אני אמרתי אז נכון ואני אומר עכשיו נכון. והרמיזה לגבי הפרוטוקול מאוד לא נעימה אבל אני אתעלם מזה, אבל נעזוב את זה. כן טל, נכון מאוד שהתהליך יהיה כזה שהכיתות תגדלנה, כי הרי הבית ספר מקבל "פר" סך הכל לתלמיד. דרך אגב, הוא מקבל מעטפת. הוא יכול לעשות מזה 20 כיתות או שתי כיתות שהוא איכשהו יתמודד איתם. אבל, נאמר עוד דבר וזה כן השמטת. אמרנו גם כן ואת זה אמרה אביבה אם אינני טועה, אם זה כתוב או לא אני לא יודע, שאם יהיה מצב שאנחנו מתקרבים ל-40, אנחנו נעשה הכל כדי לאפשר מעבר של תלמידים מרצון לא מאונס לבית ספר אחר גם פה וגם במקרה השני כדי לאפשר לשחרר את מספר התלמידים. אני לא יכול לחייב את זה, אבל את צודקת ואני לא הולך להגיד שום דבר לא נכון. נכון. מספרי התלמידים בכיתות יגדלו.

(דיבורים ברקע)

ברוך צייש : בכפר סבא החינוך הוא בנשמתנו ולכן אני פותח עם המשפט הזה כי אני רוצה להתייחס לעמדה של טל שגם קודם, מול ספסל של 18 איש הצביעה נגד כי אני חושב שבכפר סבא אפשר לתת לאנשים להתייחס לנושא על פי המצפון. בכפר סבא הנושא של החינוך עומד מעל לכל נושא ולכן אני חושב שיש מקום להתנגדות ויש גם מקום להצבעה של נגד וטוב שכך וטוב שיהיה גם דיון ולמרות זאת

(דיבורים ברקע)

ברוך צייש : ולמרות זאת, למרות שאני חושב שיש מקום להצביע, אני חושב שהנושא הוכן בצורה בלתי רגילה על ידי מחלקת או אגף החינוך. אני חושב שזה כבר השעה ה-14 שאנחנו דנים בכך, אני חושב, אני מציע לכם לקחת את הדברים

כמו שהם. אף אחד עוד לא קם להוציא הורה אחד שיושב במועצה. הורה אחד שיושב במועצה במקרה וזה לא אסון וזה כך יקרה בעוד נושאים אחרים. תאמינו לי, העבודה נעשתה בצורה בלתי רגילה, הושמעו דברים בעד ונגד בוועדת החינוך, אני מציע לראש העיר לקצר, אפילו להספיק עוד לפני השעה 15:11 ולהעלות את זה לדיון. להצבעה, סליחה.

רינה פז: אני, כמו שציינתי קודם גם ההחלטה הזו לגבי בתי הספר היסודיים היא החלטה קשה, אבל מה לעשות? עלינו לקבל. אני מוכרחה לציין שלבית ספר השרון נעשה עוול במשך תקופה מאוד מאוד ארוכה. הכניסו את בית הספר, אני לא יודעת אם זה 7 שנים או 6 שנים, הכניסו את בית הספר לאי ודאות גם של ההורים, גם של המורים וגם של התלמידים. ובנוסף לכך לפני כ-3 שנים פלוס מינוס ניתנה אפשרות להורים הגרים ברחובות שהם אזורי רישום של בית ספר השרון, אם זה רחוב האשל, האקליפטוס ומבצע יונתן, לבחור וחלק גדול מההורים הלכו לבית ספר גורדון ופה נרשמו פחות

(דיבורים ברקע)

רינה פז: וכתוצאה מכך נוצר מצב שבית הספר גם קטן כי פתחו, נתנו את אפשרות הבחירה. אני, לגבי החטיבה המעבר והאיחוד היה ברור. הקירוב הגיאוגרפי, כיתות ז' לא יחולקו בכל החטיבות, כיתה ח' וט' יסיימו ויופי. אני עוד לא הבנתי לגבי התהליך של בתי הספר היסודיים. למשל השרון, כיצד יתנהל התהליך? אם רושמים השנה גם לכיתות א', אני חשבתי בכלל שהשנה לא ירשמו לכיתות א' בבית ספר השרון או בבית ספר ארן, אלא להתחיל את התהליך לפחות זה שהם לא יפגעו בשנה הבאה כשהם יצטרכו לעבור למקום אחר. והבג"צ גם כן הוסיפו דבר כזה כי פשוט חבל. אני לא יודעת אם זה לא מאוחר לעשות, לא, בסדר. אבל היום החלטה ויש לנו זמן עד חודש ספטמבר, אני לא, בדיוק. מכיוון שאם לא הייתה בעיה משפטית אז כן אפשר היה לעשות את זה וחבל. היינו צריכים להתחיל את זה כבר מהשנה. אני מבקשת או שאתה או שמישהו אחר בקווים כלליים יסביר לי איך יבוצע התהליך הזה.

(דיבורים ברקע)

דב רקוביץ: קודם כל ההמלצה שלנו הייתה לא לפתוח השנה כיתות א' בארן ובשרון וההמלצה הזאת לא התקבלה, העירייה החליטה אחרת, יעיד על זה ראש העיר. אני חשבתי שזה לא נכון וראש העיר אמר שבגלל שטענו שצריך להעביר את זה עוד פעם לוועדת החינוך ורצו שיסתיים התהליך אז קטעו את זה. אז זה התשובה הראשונה כי את שואלת מה ההגיון בכך. תשובה שניה, ... אני יכול להגיד שהתהליך לא סגור הרמטית ושתדעי שהתהליך הוא פתוח. יש תוכנית עם טווח מסוים איך לעשות את זה, אבל התהליך הוא לא סגור ולמרות שעופרה מאוד רוצה, זה לא ילך "זבנג" וגמרנו אלא זה יהיה גם פה, זה יהיה תהליך הדרגתי, זה יהיה תהליך בשלבים כאשר בסופו של דבר אנחנו נגיע לאיחוד של בית ספר גולדה ובית ספר השרון ואוסישקין ובית ספר ארן. אני מבקש מכם עוד פעם לא לבקש ממני לעשות דבר, דווקא נראה לי שזה לא יהיה אחראי שעכשיו אני אגיד בדיוק איך תופרים את החליפה, זה לא נכון. זאת אומרת, אני לא יכול להגיד את זה. אני מבקש להגיד שמה שחיה אמרה, חיה מאוסישקין אמרה מאוד מתאים לי ולא נתדברנו מראש איך לדבר. כלומר, יהיה פה תהליך של בית ספר קולט, בית ספר נקלט, יהיה פה תהליך שראש העיר הבטיח פה שיפור מבנים פיזיים, יכול להיות שהוא יוסיף גם כיתה, אני לא רוצה להתחייב בשמו, אבל הוא אמר שהוא יעשה דברים נוספים ואז יחד עם המבנה הפיזי ויחד עם ההחלטה העקרונית איך לעשות את זה, יהיה פה תהליך הדרגתי שזה יוחל. בכל מקרה אם אני מבין נכון ויושבת פה רונית עובדיה והיא תתקן אותי אם לא, בשנה הבאה צריכות להיפתח כיתות א' בארן ואוסישקין. מה יהיה אם יהיה העברות או לא יהיה העברות, אני לא יכול לענות על זה.

(דיבורים ברקע)

בני כברה: לבי עם הורי בית ספר דווקא השרון. ארן פחות, אני לא עסקתי בו, גם לא בדקתי אותו בזמנו. אבל לבי איתם משום שלדעתי נעשה מהלך, רגע, אני אומר לך גם למה. מה אתה רוצה?

(דיבורים ברקע)

בני כברה: אני, תראה, לארן לא היה סיכוי להתקיים. השרון במהלך מתוכנן ונכון היה

ראוי שיתקיים. מה נעשה שלאורך שנים הלכו והצרו את צעדיו ויצרו מעין נקניק שם והנקניק הזה גרם למצב. אבל היום דומני שכבר לא ניתן לתקן את המצב והחלטת הסגירה כנראה עומדת. מפריע לי, לפחות שתי הערות בעניין הזה. האחת, אני רוצה להתייחס לנקודה שנאמרה לגבי תלמידים שירצו לעבור לבית ספר אחר ולא להירשם או לא לעבור לבתי הספר הקולטים, יתאפשר. זאת אומרת, תהיה אפשרות. לא, רגע, אני אגיד את העניין המסוכן כאן. יש פה עניין מסוכן אם בתי הספר לא הולכים כחטיבה אחת, אנחנו עלולים להימצא במצב שלגבי חלק מן התלמידים ואני חושש אגב מן התהליך הזה, אני כבר אומר. אני חושש יותר מן התהליך הזה מאשר למצוא את עצמנו, לקבל החלטה שכולם, כרגע זה אזור גיאוגרפי אחד, אזור אחד שחייבים כולם לעבור לאותו בית ספר וביסודי יש אזורים, יש אזורים, אזורי רישום. אם אני כולל את אזור של בית ספר ארון, מצמיד אותו לבית ספר אוסישקין, זה אומר שכל הילדים שנמצאים בתחום הגיאוגרפי הזה, חייבים לעבור. עכשיו תראו מה יקרה. נניח שחלק מן ההורים ירצו או אולי הייתי אומר ירצו 50% לא להגיע לאוסישקין. מה אז נאמר? את מי נקבל, את מי לא נקבל, למי נאשר, למי לא נאשר? זאת הסכנה הגדולה לדעתי ואז תתחיל פה מסכת של לחצים בעניין הזה שאולי אפילו הייתי אומר לא פעם מידה של איפה ואיפה כלפי שני אנשים שיבקשו לעבור לבית ספר אחר. אני גם אגב לא רואה לגבי השנים הבאות. מה יקרה בשנים הבאות כבר? זאת אומרת, אנחנו בעצם את הנושא, את התחום הגיאוגרפי הזה, אזור הרישום, אנחנו מאבדים כי ילד שירשם מהאזור הגיאוגרפי של בית ספר ארון, זאת אומרת שהוא יוצמד לאוסישקין, לבית ספר אחר, בשנה הבאה אח שלו אולי ירצה אותו דבר וככה אנחנו במצב מסוכן. לדעתי ההחלטה צריכה להיות אחידה לגבי זה. אני לא יודע לגבי הסגירה, לחייב את כולם להירשם באותו בית ספר.

(דיבורים ברקע)

בני כברה: אתה יודע מה? אם זה לא עולה אז אני לא מתייחס. אני מוריד את ההתייחסות שלי. מה הבעיה. אני מציע לשקול פעם נוספת את ההחלטה. שהחלטת הסגירה לא תתחיל בעוד שנה אלא שתתחיל כבר. ההחלטה צריכה

להיות כבר לשנה הבאה ולא מה יקרה בעוד שנה או בעוד שנתיים. אני לא יודע מה יקרה, שוב, אנחנו ממסמסים את ההחלטה הזאת ושוב בית ספר עומד בפני בעיה שהוא ממשיך להתקיים, אבל עם אינפוזיה כל הזמן.

(דיבורים ברקע)

בני כברה: רגע. אתה יכול לקבל החלטת סגירה בכפוף להחלטת בג"צ. מה יקרה, כולם כבר יודעים שבג"צ יכריע בעניין הזה? יכריע בעניין הזה שלא סוגרים?

(דיבורים ברקע)

עמוס גבריאלי: תראו, עם קצת רצון להיסטוריה כדי לראות את הדינמיקה של אזורי

הרישום, שאני עמדתי בראש ועדת החינוך אחד מהדברים

יהודה בן-חמו: עמוס, ברשותך הערה קטנה לגבי הסעיפים הבאים, לגבי סעיף אחד שעל סדר היום, אישור חוזי חכירה אזור התעשייה, אנחנו נהיה חייבים לסיים אותו היום מכיוון שבשבוע הבא יצביעו בבית משפט המחוזי. אז שלא, כי נצטרך אחרי 4 שעות אבל ... תודה.

עמוס גבריאלי: כשעמדתי בראש ועדת החינוך אחד מהנושאים שטיפלתי בהם היה אזור של

גולדה, השרון וגורדון. הנושא של אזורי הרישום שמה שהתחיל כנושא

סימפטומטי ואחרי זה בעצם התרחב ברחבי כפר סבא, ראוי היה בעיני אז

לטיפול פרטני ומה שעשינו אז כינסנו את ועדי ההורים של בתי הספר והגענו

להסדר שאפילו אני זוכר נחתם במשרדי וההסדר הזה קבע שאנחנו רוצים

ליצור שני פרמטרים. אחד, פרמטר הראשון כמה שפחות מספר תלמידים

בכיתה ומשום מה אגף החינוך אז סבר שכמה שפחות תלמידים בכיתה היה

עדיף והדבר השני, בסדר, תן לי לסיים. אולי אני אגיע ל... בסוף. והדבר השני

שסברנו יחד עם אגף החינוך זה שראוי שיהיו לפחות שתי כיתות בשכבה כדי

שיהיה איזשהו איזון חוזר. איזון, שיהיה גם אווירה של בית ספר ולא אווירה

חד כיתתית ולמרבה הפלא במאמץ וזה היה המאמץ, הצלחנו להגיע באותו

אזור רישום למצב שבו בשנה אחת בלבד בשלושת בתי הספר הייתה עדנה.

לצערי שנה לאחר מכן זה כבר לא קרה. אולי מחמת זה שכבר לא הייתי יושב

ראש ועדת החינוך, זה מתמאה קטנה, אבל אני מוכרח להגיד לך דב, אני

מוכרח להגיד לך שזה עשה לי טוב כי זה היה התמודדות במסגרת מצב קיים,

התמודדות אופטימיסטית. זאת אומרת, זה היה ברצון שאנחנו נקבע את סדרי העדיפות, לא כולם יקבלו את הכל, אבל אנחנו נקבע פרמטרים שהם קו אדום ואיתם נמשיך הלאה. זה היה נכון אז. מה שהשתנה באמת וזה שינה לחלוטין את המצב זה העניין של התקצוב הבן ספרי. על זה אי אפשר. עכשיו, בישיבה האחרונה, למען הסדר הטוב, שהייתה במועצה הקודמת, באמת לא היה ידוע אם דו"ח שושני יחול על בתי הספר היסודיים או לא. לא היה ידוע אם כן או לא, היה דיון. בדיעבד הסתבר שטעינו וכנראה החינוך לא חשוב למדינת ישראל כמו דברים אחרים וזו המסקנה אגב הבלתי, עכשיו, המסקנה אם כך היא שמהו בהחלט מהותי השתנה מאז הסיפור הזה עם אזורי הרישום ואני נוטה, לצערי באמת, כי אני אומר לך, אין נושא שמדיר שינה מעיני מאשר נושא החינוך. זה דבר שאי אפשר אפילו להבין את המשמעות. אני לא יודע אם כולם מבינים ואני פה שואל את השאלות בהמשך לעניין הזה. היום אני יותר מתחבר לעובדה שלא ניתן לשנות את אזורי הרישום. אני יודע את זה כאחד שעסק בזה הרבה שנים ואני כן מכיר את השרון ואת גולדה וגם את גורדון, גם מביקורים. סליחה?

(דיבורים ברקע)

עמוס גבריאללי: ואני רוצה לומר שבעניין הזה יש דברים שאני לא קיבלתי עליהם תשובה וזה חייב להגיע עכשיו. אין לחכות. אומר שלמה גור, הוא מתאר מצב שאנחנו נצטרך לתת טיפול של השרות הפסיכולוגי החינוכי, מוגבר, מאומץ, עם צוותים, עם תכניות, עם רעיונות. למיטב זכרוני וזכרוני טוב. לשרות הפסיכולוגי החינוכי אין שעות לעשות את מה שהוא צריך לעשות גם היום ואני אומר לך שגם נושא האינטליגנציה הנפשית ועוד נושאים אחרים שהם נושאים אקוטיים, עד היום הם צריכים תקנים בכל מקום כמה שיותר וחיים בצניעות רבה. גם הפסיכולוגים העובדים. השאלה אם באמת זה לא איזה משהו אוטופי, האם השרות הפסיכולוגי החינוכי בכפר סבא יוכל להתארגן מבחינת שעות, אליעזר אתה מפריע לי, שעות, תקנים וכל הדברים האחרים כדי לעמוד באמת במציאות כל כך קשה כי אני אפילו לא מדמה בדעתי ילדים שילמדו בכיתה ח' כשאינן כיתה ז', סליחה. ילדים שילמדו בכיתה ה' או

בכיתה ד' כשאין מתחתיים כיתות, זה מציאות איומה. אתה בעצם נמצא בבית ספר שהוא לא בית ספר ואני אומר, דב, אני שואל, זה באמת ובתמים, היום אנחנו כבר יודעים, מחייב מחייב הקצאת משאבים, מחייב תוכנית מוגדרת. אם זה לא יקרה, זה לא יכול להיות. דבר נוסף, כולם מדברים פה על שינויים מבניים. לא יודע כמה מחברי המועצה ביקרו בבית ספר גולדה שהוא בית ספר נפלא. אבל בית ספר גולדה הוא בית ספר ישן והמסדרונות בו הם מסדרונות קטנים וצרים והחדרים בו לא מותאמים לטכניקות חינוכיות עדכניות. הוא לא סורקיס והוא לא אופירה נבון ואני אומר לכם שבית ספר גולדה, המונח התאמה מעורר בי גיחוך. זה לא התאמה, זה הריסה ובנייה מחדש. אין אפשרות להתאים את גולדה, כדי לענות על צרכים של גולדה, מקל וחומר אין אפשרות להתאים אותו לענות על צרכים של שני בתי ספר. זאת אומרת, גם אם לבי נוטה לכיוון והוא נוטה, אין חוכמות. אני מתחבר לרעיון שצריך לסגור בתי ספר כי זה נכון פדגוגית, כלכלית, שעות, לא יודע מה. אבל תבינו. אנחנו פה משחקים באש. אין לנו את בית ספר גולדה מוכן לקלוט ורינה היום מדברת על אולי שעות, אבל יודעת בליבה שהיא תצטרך על שעות נוספות אולי ועל מצב של תגבור כי יהיו יותר תלמידים והצוות יהיה טיפה יותר גדול, אבל דה פקטו היא צריכה תנאים, תקרא להם מכניים, תנאים אכסונים, פיזיים. לא יהיו לה. לא יהיו לה ואני אומר לכם שלא יהיו לה מכיוון שהמועצה הזו לא תייצר אותם בשנה הבאה, לא תייצר אותם בעוד שנתיים כי המקרה הטוב עם תוכנית הבראה מצוינת ואני סומך שתהיה תוכנית הבראה, זה לא יקרה בשנים הקרובות. עכשיו, אנחנו הולכים להחליט על החלטה כזו שאין לנו היום את היכולת, באמת, לספק סגירה בסדר. שכנעת, באמת, שוכנעתי שצריך לסגור. אבל מה עושים הלאה? סגרנו. אנחנו לא מסוגלים לקלוט אותם לא בגולדה ולא בגורדון ששיפצו אותו לפני 3 שנים.

יהודה בן-חמו: פסק זמן מתודי, הצבעה על מי בעד להמשיך את הישיבה מעבר ל-4 שעות?
(דיבורים ברקע)

עמוס גבריאלי: הדבר הבא. כמה מורים יצטרכו לעבור לגולדה או להתווסף לגולדה כדי

להצדיק את הטיפול בכיתות הנוספות שיש בעצם, שזה לא שמעתי. כמה מורים, מאיפה הם יגיעו? כדי שיצדיק את הטיפול בתלמידים הנוספים שיגיעו לגולדה.

דב רקוביץ: רק תרשה לי, אתה אומר המון דברים ואני רוצה רגע לשים מספרים על השולחן.

עמוס גבריאלי: אבל תרשום את זה. אחרי זה נעשה את זה אחד אחרי השני כי יש לי דב רקוביץ: אבל אתה מבסס עובדות שהן לא קיימות מבחינת מספרים. בסך הכל נתתי לכם דף עמדה והראיתי מה קורה לאחר האיחוד בין השרון לגולדה. גולדה בנויה ל-3 כיתות פיזיות בשכבה והיא מתפקדת היטב. הייתי שם בבית ספר יום שלם. יום משפחה נפלא והיא מתפקדת שם ב-3 כיתות בשכבה חוץ משכבת גיל אחת בעייתית שבה עשויים להיות 4 כיתות ולכן אני אמרת שהתהליך יהיה יותר ארוך. בסופו של דבר יגיע מצב שבו תהיינה 3 כיתות בשכבה ולזה היא בנויה. כלומר, אין תהליך, אנחנו לא, גולדה לא הולכת לקראת מבחינה דמוגרפית להיות 4 כיתות ואת ה-4 כיתות צריך להכניס ל-3. כרגע מה שקורה בפועל מבחינת האיחוד ואביבה, אני אומר בעל פה, אולי אני עייף אז אם אני טועה במשהו מהר תגידי לי אם אני טועה. נדמה לי שחוץ משכבה אחת, כל השכבות שתהיינה כולן, מדבר ב-3 כיתות פיזיות וזה בדיוק מה שיש היום לגולדה. אני מסכים איתך, נכון. חוץ מד' הנוכחית. זו היחידה שתהיה ו' בעוד שנתיים ואז התהליך יסתיים. אני כן מסכים איתך שבמצב שיש יותר תלמידים, צריך, צריכה העירייה לעשות מעשה ולחשוב איך להיטיב את התנאים הפיזיים של המקום. אני מאוד מסכים. אני לא רוצה להתחייב לשום דבר, אני רק אומר שמבחינה מספרית כמו שטל אמרה קודם ואני לא בורח מזה. אני חוזר עוד פעם, נכון שהכיתות תהיינה יותר צפופות, אבל מדבר חוץ מבשכבת גיל אחת בסביבות 3 כיתות בשכבה וזה רציתי רק לציין.

(דיבורים ברקע)

עמוס גבריאלי: לא דיברתי על מספר תלמידים בכיתה כי אני מכיר את המספרים וברור לי שהדבר הזה ייתן איזשהו מקום, לא יפתור את הבעיות בגולדה. השאלה היא

מבנית. אתה אומר בעצם שמבנית אין בכלל בעיה.

דב רקוביץ: לא בבת אחת. אני חוזר ואומר. זה תהליך מדורג, לא בבת אחת. נדמה לי שבסופו של דבר, נדמה לי שזה יהיה אפשרי. אני אומר עוד פעם, תפקיד העירייה יהיה ואנחנו נעשה את זה. אני עשיתי סיור עם ראש העיר בבית ספר אוסישקין. נכנסנו כיתה כיתה, הסתכלנו, ראינו. ראש העיר בא ואמר לחיה מה הוא חושב שהוא יוכל לעשות, מה ההצעה שלו. אותו דבר יעשה גם בבית ספר גולדה. כלומר, זה לא סתם שאנחנו לא מודעים לתהליך שצריך להיות, מודעים לזה, אבל אני אומר עדיין שמבחינת מספרי ילדים כי דיברת על פרזודורים וכולי עדיין מבחינת מספרי ילדים ה-3 כיתות האלה הן לא 3 כיתות אפילו מלאות. יחד. השרון וגולדה יחד, תסתכלי רגע אביבה ותגידי חוץ מכיתות ד' בכל שכבת גיל כמה ילדים יש?

(דיבורים ברקע)

יהודה בן-חמו: סליחה, הבעיה היחידה שתהיה למשל בית ספר אוסישקין הוא היה במבנה המקורי שלו ל-8 שנים אז הכיתות שהתפנו לקחו אותם כחדרי ספח, חדרי מקצועות וכן הלאה. חלק מהחדרים האלה ובצער רב לכולנו יצטרכו להתבטל. אבל היה לוקסוס יותר מדי גדול בקטע של כיתות גדולות ל-6,7 תלמידים למקצועות מיוחדים וכל זה. לכן שם תהיה בעיה. במקרים האלה אנחנו הולכים ובודקים פיזית גם בגולדה. אני לא הייתי בגולדה, אבל אני מניח שזה אותו דבר. ולכן אנחנו בפיזי צריכים ללכת בעיניים לראות ומה צריכים לעזור להם.

עמוס גבריאלי: דב, אני למד מזה וזה מבחינתי, אני אומר את זה גם לפרוטוקול שלמרות שאין פה תוכנית מובהקת של שלב אחרי שלב, אגף החינוך בעצם מאורגן היטב להתמודד עם הבעיות שיווצרו אחרי שאנחנו סוגרים את בתי הספר. יהודה בן-חמו: למה אתה אומר את זה? יש תוכנית, כמו שאייל אומר תמיד, אין פרזנטציה כרגע של תכנית

עמוס גבריאלי: ההפך, אני אומר את זה. אבל מה? אני רוצה לומר דבר אחד לשולחן הזה ושיהיה ברור. בית ספר השרון, אני תיארתי את העוול שנגרם לו בשנה שעברה בסיפור על תעלת סואץ. אני אמרתי אז שכשנאצר רצה את תעלת

סואץ שבבעלות החברה האנגלו צרפתית אמרו לו אי אפשר, זה חברה זרה. אז הוא אמר אין בעיה, אני אפקיע אותה. יום אחרי שהוא אמר שיפקיעו אותה המניות ירדו ואז הוא קנה אותה באפס. כן, ילאים אותה. הדוגמא הזאת היא קלאסית להשרון כי אנחנו בעצם יצרנו את התנאים לקביעת הקריטריון לסגירה. עכשיו, אני בקטע הזה מרגיש רע מאוד. זה שהיום אין ברירה כי רוצים ל... את בתי הספר, אבל זה רע.

(דיבורים ברקע)

עמוס גבריאלי: אני אומר שכשחרב הסגירה מונחת על בית ספר במשך שנה אחר שנה, לא יעזור שום דבר. כשישנה בחירה בין בית ספר אחד לבית ספר אחר הורים יבחרו בית ספר שאין עליו חרב סגירה. הרעיון שהשרון עומד להיסגר או עתיד להיסגר יצר מלכתחילה את המבנה הקטן שלו מבחינת התלמידים ללא קשר לתכניות החינוכיות שבו, ללא קשר לעובדה שהוא בית ספר מצוין ואני הייתי עד. באמת, מעולה. לא רק הוא. לכן אני אומר דב, לכן אני אומר שהתהליך הזה היה לקוי, פסול ומעבר לזה תראה, ולמה אני אומר את זה עכשיו? כי מה שהיה היה. מה אני יכול לעשות חוץ מלהצטער על זה? הצטערתי שנה שעברה, אני מצטער גם השנה. אני אומר אבל ואני יודע שבני כברה חברי המאוד יקר אולי יקפוץ עכשיו. אם ישנה התבוננות רצינית של ועדת החינוך על כל החינוך בכפר סבא, אסור שענייכם תפסחנה על אורט שאנחנו מסבסדים חלק ממנו היום על בית ספר שהוא חלקי, אסור שענייכם תפסח על שילה, אסור שענייכם תפסח על עציון, אסור, זה הכל שייך לדיון בוקי, כי אם אנחנו רוצים להעמיד את הכל, הכל יעמוד.

(דיבורים ברקע)

עמוס גבריאלי: דב, אם ההחלטה היום היא כזו, אין ממנה דרך חזרה. תן לי רגע. ברגע שהוצאת את החרב החוצה, אותם קריטריונים יחולו על כל בתי הספר בכפר סבא ואנחנו נעמוד על זה שכל בית ספר שחל בקריטריונים האלה ייסגר מאותם טעמים בדיוק.

גיא בן גל: תראו, לפחות לי, עד כמה שזה נשמע גורף להגיד, אין לי צל של ספק שהליך הפירוק והמיזוג של בתי הספר היסודיים הוא ללא ספק מורכב, הרבה יותר

מסובך לביצוע מחטיבות הביניים ולו בגלל הסיבה שמדבר ... ולא בבית ספר עם 3 שכבות. אני חושב שחלקנו קצת מתבלבלים בין המה והאיך. על המה אני חושב שרובנו כבר מסכימים שהליך הסגירה הוא בלתי נמנע. על האיך אנחנו יכולים פה לדון לא 4 שעות אלא 400 שעות ויכול להיות שעדיין לא נגיע אל עמק השווה ותמיד יעלה פה מומחה אחר שעולה על קודמו שיתן נוסחה טובה יותר, אבל אני רוצה שוב להזכיר לחברי המועצה, לאלה שמעורים יותר ולאלה שמעורים פחות כולל יושבי ראש ועדה לשעבר, כולל מנהלי מוסדות חינוכיים בהווה ובעבר. אנחנו עדיין צריכים לזכור שהתפקיד שלנו כחברי מועצת עיר הוא תפקיד שניזון בצורה רבה ממה שהדרג המקצועי מייעץ לנו לעשות וגם אם אנחנו לא תמיד נסכים למה שהוא אומר, אנחנו צריכים לקחת בחשבון את שיקול הדעת המקצועי ואת ההמלצות שהוא מביא בפנינו ואין ספק שצריכה להימצא פה נוסחה ששומרת על איזון מאוד מאוד עדין בין מצד אחד רצון לא בבת אחת לעשות צעדים קיצוניים ומהירים מדי ומצד שני אף אחד לא רוצה ללמוד בבית ספר גוסס שזה על משקל הפוך של בית ספר צומח, הדוגמא שנתת, עמוס. אין לי דרך אחרת להגדיר את זה. אבל מאחר ואני מאמין שרובנו השתכנענו שהתהליך הוא באמת בלתי נמנע ומאחר ואני חושב שהאבחנה הזאת של בין המה והאיך, הרי אי אפשר לבוא ולצפות כאן מדב, מוכשר ככל שיהיה ואני אומר שהוא אכן מוכשר בתפקידו ועשה עבודה הכי טובה שהוא רק יכול בניסיון להציג לנו חברי המועצה, אלו שמעורים פחות בפרטים, לבוא ולתת לנו ברמת הנימים והרומילים וספציפית ככל שניתן איך בדיוק הולך להתבצע התהליך. אני כן חושב שהתפקיד שלנו כחברי מועצה ואני מדבר בעיקר על חברי ועדת החינוך, אבל גם על מליאת מועצת העיר, הוא בבקרה על התהליך הזה וכל אחד יתעניין כמה שהוא מוצא לנכון. יש לנו פה המון אנשים שהם לא הולכים לאיבוד מחר בבוקר גם אם יתקבלו פה החלטות קשות. הם ימשיכו להיות מעורבים בתהליך, יכול להיות שהאינטרס הכולל הופך לאינטרס קולקטיבי כי אם עד עכשיו נחלקנו לבין אלה שבעד הסגירה לבין אלה שנגד, אם תתקבל החלטה סופית על סגירת בתי הספר, אני מאמין שכולנו משתייכים לאיזשהו מכנה משותף

מינימלי, קולקטיבי שהאינטרס שלו לעשות את התהליך הזה מה שיותר טוב בכמה שפחות זמן תוך פגיעה מינימלית ככל שניתן. אני אישית התרשמתי שיש לעיריית כפר סבא, היא התברכה במחלקה מקצועית שיש לה את הכלים. אין ספק שהיא תצטרך לקבל את העזרה והגיבוי של ראש העיר ושל המועצה במונחים של התקציבים שיעמדו לרשותה והכספים שייחסכו מההליך של המיזוג לא יספיקו, יהודה כדי לעשות כל מה שאנחנו רוצים לעשות, לא יספיקו חד משמעית. אייל מהנהן, הוא יודע משהו על מספרים ועל כלכלה יותר מאחרים, במיוחד בגלל שהוא הוביל את הנושא הזה של הרפורמה. אנחנו נצטרך להוביל מהלכים אחרים של קיצוץ שאולי לא קשורים במישרין לחינוך ולשאוב מהם כספים כדי לקדם את התהליכים האלה, אז אני מציע שוב לסיכום להזכיר לכל החברים, אנחנו צריכים להתחשב במה שהדרג המקצועי ממליץ, אנחנו לא יכולים להתמקד ברמת פרטי הפרטים, בשביל זה נועדה ועדת החינוך העירונית, לא כדי לקיים דיון של 6 שעות במועצת העיר אחרי שועדת החינוך קיימה דיון כזה, לדעתי שמשחזר כמעט אחד לאחד. חבר מועצה שלא חבר בועדה ורוצה לעמוד על הפרטים מוזמן לבוא להשתתף בועדה הזו ובדיוניה.

אבינועם גרנות: מספר תגובות קצרות, אני מאוד מעריך כמו שאמרתי את מה שקורה בהשרון ובארן, אבל אסור לשכוח, בוא לא נשכח, יש לנו מספר, הרבה בתי ספר טובים ואני, מאוד חשוב כל פעם להזכיר את זה למרות שזה לא הדיון. נכחתי גם לפני שבועיים בערב בבית ספר גולדה שאמר לי בעצם הכל על בית הספר. התגייסות של תלמידים לבת מצווה של תלמידות מהפנימייה שלומדות שם וחוויתי לאחרונה כמה חוויות בבית ספר ברנר ובהחלט יש על מה להתגאות אז אני אומר, נכון שנסגרים שני בתי ספר טובים, אבל הולכים להיווצר או נותרים או ישנם עם זכות קיום בתי ספר לא טובים פחות, זה אחד. שתיים, בהמשך או בהדגשה למה שאמר עמוס. אנחנו יהודה, צריכים לנצל את התהליך הזה לשדרוג שני המבנים האלה, אבל בגדול. גם אם זה לא ייגמר בשנה אחת. זאת אומרת, שנה אחת זה כדי להיערך לקליטת התלמידים, אבל בכל מקרה הרבה מאוד בתי ספר בכפר סבא וזה חלק

מההמלצות של ועדת החינוך שיהיו בעתיד גם, בדיונים הבאים, צריכים לעבור שדרוג רציני גם מבחינה פיזית. בואו ננצל את האיחוד הזה או הסגירה הזאת לשדרוג שני המבנים האלה, אבל ברמה גבוהה. הם צריכים להיות הראשונים בתור חוץ מחטיבת אלון שפה הבעיה היא פחות חמורה. זה הערה שניה. מישהו פה אמר, אני לא זוכר מי שדברת עוד יכול להגיד את ההפך, אני מודיע לכם, בעצם אני לא יכול להודיע כי לא ראינו את דו"ח דברת. אני סבור שדברת בדו"ח שלו רק יחזק את המהלכים שאנחנו עושים פה הערב ולא ילך בכיוונים אחרים. אני לא יכול להבטיח את זה כי אף אחד מאיתנו לא ראה את דו"ח דברת. כשאמרנו זאת הערה ודב ואני נמצאים פה בויכוח מסוים. זה שהכיתות יגדלו זה בטוח. אני מהנקודת המבט שלי ומנקודת ההשפעה שתהיה לי ככל שתהיה, אני לא ארצה להגיע לכיתות של 40 תלמידים. נקודה. איך נעשה את זה? מה נעשה את זה? נלחץ על מנהלת המחוז, על מנכ"לית משרד החינוך לתת שעות. סליחה? על התקציב של עיריית כפר סבא. אני כן, סליחה רגע. אני כן בעד שחלק מהתלמידים יעברו לבתי ספר אחרים אם הם רוצים. למה לא לתת להם? זה יבטיח לנו שלא יהיו כיתות של 40. אני, מהנקודה שלי, אני בעד כיתות של 35, 36, זה בסדר. אני מהנקודת ראות שלי אעשה הכל שלא יהיו כיתות של 40. אני מודיע את זה פה, זה לא חלק מהחלטה, אני לא יכול להתחייב. כשאומרים כיתה גדולה, השאלה למה מתכוונים? האם מתכוונים ל-36 או ל-40?

(דיבורים ברקע)

אבינועם גרנות: אז אני אומר. אגף החינוך עם המנהלות יבנה את זה כמו שצריך. אם לא תהיה ברירה יכול להיות שתהיה כיתה של 40. אבל מהנקודה שלנו אנחנו נעשה בזמן התהליך הכל כדי שלא יהיו כיתות של 40, אבל הן יהיו יותר גדולות מהכיתות של היום זה בטוח. עד כאן.

טל קוגמן: למרות השעה המאוחרת אני מוכרחה לומר כמה מילים כדי לצאת ידי חובה. אני חושבת שבדיון הזה לא בא לידי ביטוי מספיק היכולות והחשיבות של בתי ספר קטנים ולכן אני מוכרחה להשלים את הפער הזה. יש עבודה חינוכית שנעשית בבתי ספר קטנים שהיא לא יכולה להיעשות בבתי ספר גדולים. בתי

ספר קטנים מונעים ניכור של תלמידים. הרבה דברים שבבתי ספר גדולים וכבדים יוצרים כל מני בעיות שצריך להזמין גורמים חיצוניים נפתרים בבתי ספר קטנים. לדבר הזה יש ערך כלכלי אם אתם רוצים רק את הערך הכלכלי. יש לו כמובן גם ערך חינוכי, אבל יש לו גם, הוא גם מתורגם כלכלית והדבר הזה לא עלה בכלל על השולחן הזה ואני מצרה על העניין הזה. דבר שני, יש תהליכים ארציים ונכון, מובילים אותנו לקראת משהו, השאלה רק אם מובילים אותנו לקראת הדבר הנכון ואני חושבת שהמקום של הרשות המקומית לשאול את השאלה הזאת ולשמוע כל הזמן שוב ושוב, אבל זה מה שמשרד החינוך מוביל, אבל זה מה שמובילים אותנו, לא דווקא זה התהליכים הנכונים ויכול להיות שלא עוד זמן רב יתעורר מישהו ויגיד רגע, סליחה, לאן הלכנו? ואני יכולה לתת דוגמא. למשל, בנושא של האינטגרציה ויצירת חטיבות ביניים היו שתי עיריות שזה רמת גן וגבעתיים שעמדו על הרגליים האחוריות ולא הלכו בתהליך הזה והיום הם הרוויחו והיום כולנו אומרים רגע, זאת הייתה טעות, אבל כבר לחזור אחורה זה בלתי אפשרי. אני אומרת, אני לא חיה כאן באיזשהו ניתוק מהמציאות. יש מציאות, אבל אני אומרת

(דיבורים ברקע)

דב רקוביץ: טל, אותה הערה שעמוס אמר לי קודם. הוא רצה שנהיה מדעיים ואמרו לי פה לגבי זה אז אני רוצה לומר שיש חטיבות שמאוד מוצלחות, יש חטיבות שלא מוצלחות. נכון שבמשרד החינוך, נכון. במשרד מדבר על שיהיה מעבר אחד ושהעירייה ...

טל קוגמן: אני נתתי דוגמא שרשות מקומית לקחה על עצמה החלטה שהיא לטובת התושבים שלה ובסופו של דבר היא ניצחה והיום אנחנו יודעים, אנחנו מכירים את מערכות החינוך גם ברמת גן

דב רקוביץ: רמת גן לא הוכיחה שבגלל זה ההישגים הלימודיים שלה נעשו יותר טובים. גבעתיים זה לא דוגמא כי הסוציו אקונומי שלה יותר גבוה משל רעננה אז רמת גן לא דוגמא טובה.

טל קוגמן: אני לא רוצה להתווכח על זה, אני מתווכחת על עצם הנקודה שיש פה עירייה

שלקחה מעשה, עשתה מעשה ואפשר להתווכח על התוצאות. ואני אומרת אותו דבר. אז בסדר. לפעמים אתה נשאר במקום ואתה מרוויח. לא תמיד לאן שמובילים אותנו זה המקום הנכון. אנחנו מכירים את זה גם מתחומים אחרים. אם היינו הולכים אחרי מה שמדיניות הרווחה של מדינת ישראל אז אנשים היו מתים ברחובות, אז מה? אז אנחנו צריכים ללכת אחרי זה? לא כל דבר צריך ללכת. צריך לשקול, יש לנו את המנדט לשקול ואני מאוד מצטערת שכאן האווירה היא של ככה נעשה ונשמע.

אני לא טוענת שהתנאי המספיק לבית ספר שהוא יהיה טוב זה שהוא יהיה קטן, אבל אני אומרת שזה אחד התנאים החשובים לכך שתלמיד ירגיש חלק ממשוה ואגב, אנחנו לא דיברנו על נושא נוסף שזה חשוב לא פחות, זה שבת ספר הוא חלק מקהילה, מה שניסה ... בית ספר הוא חלק מושרש בתוך קהילה והסגירה של הבית ספר היא לא סגירה רק של בית הספר, היא סגירה גם של מוסד ששייך לקהילה ולצדדי הרב לדברים האלו לא ניתן ביטוי.

(דיבורים ברקע)

אייל יוניאן: אני בקצרה כי אנשים כבר עייפים. אני לא חושב שעיריית כפר סבא לוקחת היום החלטה, אני חושב שאפרופו התהליך, תמיד אפשר לעשות דברים טוב יותר. אני חושב שהתהליך כאן היה תהליך של בדיקה, די אם נזכיר שבעיריות אחרות כמו הרצליה ראש העיר לקח החלטה לבד כי זה בסמכותו וכאן נעשה תהליך מול, כמובן שאפשר היה לשפר אותו. אני מקבל את הטענות שכאלה ואחרות שאחרי שהתהליך נעשה אם היו רוצים לעשות מחטף או תהליך חפיפניקי, היו לוקחים אותו, עושים אותו עד סוף ינואר לקראת שנת הלימודים הזו ובכל זאת נתנו זמן. אני לא חושב שהיום בדיון הזה כפי שהוא מתמצה פה כרגע ההחלטה היא החלטה שמישהו כופה עלינו, בכלל לא. אני חושב שחושבים, בודקים, יש תמיד את הנסיבות ואת העובדות ואי אפשר להתעלם מהן ובעובדות ובנסיבות הקיימות זה לא שמישהו כופה עלי לסגור בתי ספר. אני גם חושב שההעצמה, בעברית נקרא לזה, של הבית ספר המאוחד, אם יש היום שתי כיתות בשכבה ויהיו 3 כיתות בשכבה, זה לא כצעקתה. אני פשוט חושב שזה לקחת משהו ממערב למזרח וזה לא שם. זה

אולי צפון מערב, אבל זה לא במזרח. 2 כיתות בשכבה, להפוך את הבית ספר המאוחד ל-3 כיתות בשכבה, רבותיי, בכל זאת.

(דיבורים ברקע)

אייל יוניאן : ויש שכבות שבבית ספר המאוחד יהיה פחות תלמידים מהכיתות הקיימות ויש אכן רוב הכיתות שהן גדלות ולא כולם זה 40 יש 35, יש 36, 37, צריך להסתכל על המספרים. יחד עם זאת אני מצטרף גם למה שאת אומרת ואני מצטרף למה שאבינועם אמר. זו לא ההחלטה כרגע וזה לא על הפרק, אבל בשנה וחצי, שנה ושמונה ואני מבין מדב ותקן אותי אם אני טועה, שאם מחר עיריית כפר סבא מגיעה עם תקציב לבינוי כדי לבנות כיתות נוספות גם באוסישקין וגם בגולדה המאוחד, יש את היכולת לבנות עוד כיתות אם אני מבין נכון ולכן לדעתי, אני בהחלט אומר לא ברמת החלטה. אני מצטרף למה שאבינועם אומר. צריך לעשות, אני לא מתחייב, אני חושב שזה צריך להיות הקו כמדיניות, כאסטרטגיה של מועצה שמתווה מדיניות. אני בהחלט חושב שצריך לשאוף לא לשפוך את התינוק עם המים ולהגיע לכיתות של לא יותר מ-35 תלמידים בייחוד ביסודיים ובטח ובטח בכיתות היותר צעירות. אני באמת חושב שהפלטפורמה הנוכחית מדברת על 3 כיתות בשכבה ואם נוכל להגיע למצב, הדבר הזה צריך להיעשות בשני מישורים. א' במישור של ניווד התלמידים לכיתות האלפים החדשות, אני באמת מאמין שאפשר לעשות את זה ולא לפתוח כיתות של יותר מ-35 ילד כמדיניות. אולי זה לא יכול להיות מחר בבוקר ואם צריך בטווח הקצר, אני מאמין שעיריית כפר סבא, אני אומר את זה עוד פעם. זוהי עמדתי ואני בהחלט מאמין ואני אומר את זה עוד פעם, אני חוזר להתחלה. אם עיריית כפר סבא לא תדע לצאת מהמצב הכלכלי שלה, כל ההחלטות האלה לא רלוונטיות, לא יהיו פה יותר צעירים, העיר הזאת תגיע לתהום. לכן אני מאמין שהיא כן תעבור ואני כן מאמין שיהיו יכולות כלכליות כאלה שאפשר יהיה להביא ולקחת החלטה חינוכית אסטרטגית ולבוא להגיב על אף האיחוד לא יהיו יותר מ-35 ילדים בכל כיתה. אני מצטרף לאבינועם בנושא הזה.

אהרון זיינדברג : כחבר מועצה חדש, אני קודם כל רוצה באמת להחמיא למועצה על הדיונים

כי הייתי גם בועדת החינוך ואני חושב שאבינועם עשה, בייחוד בדיון הקודם שהיה דיון מאוד סוער והצליח לתת אפשרות לכולם להתבטא ולנסות לנווט את העניין לכלל הסכמה שבסך הכל היא החלטה לא נוחה, אבל במציאות שקיימת היום, נדמה לי שהיא מאוד נכונה. קודם כל הגודל במקרה הזה הוא לא גודל קיצוני, הוא גודל סביר שמאפשר גמישות למערכת. בתוך 4 שנים למערכות אם הן תישארנה כפי שהן היום מבחינת התקצוב היורד ומה שנקרא השוואה של הטבלאות, יגיעו למצב שהמערכות האלה, בתי הספר לא יוכלו לתפקד. לכן אתה פשוט מנצל את הזמן שעומד לרשותך בתקציב העודף, תקציב ההשלמה הזה שאתה מקבל כדי להתארגן נכון והעירייה עשתה את הדבר הנכון. היא מתארגנת בנינוחות לקראת דבר שהוא משברי כי אין שום דרך אחרת כעת לצאת ממנו. עכשיו, מה לעשות? אנחנו נמצאים במציאות שבה מערכת החינוך מושפעת מהמצב הכלכלי, אנחנו לא חיים בואקום. לכן אי אפשר לבוא ולומר

(דיבורים ברקע)

אהרון זיידנברג: אז זה דבר שכדאי לקחת אותו בחשבון. דבר שני, אנחנו כל הזמן מדברים על בעיית גודל והייתי אומר הקשר שקיים כאילו בין גודל לבין אקלים ולבין שאלה של הישגים. כדי לשנות ועוד מיכה חן במחקרים שלו קבע עוד בשנות ה-70 שבעצם כדי להגיע לשינוי משמעותי, את צריכה יותר מאשר לקצץ בחצי את גודל הכיתה. אם אנחנו ניקח את התפיסה של ה-40 תלמידים בכיתה כמו שפעם היה בזמננו, 42 כשמיכה עשה את הניתוח, הוא דיבר על 255 תלמידים שממספר כזה הגודל מתחיל להיות משמעותי מבחינת השינוי. זאת אומרת, אנחנו בכלל לא נמצאים בניתוחים שאנחנו מדברים עליהם באותו פרמטר שבאמת אם זה יהיה בין 30 ל-35 שזה ישנה מבחינת יכולת ההישגים. זה משנה לאווירה, לאקלים, אבל אקלים הוא לא רק פונקציה של הגודל, הוא פונקציה של אווירה של בית ספר ועוד דברים נוספים. לכן אני אומר, אנחנו פה ננעלנו יותר מדי לפינה שהיא הרבה פחות חשובה. החשיבות היא האווירה של בית הספר, זה התמיכה של הסביבה שהוא מקבל, המעורבות של ההורים, שאלת התחושה של הקהילה שיש לבית הספר, נכון. ולדברים האלה אני מניח

שהאגף עם דב יטפל. נדמה לי שאחד הדברים שכדאי לחשוב עליו דב, זה קודם כל להפיץ להורים את כל התהליכים. זאת אומרת שהדברים לא יפלו, אלא שהם מה שנקרא ידעו את כל הנוגעים בדבר בצורה פתוחה וגלויה, מה שיותר מהר עם יכולת של כל הפרטנרים שנוגעים לעניין שיוכלו להגיב ולהעלות השגות וכך הלאה. עכשיו, בנושא הזה התהליך המשתף גם מבחינת הקהילה, לא רק המורים והילדים, אלא כל הקהילה, הוא אלמנט לדעתי מאוד מאוד חשוב כדי להוציא חלק מהמתחים והנקודה האחרונה, העירייה באמת צריכה לחשוב מה היא עושה כדי להביא א' צורה של עזרה למורים במערכות הקיימות ופה זרק עמוס ככה בחצי התבדחות, סייעות. ואני מאוד שמח משום שהדוגמא שאני ראיתי לפני כ-10 שנים באנגליה נכנסתי לבקר בבית ספר והיו 18 ילד בכיתה והיו שתי מורות ואני שאלתי, איך אתם עושים, כיצד אתם עושים דבר כזה? אז הם אמרו, הילודה ירדה, למורים יש קביעות, לא היה מה לעשות, שמנו 2 מורות בכיתה. אז זהו. אז יש עוד קומה גם לרעיון

(דיבורים ברקע)

יהודה בן-חמו: תודה לדוקטור אהרון זיידנברג. תודה. אני רוצה לסכם את הדיון בכמה מילים ולא אלאה במילים רבות.

(דיבורים ברקע)

רונית: לא קורה כלום, הוגש בג"צ ויחד עם הבג"צ הוצאה בקשה לצו ביניים, הבקשה נדחתה עוד לפני שהגבנו, בג"צ קבע שהוא לא מוצא לנכון להתערב. תוך כדי זה כבר הגיעו המועדים לרישום לשנה הבאה ויהודה החליט כמו שהוא ציין כאן קודם, שהוא רוצה שההחלטה הזאת תתקבל במועצה ואחרי דיונים ושכולם יהיו חלק ממנה למרות שכאמור הרשות היא שלו וסמכותו לקבל את ההחלטה הזו, הוא הביא אותה לכאן. ומה שאנחנו הודענו לבג"צ זה שבגלל תאריכי הרישום לבתי הספר ועל מנת לא לבלבל את ההורים וקודם לקבל את ההחלטה. לקראת שנה הבאה כבר פספסנו את המועדים שהיינו צריכים להוציא דרישות, לא דרישות, הזמנות להרשמה ולכן, אם וככל שנקבל החלטה כזו, זה לא יחול לגבי שנה הבאה. לא. לא. צו הביניים

נדחה בלי שהגבנו בכלל. רגע, עוד שני דברים. בינתיים אנחנו הגשנו את התגובה הזו ובג"צ הורה לאותם עותרים, בעצם, הוא לא אמר למשוך, הוא אמר לאור התגובה הזו תודיעו לבג"צ האם אתם לא חושבים שהעתירה שלכם מוקדמת. זאת אומרת ובינתיים הם הגיבו וביקשו לתקן את הצעדים ולהורות למועצה לא להחליט וכן להחליט, זאת אומרת אין דיון ולא היה דיון ולא התקבלו שם שום החלטות אופרטיביות והכל היה יוזמה של העירייה באמת לא לבלבל את ההורים וכן לתת להם להירשם ולקבל את ההחלטה כאן בצורה מסודרת. בלי שום קשר, יש הליכים כאלה ויש עותרים הורים שעתרו בערים אחרות ורמת השרון זה דוגמא ושמה דחו את העתירה שלהם ובג"צ בדרך כלל לא מתערב בהחלטות כאלה אלא אם כן הן היו לא סבירות, לא ענייניו, משיקולים זרים. זה החלטות של רשות החינוך המקומית, במקרה הזה של ראש העיר ולא קרה שם שום דבר יותר מזה.

יהודה בן-חמו: תודה רבה. טוב, תראו, אני בנושא של בתי הספר היסודיים, אני מודה ומתוודה שגם לי ההחלטה הייתה קשה יותר מאשר חטיבות הביניים, יחד עם זאת ואני לא מחדש פה מעבר למה שאחרים אמרו, אני חושב שההחלטה מחויבת המציאות, אני גם פה חייב להדגיש גם כהורה לתלמידה בבית ספר ארן, גם לארן וגם לבית ספר השרון, אני חושב שיש הנהלה, מנהלות מצוינות, צוות מצוין ולראיה האווירה שדיברת עליה קודם, אהרון, בשני בתי הספר הנוכחיים האווירה מצוינת, מעורבות קהילתית יוצאת מגדר הרגיל ורק לפני כשבועיים שלושה יצא לי להיות יום שלם בהשרון ולראות את הדברים מקרוב. יחד עם זאת אני רוצה לומר שבנושא של שדרוג בתי הספר מבחינה פיזית וגם מבחינת ליווי התהליך, אנחנו עושים כל מאמץ על מנת שנוכל במהלך השנה הנוכחית, השנה הקרובה, תשס"ה לבנות מספר כיתות בשני בתי הספר. אנחנו מנסים לערב את משרד החינוך בעניין ואני מאוד מאוד מקווה שאנחנו נהיה אנשי בשורה ונוכל לקדם את זה כבר במיידית. מילה אחת לגבי ועדת דברת כפי שציין קודם דב, נפגשנו דב ואנוכי עם מנכ"לית משרד החינוך וגם היא במהלך הדיון ביקשה לחזור אלינו אחרי יומיים כדי לעדכן אותנו מה עם ועדת דברת, אולי שמא אנחנו ממהרים מדי ולאחר

כיומיים שלושה קיבלתי ממנה טלפון והיא בפירוש נתנה לנו אור ירוק וההפך, אמרה שככל שנקדים כך ייטב ואני הבנתי בגדול על כל נושא ועדת דברת שהמשמעות של הועדה הזו שהם הולכים לדון במעבר אחד מא' עד יב' זה ההחלטה הקריטית שטיפול שמה ויתנו לכל רשות את הזכות באיזה קטע להחליט שיש את המעבר. אם זה בוי' או בט' או בח' ואז למעשה ובהחלט אני מסכים איתך טל, לא כאיש חינוך, לא ברמה המקצועית, אני חושב שהנושא של חטיבות הביניים בהחלט, יותר מממחשבה בקול רם נמצאת היום במשרד החינוך ולראיה הקמת הועדה הזו שבהחלט מביאה לחשיבה מחודשת לגבי האינטגרציה. השאלה הנשאלת עוד פעם כרגע, איך תתקבל ההחלטה, מי יממן את ההחלטה הזו? כי המשמעות היא כספית. להחזיר היום את כל בתי הספר, את כל חטיבות הביניים ל-8 שנותי או 9 שנותי, זו תהיה החלטה אני חושב שכמעט בלתי ישימה ולכן אני חושב שגם בנושא הזה קיבלנו את הגיבוי של משרד החינוך לאחר שהתדיינו איתם בנושא הזה ואני מאוד מאוד מקווה ושוב אני חייב לומר באשר להחלטה, אני מאמין במבחן התוצאה, אני מאמין במבחן שיבוא לידי ביטוי בעוד שנתיים שלוש ואולי יותר. אני נפגשתי עם חיילים, 9 חיילים שעברו איחוד של בית ספר, לא בכפר סבא כמובן. יצא לי להיפגש איתם ולשאול מה, אז לפעמים אנחנו חוששים יתר על המידה, אבל על התלמידים, מסתבר שבסופו של יום ההחלטות האלה, לא אומר עוד פעם שאין נזקים, אני לא אומר שאין את החששות, אני לא אומר שההחלטה הזו היא אידיאלית, אבל אני מאמין שבסופו של יום מערכת, סביבה תומכת וטובה תוביל אותנו להצלחות לא פחותות מאשר היום. אני רוצה להודות לכל מי שהשתתף בדיון. בבקשה.

יעל אלטר: אני רוצה לפנות להורים ואני מאוד מבינה את הכעס והאכזבה והתסכול וההינתקות באמת מלב הקהילה, אבל אני חושבת שחשוב לומר שוהיה ותתקבל החלטה לסגור או לאחד או למזג יש הרבה משמעות למסרים שאנחנו מעבירים לילדים שלנו ואין לי ספק שהילדים יתקבלו באהבה בכל מסגרת אליה הם יגיעו. בכל בית ספר ובכל כיתה ויש לנו אפשרות לצבוע את התהליך הזה מול הילדים שלנו בצורה אופטימית. ילדים, מרביתם יש להם

כוחות, הם מסתגלים יפה. להרבה ילדים זאת הזדמנות להתערות חדשה בחברה חדשה, לפעמים שינויים הם גם הזדמנויות וכדאי כך להעביר את המסרים לילדים. היות וזאת כבר החלטה אז אני חושבת שזה, אני אומרת. היות ותיפול החלטה זה גם תפקיד הורי לעזור לילדים להסתגל למעבר הזה. יהודה בן-חמו: אני רוצה להעמיד להצבעה את המלצת ועדת החינוך. אני מעמיד להצבעה את המלצת ועדת החינוך לאחד את בתי הספר היסודיים, השרון עם גולדה וארן עם אוסישקין תוך כמובן מגמה ברורה כפי שאמרתי קודם שבמהלך, גם שהכספים שיתפנו מהחסכון יושקעו בבתי ספר המאוחדים ומעבר לכך אנחנו נעשה כל מאמץ ויותר ממאמץ על ממנת לשדרג ולחזק את בתי הספר המאוחדים על מנת שנוכל להשלים את התהליך בצורה יעילה וטובה.

(דיבורים ברקע)

יהודה בן-חמו: מי בעד המלצת ועדת החינוך שירים את ידו.

הצבעה:

בעד: אבינועם גרנות, שמעון פרץ, קובי אוחיון, גיא בן גל, אהרון זיידנברג, סיימון גולדמן, איציק יואל, עמוס גבריאלי, משה אבן חן, אברהם מולא, בוקי צייש, רינה פז, אייל יוניאן, בני כברה, יהודה בן חמו.

נגד: טל קוגמן.

נמנע: אין

החלטה מס' 46: מחליטים כדלקמן:

- 1.** מחליטים לקבל את המלצת ועדת החינוך (המצ"ב) בדבר איחוד בתי הספר היסודיים; בית ספר השרון יאוחד עם בית ספר גולדה מאיר ובית ספר ארן יאוחד עם בית ספר אוסישקין.
- 2.** המיזוג ייעשה בשנת הלימודים תשס"ו.
- 3.** הכספים שיחסכו מהאיחוד יופנו ויושקעו בתוך בתי הספר המאוחדים.

2. ועדות הרשות.

יהודה בן-חמו: ועדת שמות בראשות הגברת רינה פז, נציג לליכוד, נציג למעוף אברהם מולא. העבודה, מפד"ל, שינוי, גיל הזהב, ש"ס וכפר סבא מתחדשת. כל סיעות הבית שולחות נציג. אפשר לקבל את זה פה אחד? כולם מתאחדים פה אחד.

החלטה מס' 47: מחליטים פה אחד לאשר את הרכב ועדת שמות בראשות רינה פז ו-8 נציגים מהסיעות המיוצגות במועצה.

יהודה בן-חמו: . ועדת נכסים. 5 נציגים. אייל יוניאן יושב ראש, נציג לעבודה, נציג לליכוד, נציג לשינוי ונציג למפד"ל. הועדה הזו היא ועדת נכסים. אפשר לקבל את זה פה אחד? תודה רבה. גם ועדת שמות וגם ועדת נכסים זה רק חברי מועצה.

החלטה מס' 48: מחליטים לאשר הרכב ועדת נכסים בראשות אייל יוניאן ונציגים מסיעת העבודה, הליכוד, שינוי ומפד"ל.

יהודה בן-חמו: ועדת קליטה, כמניין חברי, ועדת רשות כמניין חברי המועצה. אני מבקש לאשר את בוקי צייש כיושב ראש וכל הסיעות מתבקשות לשלוח את השמות, אה, יש כבר? מצוין. אז בואו נאשר את הועדה הזו. גם ספורט. את ועדת הקליטה בראשות בוקי צייש, אפשר לאשר את זה פה אחד? תודה רבה.

החלטה מס' 49: מחליטים לאשר הרכב ועדת קליטה בראשות ד"ר בוקי צייש ונציג לכל סיעה.

יהודה בן-חמו: ועדת רכש באחת משיבות המועצה הקודמות אישרנו את ועדת הרכש ומנכ"ל העירייה היה יושב ראש הועדה. אני מבקש לאשר את עורך דין יפתח אלגוב כיושב ראש ועדת הרכש. הוא חבר בועדה, רק לשנות אותו, להחליף אותו, לשדרג אותו ליושב ראש. אפשר להתאחד פה אחד? תודה רבה.

החלטה מס' 50: מחליטים למנות את עו"ד יפתח אלגוב כיושב ראש ועדת רכש במקומו של רפי סער.

גיא בן גל: ברשותך רק, אלה לא הועדות היחידות שקבענו את ההרכב שלהם ויש ועדות נוספות שכבר אישרנו אותם ובאתר אינטרנט של העירייה עדיין זה לא מעודכן. אז אני לא יודע מי האחראי להעביר את השמות. ועדת כספים למשל לא מעודכן.

3. קביעת יום לישיבות ועדת כספים ושינוי שעת ישיבות מועצה

יהודה בן-חמו: העברת ועדת הכספים מיום שני ליום ראשון. יש למספר חברים בעיות עם היום הזה, אני חושב שבהחלט אפשר להתחשב בזה. באותה שעה, 19:00 בערב ביום ראשון. תודה רבה. פה אחד.

החלטה מס' 51: מחליטים פה אחד כי ישיבות ועדת הכספים תתקיימנה בימי ראשון בשעה 19.00

יהודה בן-חמו: ישיבת המועצה, קיבלנו החלטה, אני עושה את זה כי זה פורמלי ומחייב את חברי המועצה להחליט על זה וקיבלנו החלטה לגבי יום קבוע למועצה, יום שני, לא מתבקש להשתנות. השעה 19:00 בערב. מספר חברים ביקשו, חלקם מגיעים מחוץ לעיר ל-19:30. אני לא חושב שזה קריטי, אני חושב שיהיה אפשר להקל. 19:30 פה אחד? תודה רבה.

החלטה מס' 52: מחליטים פה אחד כי ישיבות המועצה תתקיימנה בימי שני בשעה 19.30.

4. אישור חוזי חכירה אזור התעשייה.

יהודה בן-חמו: סעיף אישור חוזי חכירה אזור התעשייה, יציג את זה עורך דין נורמן פלאט. אלון וינגרטן: טוב, אז ככה, מועצת העיר הקודמת העבירה החלטה להעביר למעשה את הטיפול לחברה הכלכלית. טיפול בהיוון של 71 דונם כאשר תקופת החכירה של רוב חוכרי המשנה הסתיימה בסוף שנת 2000. החברה הכלכלית בסיוע עיריית כפר סבא לקחה למעשה הלוואה בסך 10 מיליון שקל שהם היו למעשה תשלום עבור דמי ההיוון למנהל מקרקעי ישראל. חשוב לציין שבסוף שנת 2002 הצלחנו גם לקבל אישור ממע"מ לקזז 18% מה-10 מיליון, כך שלמעשה החברה הכלכלית "סלש" העירייה הרוויחה גם את נושא המע"מ. במהלך השנה וחצי האחרונה חתמנו למעשה הסכמים בהיקף של 9.5 מיליון שקל כאשר חלק מהחוזים אושרו כבר במועצה הקודמת ואנחנו כרגע מביאים לאישור חוזים נוספים. הרווח הפוטנציאלי של סך כל העסקה משוערך בערך כ-30 מיליון שקל בערך נוכחי בעקרון החברה הכלכלית, למעשה הרעיון היה לשמור על זכות העירייה כחוכרת ראשית ל-50 שנה נוספות כאשר אנחנו נותנים לחוכרי המשנה שתי אופציות. או להוון את הזכויות היוון מסחרי ולהמשיך להיות חוכרים משניים או לתת להם להוון מסחרי ומתנים את זה שאם הם יבנו במהלך ה-4 שנים הבאות, אנחנו גם נעביר להם את הזכות של החוכר הראשי כי יש לה משמעות כספית. הרעיון הוא לנסות יחד עם חוכרי המשנה גם לעשות "אפ גרייד" לאזור התעשייה ולחדש אותו ולהביא לפה חברות נוספות. טוב, האישור של החוזים שהוצגו בפניכם הם חוזים סטנדרטים שכבר אושרו חלקם. חלקם אושרו בקדנציה הקודמת, נמצאים עוד כמה חוזים חדשים של חוכרים שחתמו לאחרונה.

(דיבורים ברקע)

דברת: אלון, אחרי שאנחנו מאשרים היום, כמה עוד חוכרים נשאר שלא חכרו?

אלון וינגרטן: אנחנו כרגע בתהליך, כל מי שלא שילם נתבע בבית המשפט, הגשנו תביעות

משפטיות, נשאר לנו כ-10 אנשים חלקם מיוצגים, יש מספר עורכי דין

שמייצגים כמה חוכרים יחד, אנחנו מניחים שעד סוף שנת 2004, יהיו לנו כבר לפחות שני פסקי דין שיהוו איזושהו תקדים לשאר האנשים.

סיימון גולדמן: יש לי כמה שאלות. למעשה לפי החומר שקיבלתי ממזכירות, אני ראיתי שלא כל החוזים אנחנו חייבים להמשיך ולהשכיר אותם. חלק, כפי שכבר כתבתם גם אתם, כפי שמופיע פה בטבלה, חלק יש להם סעיף שיש להם עדיפות בשכירות וחלק לא. השאלה שלי היא כזאת, הרי העירייה למעשה פה משמשת כמעין צינור. מה שקורה שהעירייה, הקרקע של המדינה, העירייה היא החוכר הראשי, מעבירה את זה לחוכר משנה שמעביר את זה לחוכר האחרון שבונה על זה מה שהוא רוצה. נכון, דני?

דני בוסטין: למעט ההעברה האחרונה שלא ברורה לי, הכל נכון.

עמוס גבריאל: זה לא נכון התיאור הזה. בעלת הקרקע זה מדינת ישראל... והעירייה נותנת חלק... היסטוריים שחידשו אותם לחוכרי משנה, זה המצב. יכול להיות שחלק מחוכרי המשנה רוצים למכור או לא רוצים למכור.

סיימון גולדמן: או שמשכירים את זה הלאה. למעשה השאלה שלי היא כזאת, הרי קיימת חברה כלכלית. בוא נגיד שיש חוכר משנה שמשכיר את זה לחוכר דרג 3 נקרא לזה שהוא עושה שם עסק. למה העירייה או דרך החברה הכלכלית לא עושה את זה ישירות ומרוויחה את הכסף? למה החוכר משנה הוא זה שכותב את הקופון?

נורמן פלאט: קודם כל אני רוצה לתקן

קודם כל בוא נראה מה יש על שולחן המועצה. על שולחן המועצה היום יש 6 חוזים. בין 6 החוזים יש למעשה בהטבה אני מניח שכל אחד... והשניים האחרונים הם בכלל, למען השמרניות מפני שהם חוזים היסטוריים שאומרים שלבעל החוזה חכירה משנה רק צריך להודיע על הארכת החוזה הישן ולמעשה לא נחתם חוזה חדש ולכן לכאורה אין מה לאשר כי זה המשך של מה שהיה בעבר על פי החוזה של העבר, זה חוזה שאושר עוד לפני 40 ומשהו שנה. למען הזהירות אני הבאתי את זה גם לידיעה ולאישור המועצה למרות שזה לא חוזה חדש בכלל. זה שניים מתוך השישה. עכשיו, רק לגבי אחד החוזים הנוספים, לא ההתעסקות חידוש אוטומטי או זכות קדימה

בתוך החוזה הקיים. ל-3 יש זכות קדימה על פני כל אחד אחר. אבל גם זה שלא היה זכות קדימה, מדבר על חוזה, מתחיל ב-40 ומשהו שנה ולכן גם בעניין הזה יש לפי חוות דעתי גם פה מכרז משום שמדבר בשוכר על פי חוזה של יותר מ-10 שנים ולכן יש ... עכשיו, כל אחד ששוכר משנה על פי החוזה שלו יכול וצריך בעצם לפתח את השטח כדי לעשות משהו מסחרי בשטח. אם הוא משכיר חלק מהנכס שהוא בנה שם או חלקו או כולו זה בעצם עניינו אם כי העברת זכויות בתקופה של יותר מ-25 יום שזה עסקת מקרקעין בכל זאת טעונה אישור שלנו או אישור של המנהל וכל החוזים עוברים למנהל לאישור ואחר כך לאישור שר הפנים, למה העירייה לא עושה את זה ישירות ולא מרוויחה, העירייה כן מרוויחה מפני שהחוזה חכירה משנה בעצמו זה חוזה רווחי לעירייה מפני שכל אחד מהם, החוזים האלה לפחות, משלם יותר ממה שהחברה בשם העירייה שילמה למקרקעי ישראל. הערה, קשה לי לחשוב על מצב שבתי משפט לא היו, אם רוצים לפנות מישהו כאשר לכל אחד אחר ... לפי תנאים מסחריים, קשה מאוד עמדה של בית משפט, מספיק סירוב לאחת כאשר לא סירבנו לאחרים מפני שבתור רשות, בכל זאת אנחנו צריכים להתייחס איכשהו בשוויון ולכן המדיניות שהמדינה קבעה עוד בקדנציה הקודמת ואנחנו פונים בהתאם לאותה המדיניות, אומרת שאנחנו מבקשים מכל אחד להמשיך לתקופה נוספת של 48 שנה ו-6 חודשים, עד 25 ביוני 2049, להמשיך באותם התנאים, דהיינו באותו שיעור דמי החכירה שהוא שילם עד עכשיו, כמובן לפי הערך החדש שנקבע על ידי מנהל מקרקעי ישראל אם מדבר בדמי חכירה שנתיים ואם מדבר בדמי היוון כפי שאלון אמר אז א' זה בערך, זה תמיד תלוי באיזה שער דולר ובמדד, אבל בערך משהו בסביבות 100,000 דולר לדונם שהוא יצטרך לשלם. בנוסף לזה הוא חייב לבנות לפני שקיבל זכות ראשית ואם לא אז הוא נשאר כמי ...

דבר : לבנות כמה?

נורמן פלאט : אותו מספר שטח כפי שיש לו ... זה 100%. זה לא 100% של זכויות הבנייה, זה 100% של השטח וזה על מנת גם לשפר את מצב אזור התעשייה, לחדש את פני אזור התעשייה וגם ארנונות לאורך זמן.

אייל יוניאן : נורמן, אני רוצה לחדד את השאלה של סיימון. שאלה שגם אני עדיין לא הבנתי את התשובה. יש אנשים שאני לא מחויב לחרור להם חכירת משנה. בסדר. השאלה הנשאלת היא שאלה כלכלית פשוטה. אם האדם הזה יחכיר את זה בחכירת משנה הלאה, סימן, הנחת העבודה של סיימון שהוא עשה גם קופון כלכלי ואז עולה שאלה כלכלית בהתקשרות של החברה הכלכלית האם היא באמת עשתה את הרווח האולטימטיבי או השאירה מרווח לעוד קופון כלכלי וזה שאלה שהיא ניהולית, היא לא משפטית ונשאלת השאלה אם אתה, אם כל החוכרי משנה האלה, אתה קובע להם מחיר אחיד? אתה לא יכול לשחק עם המחיר? או האם זה קונה מרצון מוכר מרצון, אתה יכול לעשות את העסקה הכי כלכלית והכי נכונה. זה השאלה.

נורמן פלאט : או.ק. קודם כל, לא קבענו מחיר אחיד לכולם. מה שאנחנו עשינו, אנחנו המשכנו באותם התנאים שהשוכר שילם בעבר וחלק מהשוכרים, אני אגיד את זה ככה, במיוחד ...

אייל יוניאן : נורמן, בוא נמקד את השאלה כי אנשים עייפים. לגבי החוכר הנקודתי (דיבורים ברקע)

אייל יוניאן : האם יש פה חכירה הלאה והאם זה נכון שבאמת יש עוד בן אדם שגוזר קופון ואז עולה שאלה ניהולית ולא משפטית

דבר : זה שאלה של כדאיות.

אלון וינגרטן : שניה רגע, אם אנחנו למעשה הצלחנו לקנות דונם, בערך, כן? שילמנו 30,000 דולר וגבינו פי 3 ולפעמים פי 4 אז תעשה את הערך הכלכלי לזה ואני יכול להציג טבלאות שיראו במספרים כמה כסף הרווחנו, זה דבר אחד. דבר נוסף, אתה לא יכול לבוא ולהגיד, למעשה כל חוכר משנה יש לו בסופו של דבר זכות להשכיר את השטח שלו הלאה. עכשיו, יכול להיות שהיו כאלה שיהיה להם שוכר במחיר X והשני שוכר Y, עכשיו, פה צריכה להתקבל החלטה או הייתה צריכה להתקבל החלטה מלכתחילה שחוכרים שהזכות היא שלנו ולא שלהם מעבירים את זה לחברה הכלכלית או לעירייה. היינו צריכים לבחון את הסוגיה הזאת משפטית, לא נכנסנו לזה. התקבלה החלטה למעשה שאנחנו מאריכים את הזכויות של כולם על פי האחוזים של דמי החכירה

שלכל אחד היו אחוזים שונים שנעו בין 4 ל-9 אחוז כאשר נותנים להם שתי אופציות. או לשלם את אחוז דמי החכירה או להוון על פי הערך החדש של המנהל ולכן, מה שיוצר שאתה למעשה למחירים של בין פי 3 לפי 4 אייל יוניאן : זאת אומרת שהמחיר שאתה לקחת עליו, המחירון שלך הוא הערך החדש של המנהל והוא היה שווה לכולם.

סיימון גולדמן : ותמוה בעיני שדווקא החוזה שאתה לא חייב, אלון, אני שואל גם איך זה דווקא החוזה שאתה לא חייב לחדש מקבל 4% כשמישהו אחר מקבל 9% אלון וינגרטן : אבל קודם כל, החוזים הם חוזים היסטוריים.

סיימון גולדמן : לא, אבל עכשיו לקחת לו 55% בחוזה החדש. הנה, זה, לא, עכשיו אתה יכול להעלות.

נורמן פלאט : סליחה, קודם כל מדבר באותו אחוז ששילם עד עכשיו. אנחנו לא שינינו את האחוז ששילם עד עכשיו. האמת היא שאם אתה בודק את החוזה הישן, אתה תמצא בכיתוב בחוזה הישן 7% אבל יש מכתב מעירייה מלפני כמה שנים שהעירייה הסכימה להוריד את תשלום דמי החכירה ל-4% מפני שהובטח לו באיזשהו צורה שהם ישלמו מה שהעירייה שילמה מבחינת אחוז לדמי חכירה שנתיים ומנהל מקרקעי ישראל שהיה 44% בשנה. לכן הם משלמים 4% באישור עירייה לפני מספר שנים. לא אושרה לשנתיים אלא מספר רב של שנים ואנחנו המשכנו בעניין הזה. עכשיו עמוס, לשאלה שלך. מפני שזה לא סוד, מדבר בחוזה של קליגולה בחלקה 57 שאני מבין, יש הרבה מאוד, יש גם משפט בעניין הזה עם השכן שלו וכנראה שזה עשה הרבה הד, אבל אנחנו בחברה התנהגנו איתו כמו שהתנהגנו עם כל אחד ואחד אחר. לא הייתה שום הפליה לא נגד ולא בעד.

עמוס גבריאלי : רק לפרוטוקול, אני לא משתתף בהצבעה כחלק מהחוכרים שם זה לקוחות שלי. אז אני לא משתתף באף הצבעה בעניין הזה. שיהיה לפרוטוקול. לא משתתף.

(דיבורים ברקע)

יהודה בן-חמו : ירשם בפרוטוקול שעמוס גבריאלי לא משתתף בהצבעה. מכיוון שחלק מהחוכרים הם לקוחות שלו.

(דיבורים ברקע)

סיימון גולדמן: אני רוצה להבהיר שבכלל עם החלקה הזאת היה פה סיפור קצת ואני עקבתי אחרי הנעשה כמו שבזמנו ראש העיר העיר שבזמן מערכת הבחירות עוד אני הגשתי את העתירה לגבי הנושא הזה, אבל בהמשך היה פה דבר מעניין. ועדה מקומית לתכנון ובנייה מקבלת החלטה לאשר פה בנייה. להקים במקרה הזה מכון רישוי. נשאלת השאלה וזה יש לי פה פרוטוקול של הועדה המקומית. נשאלת השאלה האם יש לבן אדם חוזה בכלל, חכירה? תשובה, כן, יש. והנה אנחנו היום יושבים לאשר את החוזה שלא היה למעשה.

נורמן פלאט: החוזה שלו, בזמנו היה לו חוזה. החוזה שלו הישן הסתיים לפני 16 יום בלבד. סיימון גולדמן: זאת אומרת שהיה לו חוזה ל-3 חודשים למעשה.

נורמן פלאט: לא, לא. היה לו חוזה 49 שנה שהסתיים ב-28 לפברואר 2004 ולפני 6 ו-7 חודשים כבר סוכם הלכה למעשה לחדש לתקופה נוספת.

יואל יצחק: רק שאלה, במקרה והוא מתחייב עד 2007 לבנות משהו במקרה הזה. לא בנה, יש תרופות נגד הדבר הזה? מה קורה אם הוא לא בנה?

נורמן פלאט: אם אתה מדבר על החוזה שלו ספציפית

יואל יצחק: זה סעיף כזה שיש תוספת שאומר שהוא מתחייב לבנות

נורמן פלאט: רגע, אני מנסה להסביר. אם מדבר בחוזה הספציפי של חלקה 57, קליגולה, זה חוזה שאין לו היוון בפנים. זה חוזה שלא הגענו לסיכום איתו לגבי סכום ההיוון לכן הוא ישלם דמי חכירה שנתיים. הסעיף אומר שאם בעתיד נגיע לסיכום לגבי היוון, יכול. אבל בינתיים אין. לכן אין, הוא לא מחויב לבנות אצלו, אין התניה מפני שהוא לא מקבל שום זכויות נוספות. כל החוזים האחרים יש סעיף שאומר שאם אתה רוצה ל... X כסף, בנוסף לזה אתה חייב לבנות. אבל אתה מקבל את הזכויות הראשית של העירייה רק אם בנית בפועל שאם לא כן שילמת מראש כסף.

יואל יצחק: אותו דבר אם הוא סוטה בין התחייבות במטרים לבין מה שהוא בונה בפועל?

נורמן פלאט: נורא פשוט. על מנת שהחוכר יקבל זכות חכירה ראשית הוא חייב לבנות. אם

הוא לא בנה את כל המטרים הוא פשוט לא מקבל את הזכות. זה תנאי

מוקדם.

יואל יצחק: הוא חייב את כל המטרים. הוא לא יכול כי מצב כלכלי קשה ולהחליט שהוא בונה רק 10%

נורמן פלאט: נכון. אז אם הוא שילם את הכסף, שילם מראש וזהו. נשאר שוכר משנה. זה לא סנקציה ...

אלון וינגרטן: איציק, עוד דבר. לא כולם מהוונים. יש כאלה שבוחרים להמשיך לשלם את דמי החכירה ומבחינה כלכלית היה עדיף שכולם ישלמו דמי חכירה ולא יהוונו כי אז אנחנו היינו מגיעים לתקופה של בין 3 ל-4 שנים, היינו מחזירים את כל ההלוואה ויש לנו עוד את ה... עד ל-2049, למעשה שכירות כל שנה.

נורמן פלאט: אני אגיד דבר כזה. יש איזשהו ... למשל 7%. העירייה שילמה על היוון 22.75% אז גם אם אתה מוסיף את העלות של המימון נניח שתגיע ל-25%. 7% אנחנו בשנה רביעית כבר. הוא כבר שילם את זה. כל זה ערך נוסף לעירייה. ... מעט מאוד 4 יש הרבה 5 ו-6 וגם ב-4 ...

סיימון גולדמן: השאלה שלי האם במקרה הזה שהבן אדם שילם 7% אחד קיבל הנחה, אפשר להחזיר את זה ל-7%? משפטית אפשר להחזיר את זה ל-7% האלה?
נורמן פלאט: לא, הוא קיבל אישור עירייה.

סיימון גולדמן: בסדר. האישור נגמר. עכשיו חוזה חדש.

נורמן פלאט: לא, האישור לא נגמר.

(דיבורים ברקע)

גיא בן גל: אם אנחנו 16 יום במצב שלו, איך האישור תקף? תסביר לי. שאלת תם.

נורמן פלאט: המדיניות הייתה

(דיבורים ברקע)

גיא בן גל: אני רוצה להבין מה כובל את עיריית כפר סבא ואת החברה הכלכלית

במקרה הזה לשחזר בדיוק את אותם תנאים שהיו עד עכשיו? מה מונע מהם לחילופין לא לשנות את התנאים של החכירה.

נורמן פלאט: אז אני חוזר ואני אנסה להסביר את זה שוב. המכתב שקיבל מעיריית רעננה

לפני הרבה שנים, זה הרבה לפני התקופה שלנו. האישור אומר שלמרות

שהחוזה שלך אומר שתשלם מה ששילמנו למנהל וזה לא 7% אלא 4%

לכן אתה צודק, אתה צריך לשלם רק 4% וזה לא נושא של הנחה אלא נושא

של מה התנאים של החוזה כפי ... היסטורית. ככה לפחות כתוב במכתב של המחלקת נכסים של העירייה.

גיא בן גל: מצטער, אני לא חושב שקיבלתי תשובה לשאלה שלי. זה שאלה עקרונית. אני שואל שוב. מה המניעה החוקית של החברה הכלכלית או של עיריית כפר סבא לשנות את תנאי החכירה באופן שלא משחזר במדויק את התנאים שהיו עד היום? שאלה פשוטה.

נורמן פלאט: או.קיי. ... אין מניעה. אבל כמובן שנצטרך אז להיכנס לשאלה ... מהם התנאים הכלכליים המתאימים. זאת שאלה שאנחנו צריכים ... עמוס גבריאלי: אתה בטוח שאין בחוזים ההיסטוריים ... בראשות את ההתניה ... נורמן פלאט: זה לא ברשות.

עמוס גבריאלי: החוזים ההיסטוריים של בעל הרשות או חכירת משנה. חלק זה בעל רשות וחלק חכירת משנה. לא נכון. יש גם בעלי רשות, אני מוכן להראות לך. אני לא מדבר על זה. יש לך בעלי רשות? בהחלט. אני אתן לך גם שמות של אנשים אם אתה רוצה. הבעיה היא לא זאת. הבעיה היא האם בחוזה ההיסטורי לא כתוב כבר שהחידוש יעשה באותם תנאים, באותם תנאים של החוזה. זאת אומרת על פי אותם פרמטרים. נכון, יש חוזים שיש שם התניה שאתה מחויב לחדש

סיימון גולדמן: יש כאלה, אבל לא במקרה הזה.

עמוס גבריאלי: אתה לא מכיר את המקרה הזה.

סיימון גולדמן: לא, אבל אני אומר שבמקרה הזה לא רק שאין סעיף שאומר באותם תנאים, אין בכלל חובה להשכיר לו שוב.

(דיבורים ברקע)

אייל יוניאן: ... האם יש לי בעיה משפטית? אני שואל שאלה פשוטה, התשובה היא כן או לא, האם יש לי בעיה משפטית?

נורמן פלאט: אני חייב לענות על זה בצורה שלי, מצטער. אין ספק שהמועצה ... לאשר או לא לאשר

אייל יוניאן: האם מחר בבוקר יש לי בעיה משפטית? השאלה מאוד פשוטה. בוא, אנשים עייפים.

נורמן פלאט: אני עונה לך, אבל אני חייב לענות את זה לכולם והתשובה היא כזאת, אין שום ספק א' שהחווה ... באישור מועצה חוץ משר הפנים. אחד. שניים, אין ספק שהמועצה ... להחליט כן לאשר או לא לאשר ואם המועצה ... לאשר או לא לאשר כל חוזה אז כמובן שלא יכול להיות בעיה משפטית אמיתית כאשר המועצה מנצלת ומממשת את הזכויות שלה.

אייל יוניאן: זאת אומרת שאם אני היום מחליט 7%, אני לא ... תביעה משפטית למרות שבעבר הוא קיבל מכתב מהעירייה שאומרת לו 4%

דבר: הוא לא הסתמך כבר על הסכום הזה?

נורמן פלאט: יתכן שאילו המועצה הייתה מנחה את החברה לקבוע דמי חכירה בשיעור זה או אחר גבוה יותר ממה שהיה בעבר ואם כתוצאה מכך החוכר היה מרגיש או טוען שהסכום הוא לא סביר בהתחשב בתנאי השוק היום ולא היה משלם אותו, יכול להיות שאותו שוכר, חוכר היה פונה אז לבית משפט המחוזי בעתירה מנהלית וטוען שמה שהעירייה עושה היא עוברת את גבולות הסביר ולכן אינו תקף. עכשיו, היום, בתנאי השוק היום, אני ... מקרקעין, לא יכול להגיד לך ש-4% זה נמוך או סביר או 5 או 6 או 7%. אין ספק שכולם ששילמו 7% וגם אלה ששילמו 8%, רגע, אין מישהו שמשלם 9% וכולם שחידשו ב-7% מה זה בוכים, פשוט בוכים מפני שהם אומרים שהם לא יכולים בתנאים של היום, עכשיו, אני לא שופט בעצם. אני אינני שופט בעניין זה, אני כן יכול להגיד ... כולם אמרו שהיום זה לא הזמן לבנות מפני שאין להם לא שוכרים ולא קונים לשטח חדש. יכול להיות שהיינו נגררים להליכים משפטיים לתקופה ארוכה, אני לא יודע מה תהיה התוצאה שלהם.

אלון וינגרטן: מה שקובע פה זה כללי השוק ואנחנו נמצאים היום במצב שאנחנו יכולים

להחליט שאנחנו רוצים גם 10%, אבל בסופו של דבר

רגע, שניה, מה שקובע למעשה זה ההיצע והביקוש. אנחנו נמצאים היום במצב יחסית לא טוב ולמעשה אנחנו יכולים גם לגבות, אנחנו יכולים גם לבקש 10%. המועצה הייתה יכולה להחליט שאנחנו עכשיו מיישרים קו עם כולם ל-10% לדמי החכירה ומחליטים לגבות, מהוונים את זה בשווי של

200,000 דולר. אבל בסופו של דבר כוח השוק הוא למעשה שקובע גם את ההיצע, גם את הביקוש ובסופו של דבר אתה מגיע לאיזה שהיא נקודה שהיא קובעת את המחיר. אנחנו יודעים מעסקאות שנעשו לאנשים שהם חוכרים ראשיים מול המנהל מה המחירים וכשאתה עושה את החשבון הסופי, אתה רואה שבסופו של דבר המחירים שלנו מגיעים למחירי השוק.

יש תביעות משפטיות שיוזמו על ידי שתי קבוצות, שני עורכי דין עם הלקוחות שלהם בעתירות מנהליות והם תובעים, מבקשים פסק דין ... בבית משפט מחוזי בפני השופטת ... שטוענת שהעירייה איננה יכולה לגבות יותר ממה שהמנהל גבה מהעירייה שזה הרבה פחות ממה שאנחנו מדברים וגם לחילופין שהעירייה צריכה ללכת הביתה כביכול והמנהל צריך לחתום איתם ישירות את חוזה החכירה כאשר העירייה תישאר בלי כלום.

דובר : ללא דמי הסכמה.

נורמן פלאט : נכון. ללא דמי הסכמה. עכשיו, התביעות האלו מתנהלות, אני סבור

דובר : כלומר, יש יוזמה שמוציאה את העירייה מהמשוואה.

נורמן פלאט : נכון.

עמוס גבריאלי : סליחה, נורמן, היום העירייה כשהיא יוצאת, יוצאת בכסף, היא אומרת אני מוכנה, יש קשר, מנהל, עירייה, חוכר. העירייה אומרת, אני מוכנה לצאת, אבל אתה החוכר תשלם לי כסף כדי לעמוד ישירות מול המנהל. בא עכשיו החוכר ואומר מה, אתם בכלל לא צד. אני בחידוש חכירה אומר מראש תצאו בלי כסף.

נורמן פלאט : זה בדיוק ככה.

אגב, לגבי כל אלה שהגישו תביעות נגדנו, אנחנו הגשנו נגדם תביעות פינוי וסילוק מפני שהם לא שילמו דמי חכירה. ותביעות מתנהלות במקביל. אבל רציתי להגיד, אייל ... שהשאלה מעניינת אותם. נראה לי שאם העירייה הייתה נוקטת בעמדה אחרת חוץ מבוא תמשיך לשלם אותו אחוז כמו ששילמת בעבר והיינו קובעים איזשהו סכום, התביעות היו באות, תביעות מנהליות והיינו צריכים עם כולם לנהל תביעות בבית משפט מנהלי לגבי מה הסכום הנכון ומה הסכום הסביר שעירייה יכולה לתבוע ...

ננורמן פלאט : ... שאנחנו ממשיכים באותו אחוז או כל אחד כפי ששילם בעבר, לדעתי המצב שלנו בבתי המשפט הרבה יותר חזק, הרבה יותר סביר מפני שאז בית משפט יכול להגיד לבן אדם, ככה שילמת במשך 50 שנה, תמשיך לשלם. סיימון גולדמן: ועדיין יש אנשים שמשלמים 7% ו-8% ויש אנשים שמשלמים 4% ואני חושב שזה לא סביר.

הצבעה

עורך דין עמוס גבריאלי לא משתתף בהצבעה.

בעד : אבינועם גרנות, עו"ד אוחיון, אייל יוניאן, שמעון פרץ, אהרון זיידנברג, איציק יואל, טל קוגמן, משה אבן חן, אברהם מולא, בוקי צייש, יהודה בן חמו ורינה פז.

נגד : סיימון גולדמן וגיא בן גל.

נמנע : אין

החלטה מס' 53 : מחליטים לאשר חוזי החכירה לאזור תעשייה.

יהודה בן חמו

ראש העיר

אגף החינוך

כ"ה שבט, תשס"ד
17 פברואר, 2004
אסמכתא: 1552

פרוטוקול מס' 1 ועדת חינוך מיום 12.2.04 – כ' שבט תשס"ד

(א) הצגת המשתתפים. רצ"ב רשימת המשתתפים.

(ב) יו"ר הועדה – אבינועם גרנות מברך את טובה כהן לרגל לקבלת פרס חינוך (טובה גנת בגן חרמון).
טובה מברכת ומודה על בחירתה לקבלת הפרס. מציגה בקצרה את תפיסתה החינוכית של שלוב בין כל הגורמים ועזרה של העירייה והפיקוח.
(ג) יהודה בן חמו – ראש העיר

1. מברך את טובה כהן (הגנת).
2. מבטא את הערכתו לוועדות הקודמות ולנושאים בתפקיד זה בעבר, מודע לקשיים שהיו בעבר.
3. מאחל לאבינועם גרנות הצלחה כיו"ר הועדה.
4. מציין שהועדה ממליצה ולא מחליטה, אך יש לה משקל רב בקבלת ההחלטות.
5. מאחל הצלחה לדב רקוביץ עם כניסתו לניהול אגף החינוך.
6. ראש העיר מציין שעם כניסתו לתפקיד נאלץ לטפל בנושאים שאינם פופולריים. ראש העיר מבטא את כאבו עקב הצורך בסגירת ביי"ס, במקום חנוכת בית-ספר. הכאב מתעצם כשזה מגיע גם לחצר הביתית ומדובר בבית הפרטית.
7. מתייחס לנושא השביתה עקב הקיצוצים הרבים בתקציב החינוך ותקציב הרווחה. באופן אישי מביע התנגדות לשביתה כמכשיר להשגת מטרה. יש לדעתו, להשתמש בשביתה רק כדרך אחרונה כשאינן מוצא.
8. מצר על כך שהקדנציה נפתחת בצורך לאחוד בתי"ס ביסודי ובחט"ב. משום כך הועדה תאלץ לקבל החלטה בנדון.
9. מציין שמערכת החינוך היא גולת הכותרת של המערכת העירונית ובעתיד יעלו לדיון נושאים נוספים כדי שיחולו עוד שיפורים.
10. מאחל לוועדה עבודה פוריה.

אבינועם גרנות:

1. ישיבה זו פותחת פעילות של ועדת-חינוך חדשה. החינוך נמצא בחשיבות רבה בעיניהם של רבים ויש רגישות רבה בציבור כלפי הנושא. הנושא שעל סדר היום הוא רגיש וכואב בגלל הקיצוצים הרבים שמשרד החינוך בצע: פרויקטים קוצצו, חטיבות עליונות קוצצו, אגף שח"ר, חינוך טכנולוגי, הסעות. תופעה נוספת במערכת החינוך כתוצאה משנויים דמוגרפיים – ירידה במס' הילדים (לעומת הערבים והחרדים). התופעה אינה יחודית לכפר סבא בלבד.

2. הנושאים לדיון: (א) סקירה על חינוך יסודי.
(ב) סקירה על חט"ב.
3. מברך את דב רקוביץ עם כניסתו לתפקיד. מציין את המשותף בין שניהם – מנהלי תיכון שעברו לתפקידי ניהול – באגפי חינוך עירוניים.

דב רקוביץ: לפני כחודש וחצי נכנס לתפקיד ולומד את המערכת, מגני הילדים עד החטיבות – שאותה הכיר פחות, מכיר היטב את התיכונים. כיום המעבר לניהול אגף חינוך דורש התייחסות יותר פדגוגית ופחות טכנוקרטית.

יש יותר התייחסות לצד הרגשי ולהרגשת התלמידים בבי"ס. נוסף להתייחסות לתכנית הלמודים, יש להתייחס גם לצד הערכי – החברתי – הרגשי. התפקיד המרכזי של מערכת החינוך הוא לחזק גם את הצד הזה. - מביע משאלה לעסוק במסגרת הנושא של זהות יהודית. הנוער החילוני לעתים אינו מקבל מטען מספיק מבוסס בתחום הזה. - משאלה נוספת לפתח את המיחשוב והתקשוב והלמידה מרחוק. בנושא זה מצב התיכונים טוב יותר ויש להרחיבו ביסודיים ובחט"ב.

מציג תכניות יחודיות של:

בתי"ס יסודיים – תכנית של השרות הפסיכולוגי – תכנית מור"ן למוגנות ורווחה נפשית.

גילה טייכר מנהלת השפ"ח – מציגה את התכנית שמתייחסת לרווחה הנפשית של התלמידים והמורים. ההתפתחות הרגשית היא חשובה לא פחות מהלמידה, כדי להשיג הישגים למודיים. ההתחלה היתה ב-5 בתי"ס ועתה התכנית מתרחבת לשאר בתי"ס וגני הילדים. התוצאות הן מדודות, היתה התייחסות לפרמטרים שעלו גם במיצ"ב.

חיה אלטרץ – מנהלת "אוסישקין" – בי"ס יחיד שיש בו 5 כתות ח. מיוחד וכתה אחת P.D.D. . בביה"ס 451 תלמידים סה"כ ו-51 תלמידי חינוך מיוחד.

תלמידי החינוך הרגיל עוסקים בשילוב ומלווים תלמידי ח. מיוחד. חלק משתלב אח"כ בכתה קטנה בחטיבה רגילה. צוות ביה"ס מיומן ועונה על הצרכים המגוונים של תלמידי ביה"ס.

יפה עזרא: מנהלת "גורדון" 620 תלמידים – תכנית לדמוקרטיה "בי"ס חווה דמוקרטיה" המטרה ליצור אקלים חדש, להפחית אלימות, לשתף תלמידים בקבלת החלטות. הילדים עושים את כל התהליכים שעושות שלושת הרשויות – מחוקקת, שופטת ומבצעת ומתברר שזה משפיע על אקלים ביה"ס.

דב רקוביץ: מציג מצגת על מערכת החינוך היסודי והשינויים שחלו בה עפ"י נתונים וטבלאות של משרד החינוך (נספח 1).

שיטת התקצוב החדשה של משה"ח הביאה לירידה רבה בשעות שבתיה"ס קבלו וגרמו לצורך הבולט באיחוד בתי"ס כדי להתמודד עם בעיית המימון. לאחר המצגת דב מקריא מכתב של רות פרלמן ממונה מיפוי ותכנון ממוחשב. המכתב משקף אותה מגמה.

יו"ר ועד הורים מרכזי – סיגל קוצ'מן – מוחה על התהליך שנעשה עד כה בנושא סגירת בתי"ס. העירייה שגתה בפרסום הנושא. הורים מתמרמרים שהם צריכים לרשום ילד לבי"ס שאמור להסגר. לועד ההורים אין תשובות. מבקשת שיהיה תהליך מסודר עם צוותים שיכינו את הרקע לכך. פנתה ליו"ר הועדה בבקשה להביא את ועדי-ההורים הנוגעים בנושא ולא קבלה אישור לכך.

אבינועם: עקב בקשה של ועדי הורים רבים להגיע לוועדה – נאלץ לצמצם את השתתפות הועדים. יערך דיון נוסף, והיום לא תתקיים הצבעה.

רינה רשף: מנהלת ביי"ס "גולדה מאיר" – עוד לפני הקיצוץ המצב הוא קטסטרופלי. אין מספיק שעות לבי"ס לאחר הקיצוץ המצב יהיה בלתי-אפשרי.

דב רקוביץ: האיחוד בין "גולדה מאיר" ו"השרון" יכול לפתור את הבעיה של השעות שמשרד החינוך מתקצב. לאחר האיחוד מרחק ההליכה של התלמידים ישאר עפ"י כללי משרד החינוך (3 ק"מ מהבית לביה"ס).

ליאורה: ועד הורים "ארן" – העבודה שנעשתה במצגת היא טובה אך אין בה התיחסות לעתיד. כתות שתגדלנה – תפגענה בתלמידים.

גיא בן-גל – ההזמנה לישיבה היום לא נוסחה כהלכה. ההזמנה לא מבהירה שיש מטרה להצביע על החלטות חשובות כל כך. כל האנשים הם חדשים: ראש העיר, יו"ר הוועדה, מנהל אגף החינוך, חברי הוועדה. מכיון שהמלצת ועדה משפיעה על מועצת העיר, צריך לדון בזה בהרחבה.

משה חזון – מבקש לשמוע דעות המנהלים.

טל קוגמן – מצטרפת לדעתו של גיא בן-גל.

עפרה דונסקי: משנה למנכ"ל הסתדרות המורים – מצטרפת לדעתה של סיגל קוצ'מן, ושמחה שלא תהיה היום הצבעה. ההחלטות צריכות להיות לאחר דיון מעמיק ובאחריות מירבית. מתוך הנסיון – יש בארץ בתי"ס קטנים של 300 תלמידים והם לא נסגרים. מבקשת שתהיה התארגנות כזו שמס' הילדים בכתה לא יגיע ל-40 כדי שתהיה למידה טובה יותר.

שרה מלצר: - מנהלת ביי"ס השרון – מציגה תחושה של "התעללות רגשית" כבר 7 שנים. כל שנה בינואר הנושא עולה על הפרק. הילדים ניזוקים וקשה אח"כ לתקן את העוול. במקום לסגור צריך לבדוק כמה שעות חסרות ואיך לפתור בעיה זו. בבי"ס "השרון" השעות גויסו ע"י קיצוץ שעות תפקיד. התחושה של הילדים שבאים להרשם שהם ילדים סוג ב'.

שמעון פרץ: הוועדה באה לגבש דעה וצריך להתיחס לכל דעה בסובלנות.

רחלי גוטשטיין: מנהלת ביי"ס "ארן" – כבר לפני חודש היתה סערה בחדר-המורים כאשר שיתפו אותם בנושא של סגירת ביי"ס, בהתלבטות של המערכת. קשה מאד לתפקד במצב כזה כי המתח רב. לא מבינה כיצד אפשר "לשרוד" כפי ששרה מלצר עושה.

חיה אלטרץ – מנהלת אוסישקין – מבקשת לציין את הטלטלה שיעבור ביי"ס קולט. כתות שהיום הן בנות 36 תגדלנה ל-40 וההורים יתנגדו. יהיה צורך בהליך של הטמעה והכנה. בתי"ס קטנים לא יוכלו להתקיים.

ישראל מרק - אם התהליך חל שנה לפני המעבר לחטיבה – זה גרוע.

שרה פינקלמן: מנהלת ביי"ס "ברנר" – ביי"ס ירד מ-22 ל-18 כתות. מס' התלמידים בכל כיתה ירד. הנושא הרגשי הוא מאד קשה. ממליצה לוועדה לעשות זאת בצורה אנושית ולא בהיסוסים ומשיכת זמן. צריך להחליט ושיהיה תכנון לטווח רחוק.

דב רקוביץ: ההבדל בין תקצוב בתי"ס מבוסס גם על שונות בין תלמידים וזה מתבטא בשעות.

חיים שקד – לא מבין אם מטרת הוועדה היום היא להחליט כיון שאין אפשרות, ללא מידע מפורט, לקבוע החלטה כל כך גורלית. במישור מקצועי – אנשי המקצוע והמנהלים צריכים לגבש המלצות.

אבינועם גרנות – נבצר מהוועדה להתכנס קודם לכן, כי יש צורך בלמידת הנושא ע"י כל המשתתפים. מטרת הוועדה היא להציג את חומרת המצב הכללי ולאן דווקא של בתי"ס ספציפיים. בהמשך הוועדה תצטרך לקבל החלטה.

דוד שביט – למרות ההתמצאות האישית בשעות ותקנים – הנושא גרם לבלבול. לא פשוט לקבל החלטות כי זו החלטה פדגוגית ורגשית ומעורבים בה תלמידים, הורים ומורים. חייב להיות תהליך. צריך להעמיד את הדברים בבירור, בגלוי.

דב רקוביץ – חייב להיות תהליך של שנה לפחות כדי להכין צוותי עבודה, הורים, מנהלים ומורים.

איטה – ועד הורים השרון – מביעה את הבלבול והספק של כל תלמיד והורה בבי"ס "השרון".

ישראל מרק – גם בתי"ס הקולטים יעברו שינוי, בגלל שהמצב הזה "נסחב" 7 שנים צריך להחליט ולעבור לתהליך "האיך" – כיצד תבוצענה ההחלטות.

טל קוגמן – אם תתקבל החלטה היום, היא תהיה בלתי אחראית.

יפה עזרא – גורדון – בדיון עולים דברים פרדוקסלים: מבחינת חינוך רוצים כתות קטנות מבחינה כלכלית – כתות גדולות. בבי"ס קטן לא תוכל להיות יועצת והתלמידים זקוקים לתפקיד כזה מאד. התהליך הממושך הזה נגרר 7 שנים וזה לא יכול להמשך. כבר בעבר היו המלצות לסגירה.

עפרה דונסקי – אם לא יסגר – צריך למצוא שעות לבתי"ס שבהם יחסרו שעות. ביי"ס "גוסס" – זה אסון. לכן, אם יחליטו לסגור, יש להתחיל את התהליך כבר בשנה הבאה.

אתי גן-אל – ועד ההורים: מבינה שהוועדה בעצם לא מחליטה באופן סופי אלא מייעצת למועצה. צריך להתייחס לכל ביי"ס בנפרד ולבדוק כיצד משפיעים הנתונים של העשירונים על המצב. הנתונים שמציגים הם יבשים (מס' תלמידים, מס' שעות) וצריך להתייחס גם לצד האנושי.

רחלי גוטשטיין – ארן – אי-הוודאות היא הרסנית והעמימות מקשה על כולם. לדעתה רצוי לעשות זאת במהירות ובלי לבטים.

יהודה בן חמן – ראש העיר – לגבי היסודיים תתקבל החלטה בועדה הבאה, לגבי חט"ב חייבת להתקבל החלטה היום.

דיון בנושא החטיבות:

דב רקוביץ – מצטט מדברי פרופ' מיכה חן ז"ל מ-1997 על חט"ב בכפר סבא – הפרדה בין חט"ב וחטיבה עליונה – תנאי להצלחה.
 חט"ב – שמה דגש על אינטגרציה חט' עליונה הדגשים לימודים לקראת בגרות.
 הקושי בחיבור השש שנתי הוא שהחט' העליונה משפיעה על חט"ב, וזו שגיאה. לחט"ב יש צרכים מוכתבים ושונים מהחט' העליונה. יש הרבה חיובי בחט"הב בדרכי ההוראה.
 מודל החלוקה בחטיבות של כפר סבא משמש דוגמא, והוא מבנה אינטגרטיבי ומדויק.
 בחט"ב אין בעיה גאוגרפית ואין נאמנות לאזור או בעיה רגשית. מבנה החטיבות כיום מנייד את התלמידים בכל העיר.
 הבעיה בחט"ב יותר קלה כי גם פיסית זה קל יותר כשהחטיבות שוכנות בצמידות.
ההחלטה צריכה להיות אם לסגור חטיבה.

הצגת מצגת על נתונים מספריים מס' תלמידים ותקן שעות שינויים דמוגרפיים. (נספח 2)

כרמלה ינוביץ – מנהלת שז"ר – כשיש קיצוץ אי אפשר לשמור על הקיים וירדו שעות לכתות ז' ח'. שעות מחנך ירדו. המצב דומה בכל החטיבות שירדו להן שעות אורך וזה המון. שעות רוחב – בוטלו – שתי כתות מתחלקות ל-3 וזה גוזל מהסל שעות. זה גורם לכשלונות ואכזבות. תלמידים מרגישים עם זה רע.
 מבחינת מורים זה גם פוגע. חייב שיהיה רכז מקצוע. במקצועות שירדו מ-3 ש"ש ל-2 ש"ש - אין רכז מקצוע. גם שעות ניהול גוזלות שעות מהסל.

גיא בן גל - האם יש יתרונות שחטיבה מסונפת לתיכון? פונה לכרמלה .

כרמלה - לרוב התלמידים המעבר לתיכון עובר בשלום. יש תלמידים עם בעיות והמעבר מקצין את הבעיות.

אסף נפתלי – מנהל בר-לב – משה"ח לא מתעניין בתכנים – אם ירד מקצוע מסוים, הבעיה נופלת על המנהל. (אם תרד שעה הסטוריה, תנ"ך, ג"ג, ספרות – משה"ח לא מתייחס) הירידה בשעות היא מהותית, והעבודה היום משולבת עם התיכון כדי שתהיה המשכיות בתכנים וברמת הידע. סל טיפוח מגיע לבי"ס עפ"י נוסחה של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, סל הטיפוח ירד והוא עוד ירד אם יהיו פחות תלמידים.

חיים שקד – מעלה את השאלה האם כל-כך טוב בתיכונים ובחטיבות האם אין שום חסרונות או בעיות.

רמי אמיתי – גלילי – כל שעה שיוורדת בחטיבות משפיעה על התיכון. העבודה בתיכון מתחילה קודם לכן וזו לא הצלחה בלעדית של התיכון. העיריית

בסביבה השקיעו בשנים האחרונות בחינוך. בכפר סבא אין תקציבים כאלה. במצב הנוכחי כולם יפגעו וצריך להשתדל למזער נזקים. יחד עם זאת הסגירה היא הכרחית.

יצחק נתן – צריך לחשוב בכל סגירה כזו – מה יהיה גורל המורים. אנחנו דנים רק על התלמידים.

אבינועם גרנות – כל מהלך כזה דורש התיחסות של משה"ח, הסתדרות המורים ועוד, אך תפקידנו לדון בתלמידים.

כיום הקיצוץ הוא בבשר החי, כבר לא קיצוץ בשמנת, תיכון קטן לא מאפשר נתינת שרות כי שעות מספיקות כך גם לגבי חטיבות. מנהל של בי"ס קטן לא יכול לתת מענה לצרכים של התלמידים.

עפרה דונסקי – הניווט של המצב נובע משיקולים כלכליים. חט"ב זה גיל התבגרות, אלימות וכו'. יחס אישי טוב יותר כשביה"ס הוא קטן. האוירה יותר משפחתית. אין התיחסות לטובת התלמידים. זאת מציאות קשה ובה צריך ללמוד לחיות ולמזער את הנזק.

סיגל קוצ'מן – ועד-ההורים המרכזי יביע דעתו בנושא היסודיים לאחר שכל וועדי-ההורים הנוגעים בדבר יביעו דעתם. בקשר לחטיבות – ועד ההורים בעד צמצום מס' חטיבות.

אתי גן-אל – רעיון החטיבה שמזינה תיכון מתעלם מסף קבלה שלא מאפשר מעבר רצוף ויש בתי"ס מקצועיים. מה יקרה? מעלה את האפשרות לכוון של צמצום 4 חטיבות ל-2 (בןצבי+אלון. שז"ר+שרת).

חיים שקד - צריכות להתקבל 2 החלטות

(1) אם סוגרים חטיבה.

(2) איזו חטיבה סוגרים – יוחלט באגף החינוך.

החלטה ראשונה צריכה להיות של הועדה. ההחלטה השנייה קשורה בשיקולים פדגוגיים.

ארוז בוטל – מביע תמיהה אם חל שינוי מאז הדיונים הקודמים ב-3 השנים האחרונות שדנו בסגירת חטיבה, דבר לא השתנה ולא ברור מדוע לפני הבחירות התנגדו לסגירה והיום הליך הרוחות בוועדה הוא שסוגרים. מבקש לדעת מה יהיו השיקולים איזו חטיבה תסגר.

דליה דרום – מנהלת פסג"ה – הנטייה בשנים האחרונות במשה"ח היא של בתי"ס 6 שנתיים. רצף של חטיבת ביניים לחטיבה עליונה מועדף היום במשרד החינוך.

אבינועם גרנות – הדיון הוא עקרוני ולא עפ"י סיעות ואנו מתעלמים מכל מה שהיה בעבר.

יהודה בן חמו –התהליך של הסגירה מקבל גיבוי של מועצת העיר, כל החלטה שתתקבל תקבל גיבוי. הפרסום בעתונות הוא בלתי-נשלט, לעיתים, למרות הנסיון למנוע זאת. המצב היום שהנתונים הסטטיסטיים השתנו, גם חברי הועדה, המועצה וכל נושאי התפקידים השתנו.

בוקי צ'יש – יש להביא חלופות נוספות מהתאוריה או מהנעשה בארץ – לפני שמחליטים.

החלטות של חברי ועדת החינוך (ללא השתתפות מוזמנים)

I. בנושא חטיבות הביניים – ההחלטה לסגור חטיבה ולצמצם מ-5 חטיבות ל-4. ההחלטה איזו חטיבה לסגור תתבסס על שיקולים פדגוגיים של אגף החינוך. מתנגדת – טל קוגמן. תומכים - 14 חברים. לא נכחו בהצבעה – שמעון פרץ, ד"ר זיידנברג, ד"ר שטופלמן.

II. בנושא בתי ספר יסודיים; ועדת החינוך תתכנס פעם נוספת לגבי ההערכות של בתי"ס היסודיים. תינתן אפשרות לנציגות של ועדי הורים הנוגעים בנושא להביע דעתם. לאחר מכן תתקיים הצבעה.

בישיבה הבאה אגף החינוך יביא הצעה מוגדרת כולל התהליך של מיזוג בתי"ס. להציג חלופות – אם תהיינה.

כל המשתתפים מסכימים.

רשמה: דפנה קרן

מנהלי בתי"ס מוזמנים

יפה עזרא - מנהלת ביי"ס גורדון
 שרה פינקלמן - מנהלת ביי"ס ברנר
 חיה אלטרך - מנהלת ביי"ס אוסישקין
 כרמלה ינוביץ - מנהלת חט"ב שז"ר
 אסף נפתלי - מנהל חט"ב בר לב
 רמי אמיתי - מנהל תיכון גילי
 רבקה קוקלביץ - מנהלת ביי"ס הראל

מוזמנים נוספים

יהודה בן חמו - ראש העיר
 רוני פילבסקי - עוזר אישי לראש העיר
 דב רקוביץ - מנהל אגף החינוך
 אביטל פס - ס. מנהל אגף החינוך ומנהלת מח' גנ"י
 אביבה איילון - מנהלת מדור בתי"ס יסודיים
 עטרה בריל - מנהלת מדור בתי"ס יסודי ממ"ד
 גילה טייכר - מנהלת השרות הפסיכולוגי
 דליה דרום - מנהלת פסג"ה
 סיגל קוצ'מן - יו"ר ועד הורים מרכזי
 דר' עמוס הופמן-בית ברל
 עפרה דונסקי - משנה למנכ"ל הסתדרות המורים
 אורית הרץ - מנהלת יחידת המיחשוב
 דפנה קרן - אגף החינוך

משתתפים נוספים

שרה מלצר - מנהלת ביי"ס השרון
 רינה רשף - מנהלת ביי"ס גולדה
 רותי אסף - ועד הורים מרכזי
 ליאורה גולדברג
 יהודית חפץ
 שושנה גנאל - ועד הורים מרכזי
 איטה - יו"ר ועד הורים השרון
 אסתי גמליאל

חברי ועדת חינוך

סיעה	שם	כתובת	טל' בית	טל' עבודה	נייד	פקס
מעוף	דר' טל קוגמן	שרת 12	7653708		053-848319	
מעוף	דר' בוקי צ'יש	החרמון 8 ב'	7429702		054-796224	
מעוף	וורחוב יוסי	יקותיאל אדם 16	7603307	7433654	050-302130	7603307
מעוף	חיים שקד	העוגן		03-5758174	052-522123	
מעוף	שלי עמרמי	הר חריף 34	7664222	7675574	050-616106	7674766
ליכוד	דוד שמעון	סמ' הדרור 4/7			050-543211	
ליכוד	דר' בוריס שטיבלמן	בן גוריון 15/3 ג'	7658433		052-644778	
ליכוד	אבגר נוקד	רופין 7/8			067-632036	
עבודה	דר' אהרון זיידנברג	דב הוז 19	7417022	7476307	053-268811	
עבודה	ארז בוטל	השחר 2			053-960017	
עבודה	ישראל מרק	אוסטושינסקי 23			055-382211	
מפד"ל	יצחק נתן	סמ' אביבים 12	7675784			
מפד"ל	משה קורצוויל	הכרמל 37	7659512			
שינוי	גיא בן גל	כצלנסון 10/14	7672381	02-6753164	052-538840	
שינוי	משה חזון	הכרמל 44	7671137		052-757166	
כ"ס מתחדשת	אבינועם גרנות	כלנית 28 ב'	7410238	050-245568		
שביל הזהב	דוד שביט	עציון 19	7672831			
מרץ	אביטל יעקב	נחל עירון 2			054-615041	
חזית דתית מאוחדת	שמעון פרץ	נחל הדס 7			058-444129	7663014

אגף החינוך

ט' אדר, תשס"ד
2 מרץ, 2004
אסמכתא: 1818

פרוטוקול ועדת חינוך מיום 26.2.2004
ד' אדר תשס"ד

משתתפים:

חבר ועדה:

מר אבינועם גרנות – יו"ר הועדה

ד"ר טל קוגמן
ד"ר בוקי צי'ש
מר חיים שקד
גב' שלי עמרמי
מר דוד שמעון
ד"ר בוריס שטיבלמן
גב' אבגר נוקד
ד"ר אהרון זיידנברג
מר טוביה כהן (במקום ארז בוטל)
מר ישראל מרק
מר יצחק נתן
מר משה קורצויל
מר גיא בן-גל
משה חזון
מר מירוני

מוזמנים:

מר דב רקוביץ – מנהל אגף חינוך
גב' אביטל פס-ס/מנהל אגף
גב' אביבה אילון – מנהלת
גב' דפנה קרן - אגף
מר שלמה גור - שרות
גב' ניצה שטרנהיים –
גב' שרה שמר – מנהלת
גב' יהודית חפץ – עוזרת
גב' סיגל קוצ'מן – יו"ר ועד

חינוך ומנהלת מח' גנ"י

המדור לחינוך יסודי

החינוך

פסיכולוגי

מפקחת על יסודי, משה"ח

בי"ס בהרצליה

ליו"ר הועדה

הורים מרכזי

על סדר היום:

- (1) תהליך איחוד חט"ב בן-צבי עם חט"ב אלון.
- (2) איחוד בתי"ס יסודיים (ארן והשרון).

אבינועם גרנות - הישיבה היום תדון בנושא תהליך איחוד חט"ב בן-צבי עם חט"ב אלון וכן תחליט אם לאחד את ב"ס ארן עם אוסישקין וב"ס השרון עם גולדה מאיר.

נושא א'

דב רקוביץ - ההמלצה, שהיתה בוע' הקודמת, היא לסגירת חט"ב אחת והוחלט על בן-צבי. הורכב צוות שיתכנס ויסייע בכל תהליך האיחוד. מדובר שלאור החלטה זו, ראש העיר והוא נפגשו עם נציגי בן-צבי. כמו כן הוא מציין שבבדיקה של המפקחת ניצה שטרנהיים לא היתה שום סיבה פדגוגית לסגירת חטיבה זו, ולא אחרת. התפקוד של ביה"ס טוב כמו בכל החטיבות והסיבה היא כלכלית – בנין ישן שאין טעם לשפצו. התהליך יהיה קשור לנוגעים בדבר, כלומר תשתתפנה בו שתי החטיבות אלון ובן-צבי.

ניצה שטרנהיים - התהליך יהיה מדורג: כתות ז' החדשות תפוזרנה בכל ארבע החטיבות בצורה שווה בתשס"ה, כפי שהיה עד כה. תלמידי ז' שיהיו ח' ישארו במתכונת של כיתות שלמות עם מוריהם ויצורפו לאלון ח' עם ח' של אלון, וכך גם לגבי כתות ט' (גם התלבושת לא תשתנה). תכניות הלמודים תתואמנה והמיזוג יהיה טבעי. תהיה חשיבה משותפת בין המורים והמנהלים. צוותי המורים שיועברו מבן צבי ישתלבו באלון או בחטיבות אחרות, מתוך התחשבות ורגישות לכל מורה.

שלמה גור - מציין את החשיבות הרבה של הבהרת אי-הוודאות שבה נמצאים תלמידים ומורים כבר זמן רב. השפ"ח מלווה את התהליך במישור הרגשי. כמו כן תהיה התייחסות לצוותי המורים, לצוותי ההוראה שיראו את התהליך על צדדיו החיוביים (למרות שהם קשים), ותערכנה סדנאות בחדרי המורים. תהיה התייחסות לקשיים ולצרכים של התמודדות כתוצאה מהשינוי. כמו כן פסיכולוגים מהשפ"ח יפגשו עם הורים באופן כללי ובאופן פרטני, על פי הצורך.

דב רקוביץ - מביא גם את דעתה של יעל אלטר, מפקחת על היועצות, שמלווה את התהליך, ותומכת בו.

מנהלת אלון: תקן ביה"ס נמדד במספר התלמידים. כשיש פחות תלמידים זה מקרין על שעון תקן (אורך ורוחב) ומשפיע על סל טיפוח, יעוץ וכו'. תקן שעות מצומצם אינו מאפשר פעילות כפי שהנהלה והמורים תופסים זאת בראייתם החינוכית. נעשה הכל למען הצלחת המיזוג. מציינת שיהיה צורך להתגייס לעזרה לחט' "אלון".

שריק רותם -

מיכל הירש

נגרין בן צבי: כשנכנסה לתפקיד הניהול ידעה כבר בזמן המכרז, שהמצב לא ודאי ויש כוונה לסגור את בן צבי בעתיד. מביעה את עמדת צוות ביה"ס שאין תחושה, שנעשה תהליך יסודי שבעקבותיו הוחלט על סגירת בן-צבי. יש לתת לצוות תשובות רציניות. כשמדובר על אחוד צריך לדאוג לתלמידים. יש בעיה פרופסיונלית של מורים צעירים שעלולים לפרוש עם צמצום ביה"ס או סגירתו. למרות כל הצעדים, שאינם עולים בקנה אחד עם דעת הצוות, מציינת שאם תיפול החלטה לאחד את החטיבות, כולם ישתפו פעולה.

משה חזון - פונה למנהלת אלון בשאלה אם היא ערוכה לקבלת הכתות של בן-צבי.

דב רקוביץ - התהליך יתחיל כשתהיה החלטה של מועצת העיר, שהיא הקובעת, לכן לא היה מקום להערך באלון טרם קבלת ההחלטה.

טוביה כהן - מבקש לדעת האם יש נסיון של הטמעת ביי"ס בביי"ס גדול במקומות אחרים.

ניצה שטרנהיים - חט"ב נסגרו בראשל"צ וברמה"ש. הדגם המוצע הוא של הטמעה כפי שנעשתה בראשל"צ. התהליך עבר בהצלחה. אפשר לפנות לבתי"ס אלה כדי לקבל מידע.

חיים שקד - ההחלטה העקרונית היתה לצמצם בגלל ירידה במס' התלמידים. היתה הצעה לעשות את התהליך במשך שנתיים.

אבינועם גרנות - מתבסס על דברי ניצה שטרנהיים - התהליך במשך שנתיים הוא כדי למנוע מצבי משבר וליצור הסללה יותר שקטה ואינטגרלית.

דב רקוביץ - בתשובה לשאלתו של משה קורצוויל, התלמידים ימשיכו ללמוד עדיין באותו מבנה של ביי"ס – (בשני מבנים) תחת הנהלה אחת.

גיא בן גל - בכל המהלך הזה שכחו לציין את "אורט שפירא". מבקש לדעת אם יש זיקה של ביי"ס אורט לכל התכנית.

דב רקוביץ - באורט יש כ-300 תלמידים. גם אם תהיה זיקה בין חט"ב והתיכונים העיוניים הדבר לא ימנע רישום וקבלה לאורט שפירא. ישמר גם הרעיון של מגמות יחודיות. ביי"ס אורט מהווה ביי"ס על-אזורי.

אבינועם גרנות - נושא ב' בתי"ס היסודיים השרון וארן בסוף הדיון הקודם הוחלט שתובא הצעה של אגף החינוך לאיחוד בתי"ס יסודיים.

דב רקוביץ - בפעם הקודמת נידונה הצעה לסגירת בתי"ס יסודיים. ההצעה שהסתמנה היתה של איחוד ארן עם אוסישקין והשרון עם גולדה

מאיר.

- טל קוגמן - מצינת שתי הערות:
- (1) מבקשת להעיר שהיתה חסרה הצגה של מערכת החינוך בכללותה על כל הפעילות החינוכית שנעשית והמושגים שהשתמשו בהם לא היו נהירים לכל חברי הועדה. (כמו שעות אורך רחב סל טיפוח וכו')
 (2) הדיון שנערך נגע רק בשולי הנושא החינוכי והוא התמקד בנושא הכלכלי. לא הוצגה תכנית אב של החינוך בכפר סבא, וזה פוגע ביכולת לקבלת החלטה רצינית.
 כולם יודעים שמתקיימים דיונים של ועדת דברת ברמה ארצית ויתכן שזה ישפיע על ההחלטות שמקבלים בפורום זה.
- אבינועם גרנות - הדיון שהתקיים ב-12.2.04 נמשך 3 שעות והיה יסודי, מפורט ובעיקר נגע בהיבט החינוכי. גם המלצות וע' דברת מדברות על הבטים שהועלו בדיון – שילוב של הצד הכלכלי עם החינוכי. אי-אפשר לחכות עד שתסיימנה הועדות הארציות את עבודתן, ולא ברור מתי, כי הזמן חולף והמצב בעיר מחמיר.
 לוע' החינוך יש מנדט להמליץ על מדיניות ומועצת העיר היא זו שמחליטה. אגף החינוך פועל עפ"י הנחיות המועצה ומשרד החינוך.
- דב רקוביץ - לפני 3 שנים התחילו בכפר סבא בבניית תכנית-אב בשיתוף פעולה עם מכללת בית ברל. התקיימו קבוצות דיון באוכלוסיות מגוונות בעיר. יש תכנון ראשוני של תכנית-אב ויש כוונה להמשיך זאת.
 הנושאים שנידונו בוועדה הקודמת לא היו חדשים והם עמדו על הפרק מספר שנים כך שגם אם הועדה הנוכחית היא חדשה – הנושאים אינם חדשים.
- ישראל מרק - בוועדה הקודמת היו הרבה אמוציות אך ההחלטות צריכות להיות מבוססות על נתונים אובייקטיביים ועל נתונים כלכליים.
- טל קוגמן - סגירת בתי"ס צריכה להיות כחלק מתפיסה כללית ולא מתוך דיון נקודתי בנושא עצמו. יש אידיאולוגיה שהנושא הכלכלי הוא המרכזי ונטול התיחסות לרגשות.
- ליאורה גולדברג - ועד ארן – מציגה מצגת – בתי"ס קטנים ויתרונוותיהם (נספח 1)
- מעלה טענות לגבי חלוקת התלמידים ואפשרות של יצירת כתות של 30-33 תלמידים.
- דב רקוביץ - טוען ששינוי אזורי הרישום לא ישנה את המצב הדמוגרפי הבעייתי, וכי יש אזורים ורחובות שמס' הילדים בהם קטן. אי-אפשר גם לשנות אזורי רישום מידי שנה-שנתיים.
- משה חזון - בפגישה הקודמת הביעו 4 מנהלות את דעתן. נבדקו הנתונים והרוב היו נכונים. התברר שהמצב שהוצג בנתונים מספריים משקף מציאות עגומה. לא הובאה תכנית חלופית שיש בה התייעלות.

המצב כיום מחייב החלטה מהירה.

- רינה רשף - ביה"ס הולך ופוחת ב-30 תלמידים בשנה הבאה, פירושו – קיצוץ בשעות אורך. מביעה דעתה שתקבל ותשתף פעולה לכל החלטה, אך מבקשת השלמה בשעות שתחסרנה.
- אבגר נוקד - המצגת של הורי בי"ס ארן מאד רצינית ויפה. משקף את החלום של כלל ההורים שילדס ילמד בכתה קטנה. כאזרחית וכמשלמת מיסים המציאות מראה שאין צמיחה, ואם תהיה כזו היא תתרחש במערב העיר ובמזרחה. יש בריחה של תושבים ממרכז העיר ולכן מס' הילדים קטן בבי"ס שבמרכז. כתוצאה מכך אין מנוס מהסגירה.
- מיכאל דותן - אוסישקין – מביעה את דעתם של הורי ביה"ס. הדיון מקבל צביון של תחרות בין בתי"ס. תומך באיחוד בתי"ס בגלל שהמציאות מחייבת. החלטה עקרונית של ועד ההורים היא בעד איחוד. לבי"ס "ארן" זו טראומה, לאוסישקין זו עבודה קשה. באשר למרכיב החינוכי מאמין שתעשה עבודה טובה. בי"ס אוסישקין הוא הותיק ביותר והמבנה ישן. היתה רווחה בביה"ס בשנים האחרונות כשירד מספר התלמידים, ועתה יהיה צורך שוב להצטמצם. מכיון שמס' התלמידים יגדל יאלצו לתת את הדעת לנושא המבני (שפוץ כתות בניית שירותים ועוד). ממליץ שלא תהיה הרשמה לכתה א' ב"ארן" כבר לתשס"ה, כדי שהילדים לא יצטרכו לעבור תהליך של מעבר כפול. כדי למנוע אי-ודאות עדיף לפועל באופן ברור לגבי הרישום.
- גיא בן גל - מביעה דעתו שהחלטה לסגירת ביה"ס היא מאד קשה ולכן נפגש עם הורי בי"ס השרון וארן. עקב המצב הכלכלי הקשה של העירייה ועקב הכרות קרובה של הקיצוצים במערכת החינוך. מביעה דעתו שאין מנוס. העיר עם נתונים סוציאקונומיים גבוהים אך המצב אינו כזה. לגבי הרישום אי אפשר לפעול עקב הבג"צ שהוגש ע"י ועד ההורים.
- תומי מנדלסון - אוסישקין – מציין שאינו שקט עקב התנאים הפיזיים שבהם התלמידים צריכים להקלט, בנוסף לכל שאר הגורמים שמשפיעים על המעבר (צוות מורים, חברים, מבנה ועוד). כולם יודעים שאין תקציבים ומביעה חרדה עקב כך שבראשית השנה יעשה האיחוד מבלי שינתן לכך תקציב מתאים. מביעה את חרדת ההורים באוסישקין שלילדים לא יהיו תנאים הולמים.
- ישראל מרק - מתקבל הרושם עפ"י הדעות שמובעות כאן שכבר הוחלט על איחוד בתי"ס, ומורגש שיש מאבק השרדות של בתי"ס הקטנים. מתנגד ל"אווירת קרב" זו ומבקש להרגיע את הרוחות.
- שרה שמר - היתה בעבר מנהלת של בי"ס קטן בהרצליה ותומכת בכך. ככל שהקהילה קטנה יותר היא תומכת יותר. זה מתבטא גם במחקרים. כשביה"ס עמד לפני הקטנה – היה שינוי באזורי רישום עפ"י בחירה של ההורים, כדי שיהיה יותר מאוכלס. בהרצליה ניסו לסגור בי"ס אחד ומכיון שלא הצליחו, הוא עומד היום בפני

- איחוד עם חטיבה.
מביעה את דעתה החיובית בדבר קיומם של בתי"ס יסודיים קטנים.
- יוסי פורטל - גולדה מאיר – ההורים יכבדו כל החלטה ומוכנים לאיחוד. צריך להמנע מעוול לילדים שמסיימים גן ועולים לא'. ממליץ שהועדה תחליט שתלמידי כתות א' יתחילו בגולדה כבר השנה כדי לחסוך לילדים מעבר.
- טל קוגמן - בתשובה לטענה של קצוץ שעות אורך מציינת שזו טענה לא נכונה כי משה"ח מחויב לנושא של שעות אורך. הקטנה גורמת לקיצוץ שעות רוחב.
צירוף ילדים של ארן לאוסישקין יצור בי"ס שיש בו 700 שעות, וכאשר יגיע קיצוץ, בשלב מאוחר יותר, הוא יעשה על חשבון השעות שתתווספה עתה לביה"ס המאוחד הגדול. אז יווצר מצב של בי"ס גדול ופחות שעות. כלומר, חזרה למצב הנוכחי.
- בוקי צייש - מבקש להעיר שהערות שהופנו לאגף החינוך על נתונים לא מדויקים לא היו הולמים. מי שטוען לנושא אמינות בנתונים – מתבקש להציג נתונים מדויקים. טוען גם נגד ביטוי שיקום מערכת החינוך- המערכת טובה ותמיד אפשר לשפר, אך שיקום זה ביטוי חמור.
מציע להפנות אנרגיות לכוון חיובי, עפ"י ההצעה שתתקבל, ולא לבזבז אנרגיות על מאבקים.
מכיון שראש העיר עצמו אמר להפגע (במעבר של הבת) זה מראה על רצינותו והתחשבותו בנתונים האמיתיים. מציין גם שלמעשה לא יהיה פה חסכון כלכלי רציני כי כספים יושקעו בהתאמת בתי"ס הקולטים – הגדולים.
- רוני דקר - ועד הורים השרון- נספח 2.
מצגת כיצד אפשר לנהל בי"ס קטן באופן ריאלי מציין שנאמר שהשיקול הכלכלי הוא מרכזי אך בעצם החסכון יהיה מזערי. מציין שעפ"י המצגת התלמידים בבי"ס קבלו את מס' השעות הנדרש ע"י משה"ח, למרות הקיצוץ.
בנוסף הוא מציין שעפ"י ההכנה לשנים הבאות משתמעת שהתלמידים ילמדו בקרוואנים בגלל מחסור בכתות.
- אבינועם גרנות - לפני 3 שנים היה מסמך של סמנכ"ל משה"ח, יצחק כהן, בעקבותיו נולד דו"ח שושני. המסמך מדבר על בתי"ס קטנים.
היה צוות מקצועי במשה"ח שדן בנושא, כי התופעה מתרחשת בכל הארץ ונסגרו בתי ספר רבים.
הנוסחה של משה"ח, וביחוד בישוב מבוסס כמו כפר סבא, מדברת על 400 תלמידים בבית ספר קטן שנושא עצמו כלכלית. לאחר המסמך הזה היה דו"ח שושני.
- חיה אלטרך - מתיחסת למצגת ומתנגדת להצגת הנתונים כפי שהם מוצגים וטוענת שאולי הם נכונים לשנה ז', ולא ברור מה יהיה בשנה הבאה. הצגה של חלוקת השעות, כפי שהוצגה במצגת, לא מתאימה לבתי"ס אחרים.

- דוד שמעוני – הוצגו דברים חשובים אך יהיה לא נכון להציג את התכנית בלי להתייחס גם לנתונים הפיזיים – מבנים וכו'.
- ניר דנאי - יו"ר בי"ס בן גוריון: כהורה, מביע תמיכתו במספר קטן של תלמידים בבי"ס אך המציאות מחייבת פעולה שונה. שומע את הנתונים מהמנהלת, המפקחת, מנהל האגף וכולם זועקים שזו מציאות בלתי אפשרית.
- אלון שמעון - ועד גולדה מאיר – מביע כאב על המצב. הדבר העיקרי שצריך לחשוב עליו זה הילדים. המצב הנוכחי הוא כמו דיאליזה אך צריך להשתיל כליות כלומר, לבצע הבראה אמיתית.
- משה קורצוויל - לפי נתונים מאגף החינוך מתייחס למספר חדרי הלמוד בגולדה מאיר ובשרון ומעלה את השאלה אם הם יספיקו.
- סיגל קוצמן - פורום ועד ההורים המרכזי זן בנושא והביע תמיכה בסגירת בתי"ס. צריכה להיות החלטה אם סוגרים, ואם כן – לדבר על התהליך. צריכה להיות ועדה שיהיו בה כל הגורמים הרלוונטים לנושא, כולל משה"ח. מבקשת שיהיה תהליך עם שיתוף הוועדים הנוגעים באיחוד. אם תתקבל החלטה שממנה ישתמע פחות שעות – צריך לקחת בחשבון שועד ההורים יתנגד בכל תוקף. כמו כן מבקשת מיו"ר הועדה שלא יוציא פרסום לעתונות לפני קבלת החלטות. לאחר הועדה הקודמת, למרות הבקשה המפורשת, יצאו פרסומים לעתונות וזה שוב גרם לבלבול בין תלמידים ומורים. אם נעשה שינוי באזורי רישום הוא צריך להיות לטווח של כמה שנים ולא לטווח קצר של שנה-שנתיים.
- איטה - בי"ס השרון – אגף החינוך צריך לווסת את אזורי הרישום, כיום יש בלבול.
- חברוני - בי"ס גורדון – יש רחובות שהם קו-תפר בין בתי"ס, מציע שלהורים ברחובות כאלה תהיה זכות בחירה.
- טל קוגמן - מציעה לאמץ את נושא הרחובות בקו-התפר ובדרך זו לאזן את אזורי הרישום.
- דב רקוביץ - **סיכום** צריך אומץ לב ציבורי וצריך להחליט לאן פנינו מועדות. אפשר גם להשאיר את המצב ולומר יקרה מה שיקרה – אך זו מדיניות של בת יענה. קשה גם להתקדם כשמחזיקים בדעות ישנות ולא משנים אותן בהתאם למציאות, (כמו למשל אזורי רישום ורחובות). מציין שבעבר ניהל בי"ס קטן תיכון – 330 תלמידים. מכיר את התמונה גם מהצד של תיכון גדול.

- אי-אפשר היום להציג תהליך סגור שכולל את כל הגורמים כי זה תהליך של שנה – שנתיים וקשה לצפות כל דבר. התהליך צריך להיות דינמי ובשיתוף כל הגורמים: הנהלות, מורים, שפ"ח, גורמים מקצועיים, הורים פיקוח ותלמידים. מביע דעתו שחשוב מאד להגיע להחלטה ופעולה, כיון שהנושא גוזל הרבה מאד זמן ומשאבים ומפריע לעבודה השוטפת של אגף החינוך. התהליך יהיה ע"י צוות מקצועי + הורים. מדווח שנתקבלה החלטה על פתיחת כתות א' ב"ארן" ו"השרון". נשמעו עמדות של גורמים שונים וכל אחד צריך לקבוע דעה ולהחליט. אסור למשוך את התהליך הזה. בתור מנהל אגף מציין, שתפקידו לבצע את ההחלטה שתתקבל בועדה, שהיא בגדר המלצה לראש העיר ולמועצת העיר. חושב שבתי ספר בגודל בינוני הם האידיאליים אך בהתאם למציאות הקיימת בכפר סבא תומך באיחוד.
- הועדה שתוביל את התהליך התכנסה וקבעה אופי לתהליך. - אביבה אילון -
- גיבוש עקרונות לאיחוד מוסדות חינוך (נספח 3)
- התהליך ימשך בשנה הבאה כשהוא כולל את כל הגורמים הנוגעים בדבר. בסוף תשס"ה יוצר מצב שיהיה בי"ס קולט עם שלוחה שתתקיים כשנתיים. התהליך ימשך עד 3 שנים. כולל משך הזמן שתתקיים שלוחה בהנהלה אחת. תהיה רגישות והקשבה לכל הבעיות שתעלינה.
- מציין את המתח שקיים בין המנהלות הנוגעות לאיחוד בתי הספר, מתח שמביע מאבק על השרדות. המתח נובע מתחרות וכן מתח בגלל שינויים פרסונליים. - יצחק נתן -
- יש עניין של קשרים מול הנהלת הפיקוח ולפעמים יש דרכים לקבל שעות לבי"ס בדרכים עקיפות. - אהרון זיידנברג -
- כיום כתות לא מפוצצות בארן ובאוסישקין ובעצם ההחלטה תגרום לכתות של 40 תלמידים. צריך ליצור מצב ברור עם הגדרה ברורה של גודל כתה ואיזה תשתיות נדרשות לשם כך. - טוביה כהן -
- האיחוד מוצג באופן דרמטי מדי. כתלמידה עברתי מצבים דומים ועמדתי בהם יפה. - שלי עמרמי -
- הועדה צריכה להמליץ למועצת העיר ולכן אי אפשר להפריד את ההחלטה מנתונים כלכליים שלא הוצגו באופן ברור. מבקש לדעת מה יהיה מקומה של ועדת החינוך ושל הועדה המלווה. - שמעון דוד -

- אבינועם גרנות - ההחלטה על הבינוי היא חלק מההחלטה הכוללת וללא ביצוע תשתיות – לא יוכל האיחוד להתבצע.
- טל קוגמן - צריך להסתכל על הענין החינוכי. בעבר היו כתות מאד מאוכלסות אך האוירה בארץ והמורים היו שונים ועוד. היום המצב שונה וחשוב לפעול לאוירה טובה ללא אלימות.
- בוקי צייש - אנחנו ועדה ציבורית פוליטית ואת השיקולים החינוכיים צריך להשאיר לאנשי החינוך.
- אהרון זיידנברג - (1) מציין שהגיע לוועדה בדעה שהמהלך הוא פזיז ומהיר. אולם לאחר הצגת הדברים התרשם לטובה, מההערכות של הצוות המקצועי של אגף החינוך. מבין את חששות ההורים. אין תרופת פלא – זה יהיה תהליך כואב. עפ"י שיטת התקצוב החדשה של משה"ח בתוך 5 שנים, המערכת לא תוכל להחזיק יותר את בתיה"ס הקטנים. (2) המהלך שהאגף מציע הוא נכון, מקצועי ורציני. הצוות מודע לתהליכים ונערך לקראת התהליך והדברים שעדיין אין עליהם תשובות. (3) הצוות המלווה לא אמור להכנס לעבודה הפנימית של האגף צריך לקבל דווח במהלך התהליך בצמתים מסוימים.
- חיים שקד - המציאות מחייבת החלטה, ביחוד לאור העובדה שזה נמשך כל-כך הרבה הזמן. תומך בסגירת 2 בתי"ס יסודיים. הנושא מאד מרכזי וחשוב ולכן חשוב שיהיה דווח במהלך התהליך. מציע שתתקבל החלטה שהנושאים בוועדה יהיו מתוכננים ותהיה תכנית-אב ולא טיפול רק בנושאים משבריים.
- בוריס שטיבלמן - מציין שמצד אחד הוא בא מתחום החינוך הלא פורמלי הוא בעד כיתות קטנות, מצד שני מציע לתת קרדיט לאגף החינוך. בגלל הרוחות שנושבות מבין שאין מנוס מקיצוץ.
- משה קורצוויל - שואל לגבי השלוחות שתוצרנה לביה"ס הקולט אם הן תתמוססנה ולא תשארנה כבי"ס קטן.
- דב רקוביץ - יהיה מצב שהשלוחות תתמוססנה תוך שנתיים-שלוש.
- גיא בן גל - הועדה היא ממליצה וכזה יגיע למועצת העיר יכול להווצר מצב ששוב יהיה לחץ. ולכן מציע ליצור ועדת תמיכה. ההורים הם מרכיב מאד חשוב בהחלטה זו.
- אבינועם גרנות- מביא הצעה לסיכום:
- (1) בי"ס ארן מתלכד עם אוסישקין. ובי"ס השרון עם גולדה מאיר.
(2) האיחוד יעשה בתהליך וע"י צוות של אגף החינוך.

- 3) ההחלטה תבוצע בתנאי שיעשו כל עבודות ההתאמה –
תשתית, בינוי, שיפוץ וכו'.
4) יהיה צוות מעקב מתוך ועדת החינוך.

ה צ ב ע ה -
14 בעד.
2 נגד.

משתתפים – מנהלי בתי"ס

מיכל הירש-נגרין	- מנהלת חט"ב בן צבי
ליאורה גונן	- מנהלת חט"ב שרת
שריק רותם	- מנהלת חט"ב אלון
יפה עזרא	- מנהלת גורדון
רינה רשף	- מנהלת גולדה מאיר
חיה אלטרק	- מנהלת אוסישקין
שרה מלצר	- מנהלת השרון
רחלי גוטשטיין	- מנהלת ארן

משתתפים – ועדי הורים:

בן צבי	- שלומית עמרי לילי הררי – סגנית המנהלת בת שבע.
גולדה מאיר	- אלון שמעון יוסי פורטל - יו"ר הועד עירית זיתוני.
השרון	- איטה אלדג'ם – יו"ר הועד רוני דקרי.
ארן	- ליאורה גולדברג – יו"ר הועד תומי מנדלסון
בן-גוריון	- ניר דנאי
גורדון	- משה נחום קמינקא

רשמה: דפנה קרן